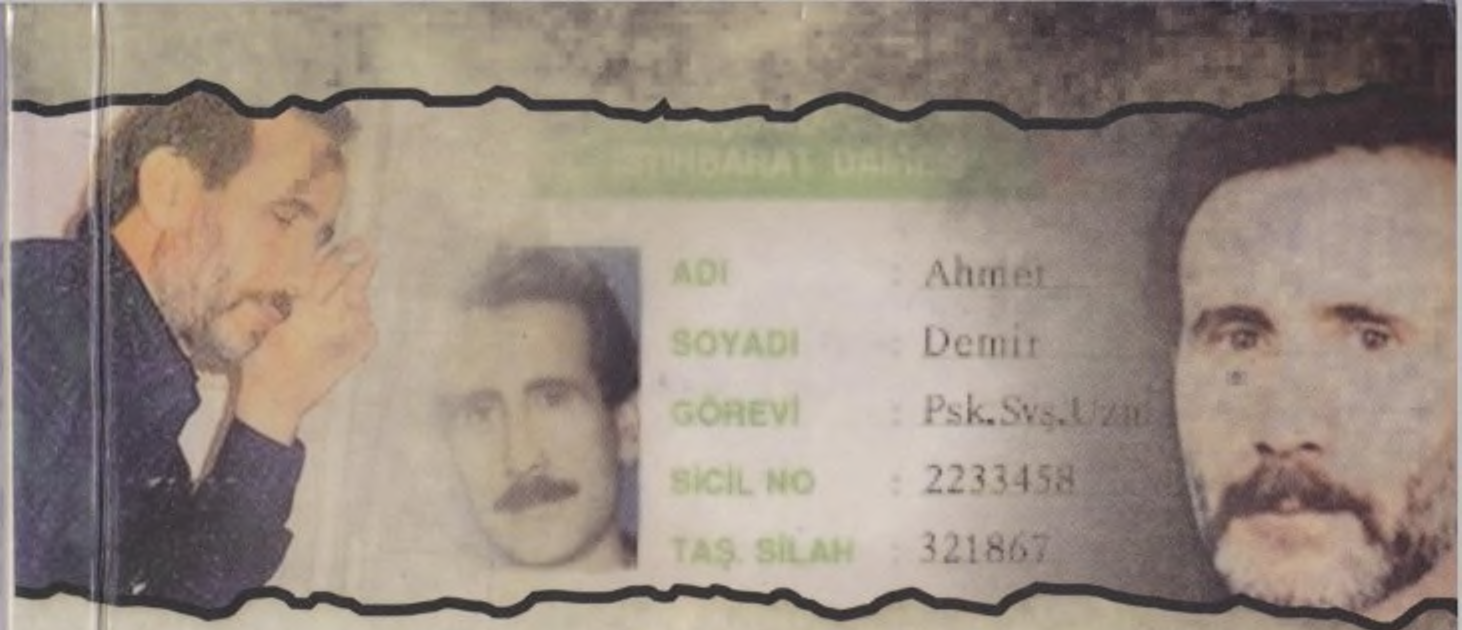

YEŞİL FULARLI TETİKÇİ

BEHÇET MANSUR

GİRDAP

GIRDAP

YEŞİL FULARLI TETİKÇİ
Behçet Mansur

1. Baskı: Kasım 2015

Sertifika No: 31851

ISBN: 978-605-97250-3-3

© Girdap Kitap
© Bu kitabın her türlü yayın hakkı **Girdap Kitap'a** aittir. Yayınevinin yazılı izni olmadan, kitabın tümünün veya bir kısmının elektronik, mekanik ya da fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltımı ve dağıtımı yapılamaz.

Genel Yayın Yönetmeni: Muttalip Asılı
Editör: Şeyma Şengül
Sayfa Tasarımı: Adem Şenel
Kapak Tasarımı: Kayra Ajans
Baskı-Cilt: Yıkılmazlar Matbaacılık
Sertifika No: 11965

Girdap Kitap **ASL KÜLTÜR SANAT***'ın tescilli markasıdır...*

GİRDAP KİTAP ®
Cebeci Mah. 2552. Sok. 76/A
Sultangazi - İstanbul
www.girdapkitap.com
info@girdapkitap.com

GENEL DAĞITIM
YELPAZE DAĞITIM
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu Sok. No: 8 K: 1 D: 2
Davutpaşa / İSTANBUL Tel: 0212 544 46 46 Faks: 0 212 544 87 86
info@yelpaze.com.tr.

BEHÇET MANSUR

Yeşil Fularlı TETİKÇİ

GİRDAP

İÇİNDEKİLER

Yeşil 7
MİT Raporu 17
Neden Yeşil? 27
Cem Ersever PKK'nın Kuruluşu 31
PKK Terör Örgütünün Yaptığı Katliamlar 39
Jitem 61
Arif Doğan Kimdir? 63
Ahmet Cem Ersever 75
Dönemin Olayları ve İsimleri 81
İbrahim Babat Anlatıyor 85
Cizreli Ali 105
İki İranlının Şüpheli Ölümü 109
Mercedes Operasyonu 123
Şemdin Sakık 129
Yeşil'in Cengiz'i Var 139
Reis Kaygılanma Devlet Biziz 143
Ceset 147
Yeşili Keselediler 153
Yeşil Operasyonu 157
Yeşil, Susurluk'taki Cinayetten Aklandı 173
Belgeler Ve Komisyon Raporları 177
Hüseyin Oğuz 191
T.C. Başbakanlık Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı
Konu: İnceleme Başbakanlığa 227
Yeşil 245

YEŞİL

Yeşil, Ahmet Demir ya da Sakallı, Türkiye'nin yakın tarihinin sır dolu ismi Mahmut Yıldırım 1953 yılında Bingöl, Solhan'da, Yenidal (Asmakaya) köyünde, Salih ve Derdi'den dünyaya geldi.

Yıldırım'ın çocukluğu Elazığ'da geçti. Çocukluğunu kendisi şöyle anlatıyor:

"Rahmetli babam çiftçiydi, arazileri filan vardı. Yani durumumuz iyiydi. Babam bana, rahmetli dedemin Rus Harbi'nde vuruluşunu anlatırdı. 8 kurşunla yaralanmış. Babam o zaman 8-9 yaşlarındaymış. O zaman doktor yokmuş, kocakarı ilaçlarıyla yaşamış. Çektiği acıları öyle anlatırdı. Küçük bir çocuktum daha okula filan başlamamıştım. Sokakta oynarken aklıma gelirdi, ah şu Ruslar gelse de bir tanesini haklasam. Böyle bir duygu vardı bende. Sonra okula başladım, tarihe merakım oldu, bende bir Rus kini oluştu. İlkokulda bir hocamız vardı, bize muazzam bir bayrak sevgisi aşıladı. Yani ben belli bir tarihte ülkücü olan bir adam değilim. Doğarken öyle gelmişim işte... Ondan sonra sağ-sol davası çıktı. Bu sol nedir dedik, dediler bunlar Rus. Kinim gittikçe arttı. Ondan sonra başladık duvarlara yazı

yazmaya. Elazığ'da ilk duvarlara yazı yazan adam benim. İşte böyle başladı."

YEŞİL, MİT ELEMANI

20 yaşına gelen komünist düşmanı Mahmut Yıldırım, 1973 yılından itibaren MİT'te çalışmaya başladı. MİT'ten önce irtibat kurduğu Jandarma, verdiği bilgileri değerlendirmekte güçlük çekince, Yıldırım'ı MİT'e devretmişti.

Yeşil, MİT'le çalışmaya başladıktan 6-7 ay sonra vatani görevini ifa etmek için askere gitti. Dönüşünde MİT elemanı olarak görevine devam etti.

Yeşil'in MİT'le ilişkisi 1989 yılı Mayıs ayında koptu.

Kontrol edilmesi güç bir kişiliğe sahip olması, kendi başına hareket etmesi ve talimatlara uymaması, güvenlik güçleri arasında sürtüşmelere neden oluyordu.

YEŞİL, JİTEM'DE

MİT'in ilişkisini kesmesi üzerine Jandarma onu sahiplendi.

Tunceli Jandarma Bölge Komutanlığı'nın emriyle, anılan komutanlık adına, Nazimiye ve Ovacık bölgelerinde istihbari bilgiler toplamaya, güvenlik kuvvetleriyle birlikte uygulamalara katılmaya başladı.

Bu çalışmalar sırasında Tunceli bölgesinde deşifre olması üzerine Jandarma Asayiş Komutanı tarafından Diyarbakır'a çekildi ve Jandarma Asayiş Komutanlığı'na bağlı olarak kırsal alanda, çalışmaya başladı.

EMEKLİ ALBAY YEŞİL

Yeşil, bu çalışmalar sırasında önemli operasyonlarda yer aldı, Asayiş ve İl Emniyet Komisyonu toplantılarına katıldı, polisi, İstihbarat ve Özel Harekât birimleriyle koordine etti, kendisine, silah, hüviyet ve telsiz verildi.

Yani Yeşil artık resmen, devletin bir güvenlik görevlisi olarak çalışıyordu. Halktan bazıları onu Türk ordusunun bir subayı, bazıları da "emekli albay" olarak biliyordu.

Yeşil, Diyarbakır'da bulunduğu dönemde Cem ERSEVER ile yakınlaştı ve birlikte birçok operasyona girdiler.

YEŞİL ANKARA'YA YERLEŞİYOR

Yeşil'in bu bölgede de deşifre olması ve taraflı basın organlarında adının birçok faili meçhul ve haraç alma olayına karıştırılması üzerine Jandarma 1994 yılında, kendisini ailesi ile birlikte batıya, Ankara'ya yolladı.

Aktif çalışmaya alışmış olan Yeşil, Ankara'ya intibakta zorlandı.

MİT'E DÖNÜŞ

Aynı yıl MİT'e dönen Mehmet Eymür'ün operasyonel faaliyetlerin başında olduğunu duymuştu. Bingöl'den tanıdığı bir MİT mensubu vasıtası ile Ekim 1994'te Mehmet Eymür'le temas sağladı ve onun emrinde çalışma arzusunu belirtti.

Mehmet Eymür, Yeşil'e, kendilerinin yurtiçinde bir faaliyetlerinin olmadığını, yurtdışı çalışmalarda yer almak istiyorsa, kendisinin denenebileceğini belirtti.

Yeşil'in vasıfları, Eymür'ün başında olduğu ünitenin faaliyetleri açısından uygundu. Yapılan arşiv tetkikinde de herhangi bir sakıncalı durumuna rastlanmamıştı. O tarihte Yeşil, herhangi bir suçtan aranmıyordu.

Durum Müsteşar'a arz edildi ve onay vermesinden sonra "eleman adayı" statüsüne alınan Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım ile irtibat devam ettirildi.

Hayatı ve yaşadıkları hakkında genel olarak herkesin bildiği bu bilgiler dışında dışında oğlunun yazdığı kaynaktan başka somut bir bilgi yok.

Yeşil'in görev yaptığı bölgelerde istihbarat örgütleriyle olan bağlantısı hiçbir zaman kesilmemiş. Bölgede hem çok faal hem de bilgi sahibi olduğu için her birim ondan faydalanmış. Gözü kara ve gerektiğinde canını bile feda edebilecek olan Yeşil, Öcalan'ı öldürmek için üzerine bomba düzeneği bağlayacak kadar cesaretli ve Öcalan'a yapılan başarısız suikast girişiminden sonra bunalıma girecek kadar görevine sadakatle bağlı bir istihbarat elemanıydı.

Hakkındaki iddialar o kadar çok ki, komisyon raporları, soruşturmalar ve açılan davalar...

En son çıktığı görevden döndükten sonra bir daha kendisinden haber alınamadı. Baba diye hitap ettiği Mehmet Eymür son görevi ve Yeşil'in kayboluşunu şöyle anlatıyor:

SON GÖREV

"23 Kasım 1996'da tekrar bir yurtdışı göreve yollandı. 28 Kasım 1996'da (Perşembe) görevden döndü. 29 Kasım

1996 (Cuma) günü, bu görev ile ilgili raporunu yazdı. 1 Aralık 1996 Pazar günü bu görevle ilgili bir toplantı yapılacaktı, toplantıya gelmedi. Bunun üzerine ilgili personel evinden aradı. Bir gece önce evden çıkmış ve halen dönmemişti. Çağrı cihazına gönderilen mesajlara da cevap vermiyordu. Devamlı yanında gezen arkadaşı V.Ö. Yeşil'in, 30 Kasım 1996 Cumartesi günü, Gülhane Askeri Tıp Akademisi önünde Macaristan'dan gelen ve Macar İsmail lakaplı İsmail Hoşkaya'nın adamlarından Coşkun ile buluştuğunu, bir saat kadar görüştüklerini, Coşkun'u Maltepe semtine bırakıp ayrıldığını, daha sonra aynı akşam Coşkunla bir görüşme daha yaptığını, bilahare Coşkun'un Mersin'e gittiğini, bu hususları Coşkun'dan öğrendiğini belirtti. V.Ö., Yeşil'in 02 Aralık 1996 günü Beyler Sofrası Restoran A.Ş. ile telefonla görüştüğünü de öğrenmişti. V.Ö. de Yeşile ulaşamıyordu.

KAYBOLDU

"Yeşil kaybolmuştu. Önce yeniden polis tarafından alındığını düşündük. Ancak bu konuda bir bilgi alamadık. Çağrı cihazını, telefonlarını, temas edebileceği kişileri kontrole aldık. Yeşil'den hiçbir emare yoktu. Ne ailesi, ne yakınları nerede olduğunu bilmiyorlardı. Beyaz renkli otomobili de kayıptı. O tarihten sonra Yeşille görüştüğünü, talimat aldığını, konuştuğunu söyleyenler çıktı. Hatta televizyonlara çıkan, gazetelerde beyanat veren Yeşiller de vardı. Ancak Yeşil kod adlı Mahmut YILDIRIM, o tarihten beri, yani 4 senedir kayıp."

Yukarıdaki satırlarda da belirtildiği gibi Yeşil'in yurtdışı görevden dönüş tarihi 28 Kasım 1996 Perşembe günüdür.

"Ben Yeşille ve operasyona katılan diğerleri ile görevden döndükleri gün görüştüm. Bana şifahi olarak kısaca yürütülen faaliyetle ilgili bilgi verdiler. Yorgun olduklarından fazla tutmadım. 29 Kasım 1996 Cuma günü sabahı, Yeşil daireye gelerek operasyona katılan diğer personel ile birlikte raporunu yazdı. Bu sırada kendisine 1 Aralık 1996 Pazar günü, öğlene doğru operasyonun değerlendirilmesi ile ilgili bir toplantı yapılacağı iletildi. Ben kendisini görmedim. 01 Aralık 1996 Pazar günü toplanıldığında Yeşil'in bulunmadığını görünce ilgili personele arayıp kendisini beklediğimizi belirtmelerini söyledim. Genelde randevularına zamanında gelirdi. İlgili personel, kendisini bulamadıklarını, evinden sorduklarını, ailesinden 'Dün akşam çıktı, gece eve gelmedi' cevabı aldıklarını söylediler. Benim şahsen ne Bahattin Yıldırımla ne de ailesi ile bir görüşmem olmadı. Bilahare Yeşil'in devamlı yanında gezen ve şoförlüğünü yapan V.O., Yeşil'in 30 Kasım 1996 Cumartesi günü Gülhane Askeri Tıp Akademisi önünde, Macaristan'dan gelen ve Macar İsmail lakaplı İsmail Hoşkaya'nın adamlarından Coşkun ile buluştuğunu, 1 saat kadar görüştüklerini, Coşkun'u Maltepe semtine bırakıp ayrıldığını, daha sonra aynı akşam Coşkunla bir görüşme daha yaptığını, bilahare Coşkun'un Mersin'e gittiğini belirtti. Bir ara Yeşil'in Coşkunla birlikte Lübnan'a gitmiş olabileceği, orada yakınlarının bulunduğu söylendi. Yine V.Ö'nün beyanına göre Yeşil 02 Aralık 1996 Pazartesi günü, devamlı gittiği

Çankaya'daki Beyler Sofrası Restoran'ın sahipleri ile telefonla görüşmüş, nerede olduğunu belirtmemişti."

Ve Yeşil kaybolmuştu. Susurluk kazasına kadar da hakkında ne bir haber yapıldı ne de bir yazı yazıldı. Kazadan sonra Türkiye'de yer yerinden oynamıştı.

'KOMİSYON RAPORU'

03.11.1996 tarihinde, Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak'a ait 06 AC 600 plaka sayılı Mercedes marka otomobil, Hüseyin Kocadağ sevk ve idaresinde Kuşadası'ndan hareketle İstanbul iline seyir halinde iken Susurluk ilçesi Uçakyolu mevkiinde olay yerinin sol tarafındaki benzinlikten yola çıkan ve aynı istikamette seyir eden Hasan Gökçe sevk ve idaresindeki 20 RC 721 plaka sayılı kamyona saat 19.15 sıralarında sağ arka yan tarafından çarpmıştır. Aşırı hızla seyrettiği belirlenen 06 AC 600 plaka sayılı otomobilin, bu şekilde kamyona çarpması suretiyle meydana gelen trafik kazasında;

Otomobil içerisinde ön sağ koltukta oturmakta olan Sedat Edip Bucak yaralanmış, otomobilin arka koltuğunda oturmakta olan Mehmet Özbay, Gonca Us isimli bayan ve otomobilin sürücüsü Hüseyin Kocadağ olay mahallinde ve hastanede ölmüşlerdir.

Bu kişilerden, Sedat Edip Bucak'ın Şanlıurfa Milletvekili, Hüseyin Kocadağ'ın İstanbul Kemalettin Eröge Polis Okulu Müdürü (Eski İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı) İzmir'de ikamet eden Mehmet Özbay'ın bayan arkadaşı

Gonca Us ve Mehmet Özbay'ın olduğu, Mehmet Özbay kimlikli kişinin de Abdullah Çatlı olduğu anlaşılmıştır.

Kaza yapan araç içerisinde; 2 adet MP-5 tam otomatik tabanca, bunlara ait bir adedi 20, 3 adedi 30 fişek kapasiteli 4 adet şarjör, iki adet 9x19 mm çaplı Tarıg marka tabanca ve buna ait şarjör, bir adet 22 Calibre Baretta marka ucunda susturucu takılmak üzere klavuz açılmış tabanca ve bir adet şarjör, 22 kalibre Baretta marka tabancada kullanılmak üzere tadil edilmiş bir adet susturucu ve bir adet ham susturucu, 20 adet 22 kalibre çapında fişek, bir adet 9 mm çapında Sig Sauer marka tabanca ve bir adet şarjör, 175 adet 9x19 mm çapında muhtelif marka fişek, beş adet 9x19 mm çapında yabana menşeili fişek, 13 adet 7,62x54 mm çapında fişek cinsinden silah ve mühimmatın bulunduğu.

Bu silahlardan; Baretta marka tabancanın bir adedinin Mehmet Özbay adına, diğer Baretta marka tabancanın Hüseyin Kocadağ adına, Sig Sauer marka tabancanın da Sedat Edip Bucak adına ruhsatlı oldukları, diğer silah ve mermilerinin ise ruhsatsız ve gerek nitelikleri gerekse nicelikleri yönünden vahim ateşli birer silah, susturucu ve fişekler olduğu balistik raporundaki sonuçla ve olayın vuku bulduğu, Susurluk İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı sorumluluk bölgesinde, Susurluk Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından tespit edilmiştir.

Susurluk kazası, Türkiye'nin gündemine bomba gibi düştü. Aynı araç içerisindeki bir milletvekili, bir ülkücü ve yüksek derecede bir polisin olması sayısız senaryo yazılması için kaçırılmaz bir fırsattı.

Hürriyet

Dış politikanın özü değişmedi

Esrarengiz kaza

Türkiye'nin gündeminin pamuk ipliğine bağlı olduğu dönemlerde, Abdullah Çatlı gibi geçmişi hareketli geçen bir ismin yanındaki devlet görevlileri ile olan ilişkileri devletin yapılanmasını derinden etkilemişti. Ülkenin şehit haberleriyle sarsıldığı o günlerde PKK'nin ardı ardına köy basıp masum, çoluk, çocuk demeden katliamlar yaptığını unutup neredeyse tüm olayları bu kare içerisindeki isimlerin üstlerine yıkılmaya başlandı.

Derin devletin belki Türkiye tarihini en meşgul ettiği süre içerisinde ortalıkta ne kadar kirli çamaşır varsa ortaya döküldü. Ve çamaşırlar kimin üzerine uyuyorsa ona giydirilmeye çalışıldı. Üzerine kan bulaşmış kirli kalemler ve yazarları senaryolara kâh yeni bir kahraman ekliyor kâh eski defterleri açıyordu.

Susurluk kazasından sonra arabada olan silahların peşine düştü aydınlıkçı yazarlarımız. Bu silahlar nereden geldi. Uzaydan gelmediğini anlayan birimler İsrail'den alındığının farkına vardıklarında işi farklı boyutlara çekmeye başladılar.

Abdullah Çatlı'nın 1956 yılında başlayan hayat mücadelesi Balıkesir'in Susurluk kazasının Çatalceviz mevkiinde son bulmuştu. Ardında çok da sır bırakmadan giden Abdullah Çatlı gerek yaptıklarıyla gerek fikirleriyle gerekse yaşadıklarıyla bir dönemin unutulmazları arasına ve birçok milliyetçi gencin gönlünde yer etti. Günahıyla sevabıyla...

Abdullah Çatlı'yla başlayan sisler bulvarı Eşref Bitlis'in düşen uçağı, Binbaşı Ahmet Cem Ersever'in öldürülmesine kadar devletin tozlu raflarındaki dosyalar tekrar gündeme getirilmişti.

Yeşil, bu fotoğraf karesinin neresindeydi? Kimin yanında kimin karşısındaydı? Kimin için çalıştı? Ne için kendini feda etti?

Yeşil?

Ahmet Demir?..

MİT RAPORU

Gerçek Adı: Mahmut Yıldırım

Kod Adı: Ahmet Yeşil - Mehmet Kırmızı

Tire - Sakallı - Terminatör

Salih - Derdioğlu, Bingöl/Solhan 1953 doğumludur.

08.04.1973 tarihi itibarıyla Bingöl / Genç İlçe Jandarma Komutanlığı tarafından faydalanılmıştır. Aynı tarih itibarıyla, verdiği bilgilerin anılan komutanlıkça değerlendirilmesinde güçlük çekildiği gerekçesiyle teşkilatımıza devredilmiştir.

Anılan tarihte Tatvan Bölge Müdürlüğümüz tarafından faydalanılmaya başlanmıştır.

Ekim 1973 - Kasım 1975 tarihleri arasında askerde olması nedeniyle temas kurulmayan adı geçenden askerliği sonrası Milli Görüş konusunda istifade edilmeye başlanılmıştır. Ancak Mayıs 1989 ayında yaratmış olduğu çeşitli

komplikasyonlar nedeniyle teşkilatımızla ilgisi yeniden kesilmiştir.

Bilahare şahıs, Tunceli J.Blğ.Komutanlığı'nın emirleriyle ve anılan komutanlık adına, Nazimiye ve Ovacık bölgelerinde istihbari bilgiler toplayarak, güvenlik kuvvetleriyle birlikte uygulamalara katılmıştır.

Bu çalışmalar sonucunda bölgedeki vatandaşlar nezdinde deşifre olması nedeniyle, Jandarma Asayiş Komutanı tarafından Diyarbakır'a çekilmiştir. Bu dönemde Tunceli J.A.K/n da bir personelimizle tanışan adı geçen, Diyarbakır'daki Jandarma Asayiş Komutanı'na bağlı olarak kırsal alanlarda çalışmalar yaptığını ifade etmiştir.

Mart 1992 ayında Tunceli Güvenlik Komutanı'na bağlı olarak faaliyet yürüten şahıs; ilgili birimimiz personeli ile yaptığı bir sohbette, Tunceli'deki PKK faaliyetini dirije eden Aysel Doğan'ı illegal olarak sorguya alacağını, konuşmadığı takdirde ortadan kaldıracağını, ifade etmesi üzerine, personelimiz tarafından "böyle bir eylemi yapmaması" yönünde ikna edilmiştir.

17.03.1993 tarihinde ilgili birimlerimize, "adı geçen ile komplikasyonlara neden olabilecek bir kişi olması nedeniyle, kati surette temasta bulunulmamasına azami özen gösterilmesi" yönünde talimat verilmiştir.

27.05.1992 tarihinde Muş ilinde güvenlik kuvvetlerince yakalanan 5 PKK mensubu, sorgu amacıyla Özel Harekât Şb. Md.'ne götürülmeleri sırasında adı geçen tarafından öldürülmüşlerdir. Bingöl birimimizde görevli 2 personelin de adının geçtiği olayla ilgili olarak,

28.05.1995 tarihli Ahmet Yeşil adı, imzası ve "Asayiş Kolordu Komutanlığı Görevlisi" ibareli bir yazı bulunmaktadır.

Olay sonrası şahısla ilgili olarak intikal eden bilgilere göre, adı geçen Bingöl birimimiz tarafından, Asayiş Kolordu K.Yardımcısı'nın da bulunduğu bir ortamda, Bingöl İl Jandarma Komutanı'nın makam odasında tanınmış ve anılanın (M.Yıldırım) para talebi üzerine Asayiş Kolordu K. Yardımcısı tarafından para verilmesinin emredildiği hususu müşahade edilmiştir.

Adı geçen, 05.05.1992 tarihinde Muş Valisi, Emn. Md., İl Jan. K. ve Bingöl Blg Md/nün hazır bulunduğu İl Emniyet komisyonu toplantısına katılmıştır. Toplantıda Bingöl birimimizden yardım görmediğini ifade etmiştir.

07.12.1992tarihinde Elazığ Emniyet Müdürlüğü sorgu bürosunda karşılaşılan şahsın ısrarlı talebi üzerine yapılan görüşmede; 1991 yılı içerisinde Muş-Bulanık ilçesi arasında bulunan Jandarma Karakoluna eylem yapma hazırlığındaki 3 teröristi Jandarma timleri ile birlikte ölü olarak ele geçirdiklerini, yine aynı yıl Muş'ta tespit ettiği A. Öcalan'ın kuryesi olan Hataylı bir bayanı (muhtemelen Neval Boz) angaje ederek Ankara'da JİTEM'de görevli bir Binbaşı (Cem Er sever) ile tanıştırdığını belirterek, teşkilatımız ile çalışmak istediğini ifade etmiştir. Şahsın bu teklifi kabul edilmemiştir.

27.01.1992tarihinde Tunceli'de PKK'nin para istediği şahıslar arasında yeralması nedeniyle gözaltına alınan ve bilahare serbest bırakılan Celal Yaşar adlı şahıstan, PKK

militanı maskesi ile gönderdiği iki adamı vasıtasıyla para talebinde bulunmuştur.

16.02.1993 tarihinde Diyarbakır JİTEM Grup Komutanı vekili, ilgili birimimizle yaptığı görüşmede; adı geçenin teşkilatımızla ilişki kurmak istediğini, yanında Muş Alan Sorumlusu bulunduğunu, Şemdin Sakık'ı öldürmeyi planladığını ve eylemden sonra İsviçre'ye gitme garantisi istediğini belirtmiştir. Alınan teklif kabul edilmemiştir.

07.08.1993 tarihinde Elazığ/Karakoçan'da Jandarmaya teslim olan PKK mensubu Salih Derviş adlı şahsın ifadesinde; Jandarma Komutanı tarafından tanıştırıldığı Mahmut Yıldırım'ın "MİTe çalıştığını, Güneydoğu Anadolu sorumluluğunu yürüttüğünü, kendisini eğiterek MİT'e alacağına söylediğini" belirtmiştir.

1994 yılı itibarıyla Diyarbakır Cezaevi'nde tutuklu bulunan Muhsin Gül (Kod adı: Kekeç-Pepe-Metin,) 22.07.1994 -16.08.1994 tarihleri arasında Diyarbakır Cinayet Büro Amirliği'nde verdiği ifadelerde Ahmet Demir ile ilgili olarak;

06.04.1994 tarihinde Diyarbakır Şehitlik Mahallesi *75.* Sokak 31 Nolu adresinden kaçırılan ve 01.06.1994 tarihinde Mardin yolu 10 Gözlü Köprü altında cesedi bulunan Bayram Kanat'ın, Diyarbakır Jandarma'da görevli bulunan Ahmet Demir'in planlamasıyla kaçırıldığını,

Bayram Kanat'ın kaçırılışı sırasında Star marka bir tabana ile Uzi marka otomatik bir tabancanın da adı geçenin evinden gasp edildiğini, bu olayda Ahmet Demir'in yanı sıra Jandarma'da görevli Ali ve Kemal kod isimli şahısların

da yer aldığını, kendisinin de (Muhsin Gül) zaman zaman Jandarma'nın bazı görevlerinde çalıştığını,

Ankara Elmadağ İlçesi yakınlarında öldürülen Emekli Binbaşı Ahmet Cem Ersever[7]! (Yeşil kod) Ahmet Demir, itirafçı (General Zinnar kod) Alaattin Kanat, (Mete kod) İbrahim Babat ile Hoca kod (ismi bilinmeyen) Antep şivesi ile konuşan gözlüklü 35 yaşlarında, kısa boylu şahısların öldürdüğünü, daha sonra A.C. Ersever'in arkadaşı Mustafa Deniz ve sevgilisi Neval Boz'un da aynı şekilde öldürülmelerini müteakip, adı geçenlerin silahlarını Ankara Aydınlıkevler semtindeki Jandarma istihbaratına bıraktıklarını ve otobüsle gidecekleri yerlere gönderildiklerini,

Yeşil'in her zaman "23 yıldır bu işleri yaptığını, öldürdüğü ve öldürttüğü kişilerin komünist olduğunu" sürekli olarak kendilerine söylediğini, bu suretle her öldüreceği kişilere komünist damgası vurarak, çevresinde topladığı itirafçı ve diğer şahısların beynini yıkadığını, Ayrıca C Ersever olayında kullanılmak üzere Mesut Mehmetoğlu ve Serdar Od isimli itirafçıların da aynı günlerde uçakla Ankara'ya götürüldüğünü, ancak adı geçenlerin "bu olaya girmeyeceklerini" söylemeleri üzerine silahlarının alınıp, geriye gönderildiklerini, bu bilgilerin uçak kayıtlarından teyit edilebileceğini,

Diyarbakır Jandarma sorgu bölümünden Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne sevk edilen, Muş Bulanık Hoşgeldi Köyü muhtarının, İstanbul'da dolmuşçuluk yapan ağabeyinin kızı Zeynep Baba ile Bitlis ili Tatvan ilçesinde (babası marangozluk yapar) Şükran Mizgin'in, ilk sorgulamalarından sonra

(serbest bırakılmalarını müteakip, A. Demir ile Elazığ'da ikamet eden Rezzak kodun, bu şahısları alarak bir müddet işkence ve zorla tecavüz ettiklerini, Şükran Mizgin'i Muş girişinde bulunan köprünün altında öldürdüklerini, Zeynep Baba'ya ise ne yaptıklarının bilinmediğini,)

A.Demir ile A. Kanat'ın 1994 Mart ayı içinde Diyarbakır'da halk otobüsü şirketi kurmak amacıyla Yıldız Yapı Koop.'nde müdürlük yapan Ahmet Kaya ile aynı kooperatifte yetkili bulunan Musa Fidan'dan, şirkete üye yapmak bahanesiyle para aldıklarını, bunun yanı sıra kandırdıkları kişilerden de toplam 3 milyar lira topladıklarını, MHP Dyb. İl Başkanı İbrahim Yiğit[7]in de 600.000.000 lirasını aldıklarını, ilk etapta topladıkları bu paranın 600.000.000 lirasını A.Demir'in Elazığ Ziraat Bankası'nda, A.Demir adına kayıtlı (3003-30) nolu hesabına yatırdıklarını, adı geçenin bu hesabında trilyonları bulan parasının bulunduğunu,

Mart 1994 ayı itibarıyla A. Kanat'ın kendisini MHP Güneydoğu sorumlusu olarak tanıtmaya başladığını, bu dönemde Diyarbakır MHP İl Başkanı İbrahim Yiğit ile arasının bozulduğunu, o tarihlerde A. Demir ile A. Kanat'ın İ. Yiğit'i kalmakta olduğu turistik otelden alarak öldürmek amacıyla götürdüklerini, daha sonra bilinmeyen bir nedenle serbest bıraktıklarını, söz konusu şirket ile ilgili bir miktar parayı İ. Yiğit'ten bu şekilde aldıklarını, Söz konusu olaya Devegeçidi'nde uzman çavuş ve Kürşad kod (Gültekin Sütçü), itirafçı İsmail Yeşilmen ve itirafçı Burhan Şare'nin tanık olduklarını,

(Batman'da milletvekili Mehmet Sincar'ı Alaattin Kanat, Mesut Mehmetoğlu, İsmail Yeşilmen ve Yeşil kod Ahmet Demir'in birlikte planlayıp öldürdüklerini,) bu olaydan sonra A. Kanat'ın "kendisinde garantili imzalı kâğıt olduğunu" söylediğini,

A. Demir'in zaman zaman kendisi (M. Gül) ve diğer arkadaşlarına "İstanbul mafyasını çökerttiğini, Behçet Cantürk ve aynı şekilde öldürülen diğer mafya ve PKK yanlılarını kendisinin planlayıp öldürttüğünü" söylediğini,

Vedat Aydın ve Musa Anter'in öldürülme olaylarını da bizzat A. Demir'in planlayıp uyguladığını,

A. Demir ve A. Kanat grubunun PKK damgalı tehdit mektuplarıyla Diyarbakır ve çevre illerden çok miktarda para tahsil ettiklerini, bu tahsilatlardan 1993 yılında Melikahmet Caddesi'nde bulunan ve beyaz eşya ticareti yapan "Cezayir Ticaret, Öz Diyarbakır, Diyarbakır Sur, Diyarbakır İtimat" firmaları ile "Ceylan İnşaat, İntim İnşaat şirketleri"ne tehdit mektuplarını kendisinin (M. Gül) verdiğini, tahsilatın ise, Mesut Mehmetoğlu ve A. Kanat tarafından yapıldığını,

1993 yılında PKK davasından Diyarbakır E. Tipi Cezaevi'nde tutuklu bulunan "Sedef Ticaret Şirketi" sahibinin kardeşi Abdülkerim Avşar'ın, itirafçı koğuşuna alınmasını sebep gösteren A. Kanat tarafından, Sedef Ticaret'ten 1 milyar TL. tahsil edildiğini, 1994 yılında bu taleplerini yinelediklerini, ancak istenilen para verilmeyince, şirket ortaklarından M. Şerif Avşar'ı öldürdüklerini, bu olayın bilinmeyen bir nedenden dolayı ortaya çıkarıldığını,

Yeşil kod Ahmet Demir'in planlaması doğrultusunda, 10 Ekim 1993 tarihinde Lokman Zuhurlu (Abdurrahman oğlu 1977 Lice doğumlu) ve amcasının oğlu Zana Zuhurlu (18 yaşında) ile PKK militanı maskesi altında irtibat kurulduğunu, adı geçen şahısların daha sonra Mesut Mehmetoğlu, Alaattin Kanat ve sivil kıyafetli iki asker tarafından kendilerinde bulunan "81-82 telsiz kod"unu kullanmak suretiyle Şehitlik Mahallesi'ndeki evlerinden alındığını, kısa bir sorgulamadan sonra Pağıvar beldesi, Saran Tuğla fabrikasının Bismil istikametini 4 kilometre geçtikten sonra öldürüldüklerini,

20 Ekim 1993 tarihinde Av. Hüsniye Ölmez'in Bismil yolunda öldürülmesi ile ilgili Serdar Od, M. Mehmetoğlu ve kendisine (M. Gül) görev verildiğini, H. Ölmez'in öldürme eyleminin bizzat kendisi (M. Gül) tarafından gerçekleştirilmesi emrini aldığını, ancak eylemi gerçekleştiremediklerini,

Diyarbakır Baro Başkanı Fethi Gümüş ile Elazığ / Karşıyaka Fen Lisesi'nde görevlendirilen öğretmen Suphi Koç'un öldürülmesi yönünde de talimat aldığını, ancak her iki eylemi de gerçekleştiremediklerini,

Bahse konu olayların planlayıcısı ve yürürlüğe koyucularının J.İsth'da Kerim Binbaşı olarak tanınan Abdülkerim Kırca, Ahmet Demir ve Alaattin Kanat olduğunu,

Her infaz sonrasında Kerim Binbaşı, Yeşil ve A. Kanat tarafından kendilerine 10.000.000 TL, harçlık verildiğini, geri kalanlarının ise teşkilata mal edildiğinin anılan şahıslarca söylenildiğini,

Kendisi (M. Gül), A. Demir, İ. Yeşilmen ve B. Şare'nin ikamet etmeleri amacıyla, "Ofis Gevran Cad. Yeniçeri Apt. Kat.2 No: 6" adresinde ev tutulduğunu, aynı evde bulunan siyah ajandada da Yeşile ait birçok sırların saklı olduğunu,

ERNK mühürlü bloknot şeklindeki para tahsil makbuzlarının ise, 1.5 yıl önce Ankara'da uçakta yakalanan bir PKK'liden ele geçirilen makbuzlar olduğunu, bu makbuzların AnkJ.İsth Tarafından A. Demir'e intikal ettirildiğini, anılanın da bu koçanları kendisi ve diğer arkadaşlarının vasıtasıyla tahsil ettiğini, bu makbuzlarda tehdit şekli ve istenecek para miktarını, Yeşil, Kanat, Yeşil ve M. Mehmetoğlu'nun belirlediklerini,

Cezaevine konulduğunun 2. günü A. Demir'in kendisinin (M. Gül) yanına gelerek "Çekoslavak marka 161ı silah konusunu emniyet müdürlüğüne niçin söylediğini" ve "benim hakkımda başka neler söyledin" diye sorduğunu, kendisinin ise işkenceye dayanamadığı için söylediğini beyan ettiğini,

Yeşil kod adlı kişinin açık kimliğini bilmediğini, ancak emekli albay olduğunu tespit ettiğini,

Halk otobüsü için yardım edilen parayı A. Kanat, Yeşil ve İbrahim Yiğit'in aldıklarını, bu paranın görgü şahitlerinin ise kendisi (M. Gül) Dalyan Ay, Hakan Pamuk ve Mustafa Pamuk'un olduğunu,

Dalyan Ay'ın 05.08.1994 günü satırla öldürüldüğünü," beyan etmiştir.

Bingöl birimimizde görevli bir personel aracılığı ile 1994 Haziran ayı içerisinde getirdiği bir teklifte, çeşitli Avrupa

ülkelerinde faaliyette bulunan bir grubun istenildiği takdirde, yurtdışında bazı eylemleri taşeron olarak gerçekleştirilmesinin kendisi (M. Yıldırım) aracılığı ile sağlanabileceğini belirtmiş, bu konunun Mehmet Eymür'e iletilerek, görüşmesinin sağlanmasını talep etmiştir. Bunun üzerine adı geçen ile Eylül 1994 ayında ilişkiye geçilmiştir.

Şahıs, Ocak 1995 tarihinde Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından gözaltına alınmış, yapılan sorgusunda sürekli olarak, kendisinin teşkilatımızla olan ilişkileri, ilişkide bulunduğu kişilerin kimler olduğu, verdiği bilgilerin neler olduğu, dönemin Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar tarafından bizzat sorulmuştur. Sorgu sırasında adı geçen Orhan Taşanlar'a nerede sorgulandığını bilmek istediğini, Türk Emniyet Teşkilatı'na ait bir birimde, Türkiye'nin güvenliği ile ilgili diğer kuruluşlar hakkında sualler yöneltilmesini yadırgadığını ifade etmiştir. Bahse konu sorgu esnasında ayrıca, şahsın kendisine ait silahın kullanılması suretiyle boş yere atış yapılmış, bilahare sorgucular, bu atışlar sırasında silahtan çıkan kovanların, meydana gelebilecek bir eylem sonrasında olay mahallinde bırakılabileceğini söyleyerek şahsı tehdit etmişlerdir. Şahsın sorgu sırasında kırılan kaburga kemiği, teşkilatımızı konu ile ilgili olarak bilgilendirmek üzere geldiği sırada tarafımızca tedavi ettirilmiştir. Adı geçenle 30 Kasım 1996 tarihinden itibaren irtibatımız kalmamıştır.

NEDEN YEŞİL?

17 Ağustos 1984

Genelkurmay Başkanlığı'ndan yapılan bir açıklamada, '15 Ağustos 1984 gecesi bir grup teröristin Siirt'in Eruh ilçesindeki Jandarma Karakol binasına karşı bombalı ve silahlı saldırıda bulundukları ve saldırı sonucunda 1 jandarma erinin şehit olduğu 6 er ve 3 sivilin yaralandığı, Hakkâri ili Şemdinli ilçesinde de bir başka grup tarafından Jandarma subay açık hava gazinosu, subay lojmanları ve ilçe Jandarma Karakolu'na silahlı saldın düzenlendiği ve 1 subay, 1 astsubay ve 1 erin yaralandığı' bildirildi. Ülkemizin 1984 yılından beri her alanda önüne çıkarılan Güneydoğu'daki halkımızın kışkırtılarak güvenlik güçlerimize karşı silah kuşanmasına sebep olan PKK terör örgütü ilk eylemlerini gerçekleştirdiği tarihtir, 17 Ağustos 1984.

Kara 12 Eylüllerin acısını yeni unutmaya çalışan memleketimiz 1984 gecesi hain bir saldırıyla sarsılmıştır.

Abdullah Öcalan ve arkadaşlarının kurduğu bu yapı, dış ülkelerinin destekleriyle daha da canlanmaya ve kan toplamaya başlamıştır. Bu yapıya militan toplamak için özgürlük savaşçıları (!) olarak dünya ve kamuoyuna anlatmaya çalışmaktadır. PKK terör örgütünün lideri Abdullah Öcalan'ın sorgusunda söyledikleri bunların delilidir.

Yunanistan: "En başından beri hep çok iyi destek aldık. Kamplar, askeri ve maddi destek, teknik sabotaj, orman yangını eğitimlerini bizzat Yunan istihbaratı verdi."

Suriye: "Hafız Esad'ın kardeşi Cemil Esadla bizzat görüşüyordum. Suriye'de kamplar açtık. Suriye devleti örgütlenmemize izin vermişti. Maddi gelir elde etmemize engel olmuyorlardı. Sınır geçişlerinde kolaylık sağlıyorlardı. Suriye'de yıllık 1 milyon dolardan fazla gelir elde ediyorduk. Zaman zaman Muhaberat'ın (gizli servis) arabalarını kullanıyorduk."

İran: "Gizli servis İttiaat'tan Sait isimli bir şahısla irtibat halindeydim. Bize silah, SAM7 füzeleri ve lojistik destek sağladılar. Bir hastane, 3 de kamp kurmamıza izin verdiler. Silah, uyuşturucu ve hayvan ticaretinden pay alıyorduk. Gelirimiz Avrupa'dakine yakındı."

Bulgaristan: "Bir eğitim bürosu açtık... Gizli servislerinin haberi vardı... Ses çıkarmıyorlardı."

Sırbistan: "Ellerinde Strella füzesi vardı. 20 adet satın aldık. Sırplar sonra çok daha fazlasını bize destek amacıyla

parasız verdi. Füze eğitimlerini de onlardan aldık. TNT, C-4 gibi patlayıcıları Sırbistan'dan sağlıyorduk."

Romanya: "Bükreş'te evlerimiz ve demeklerimiz bulunuyordu. Devlet bize serbestlik sağlamıştı. Türkiye'den katılanların ilk eğitim yeri Romanya'ydı. Romanya istihbarat servisi bize telsiz, dürbün, gece görüş cihazı gibi teknik malzeme verdi."

Almanya: "Gizli servisle görüşüyordum. Parlamentodan da beni ziyarete gelenler olurdu. Örgüt yöneticisi Kani Yılmaz'ın sığınma talebini kabul edip, pasaport verdiler. Her anlamda güçlü olduğumuz bir yerdi."

İngiltere: "Bizim konumuzla ilgili en akıllı davranan ülkeydi. Hiç direkt siyasi ilişki kurmadılar. Ama gizli olarak en büyük desteği İngiltere'den alıyorduk."

Hollanda: "Bizim üslenme ve eğitim alanımızdır. En çok destek ve para bulduğumuz ülkedir."

Fransa: "Bize her zaman çok yakın oldular!"

Amerika: "Bir temsilci atadık. Dernek kurdular. Ayrıca bir enformasyon büromuz vardı. Zaman zaman oradaki düşünce kuruluşlarından destek aldık."

Libya: "İşçiler arasında iyi örgütlenmemiz vardı. Yılda 500 bin dolara yakın bağış topluyorduk. Ama Libya devleti ile aramız iyi değildi. Her türlü imkânları olmasına rağmen bize araç, gereç, silah ve malzeme vermediler. Defalarca talebim oldu ama Kaddafi bize hiç sıcak bakmadı."

En yakınımızda olan, suyunu bizim verdiğimiz Suriye, tükürsek boğacağımız Yunanistan, yakın müttefiklerimiz ve en uzak müttefiklerimiz bu örgüte destek vermiştir.

Ne acıdır ki aba altından sopa gösterenlerin sopası olmuştur ve dökülen kanlar memleketimizin damarlarından boşalmıştır.

Nedeni açık olan bu saldırılara rağmen güzel memleketimiz geçmişindeki örf ve âdetleri bozmadan ülkede toplumsal kargaşaya hiçbir zaman izin vermemiştir. Ülkenin batısındaki vatandaşımızla, doğusundaki vatandaşımız iş kurmuş, kız almış, kız vermiş, gerek büyük şehirlerde gerekse yaşadıkları kentlerde yıllardır dostça ve kardeşçe hayatlarını sürdürmüşlerdir.

Bu ülkenin çocuklarını ancak baskınlarda, bombalı olaylarda, pusularda, hainice tasarlanmış suikastlar da karşı karşıya getirmeyi planlayanlar emellerine çoğu kez ulaşmışlardır. Daha hayatlarının baharlarında neye, kime hizmet ettiklerini bilmeyen binlerce vatandaşımız bu uğurda hayatlarını feda etmişlerdir.

Yıllardır süre gelen bu oyunlar bu sefer PKK postuna bürünmüştür.

Yeşil, bu suretçe görev yapmış, doğrusuyla yanlışıyla o bölgede çalışmış bir istihbarat elamanıdır. Kendi başına bu kadar işi becerebilecek, hiçbir kurumdan emir almayacak ya da kendi kafasına göre operasyon yapacak biri olmadığına göre yakın zamanda ve hâlâ tartışılan olayların başkahramanı gibi gösterilmektedir. Bizi yıllarca bu ters köşeye yatıranlar bizim neden bir Güneydoğu sorunumuz var diye kafa yorsalardı bugün daha Yeşil bir memleket bulurlardı. İşte sonuç...

CEM ERSEVER PKK'NIN KURULUŞU

PKK'nin kuruluşunu Cem Ersever'den dinleyelim: Diyarbakır ili Lice ilçesi Fis köyünde 27 KASIM 1978 tarihinde bir toplantı yapılır. Bu toplantı bilinen anlamda bir toplantı değildir. Yani partinin kuruluşu için hazır bulunanların çeşitli konulardaki görüşlerini dile getirdikleri bir kuruluş kongresi değildir. Tamamen Abdullah ÖCALAN'ın kafasında tasarlanan bir eğitim çalışması niteliğindedir. Zaten Abdullah ÖCALAN bu anlayışını hâlâ sürdürmektedir. Fis köyündeki toplantı PKK tarafından örgütün 1. Kongresi olarak kabul edilmektedir. Bu kongrede 7 kişilik bir yürütme komitesi seçilir. Merkez Komite üyeleri ise resmen belirlenmez fakat toplantıya katılan herkese "Siz merkez komitesi üyesi olabilirsiniz" denir. Bu da Apo'nun özendirme ve çalıştırma taktiklerinden birisidir. Bu toplantıda Apo kendisini kurulan partinin genel sekreteri olarak ilan eder. Alınan ilk karar toplantının gizli tutulmasıdır. Partinin kurulduğu kesinlikle gizli tutulacaktır ve partinin bölge komiteleri ilk etapta inşa edilmeye başlanacaktır. Bu amaçla toplantıya katılanlar partinin bölge

komitelerini kurmak üzere bölgelere dağılırlar. Bölge komitelerinin kuruluşunda bütün ileri düzeydeki kadrolara görevler verilir ve herkesten derhal işiyle, okuluyla ve en önemlisi aileleriyle bağlarını koparmaları istenir. Bu anlayış giderek yaygınlaştırılır, ilişkide bulunan herkesten işini gücünü bırakıp örgüt faaliyetlerine katılması istenir. Aslında ilişki koparma temelinde bir tuzak dayatılmaktadır. Militanlardan istenen örgüt faaliyeti, propagandadan ziyade askeri eylem biçimleridir. Bir yandan kurulan partinin alt örgütlemeleri oluşturulurken, esas olarak da yoğun bir eylem programı hazırlanmaktadır

Eylem programlarında belirlenen hedefler şunlardır;

- Devlet güvenlik kuvvetleri ve bunların istihbarat kaynakları,
- Türk milliyetçisi örgütler ve bunların önde gelen liderleri,
- Doğu ve Güneydoğu'daki nüfuzlu ve popüler kişiler,
- Güneydoğulu milletvekilleri,
- Belediye başkanları,
- Aşiretlerin ileri gelenleri, sosyal şoven olarak isimlendirilen tüm sol örgütler ve özellikle;
- Halkın Kurtuluşu örgütü,
- Devrimci Halkın Birliği,
- Türkiye İşçi Köylü Partisi,
- Devrimci Demokratik Kültür Dernekleri,
- Özgürlük Yolu,
- Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları,

Böylece Abdullah Öcalan, bir bütün olarak Türkiye'deki sağcısından solcusuna; Kürtçüsünden tarafsızına kadar herkese karşı savaş ilan etmiştir. Sonuçta yalnız ideolojik olarak değil aynı zamanda siyaset alanında da ve esas olarak da eylem alanında "Bizden olmayan düşmandır" mantığını adamlarına hâkim kılmaya çalışmıştır. Diğer yandan aile, akrabalık ve dostluk ilişkilerini de çizmiş olduğu mücadele metodu önünde "Ciddi ve tepelenmesi gereken" bir engel olarak görüyordu. Daha da önemlisi insanın doğuşundan varolan; biyolojik ve sosyo-psikolojik bir gerçek olan ayrı kişilikleri de kabul etmiyordu. Tek tip bir model dayatılmıştı. Bu modele uymayanlar çeşitli bahanelerle aşağılanıyor, bunaltılıyordu. Birçok militan farklı olan kişiliklerini sanki öyle olmaması gerekiyormuş gibi gizlemek ya da gözden kaçırmak için her şeyi göze alıyorlardı. Kimisi de kendini suçlayıcı bir mektup bırakarak kayıplara karışıyor yani; kaçıyorlardı.

27 Kasım 1978 tarihinde kurulan PKK, varlığını 1979 yılı Temmuz ayında Milletvekili Mehmet Celal Bucak'a saldırarak ilan etti. M. Celal Bucak saldırıdan yaralı olarak kurtuldu. Böylece PKK eylemleri; "Kırsal Kesim Eylemleri ve Şehir Eylemleri" olmak üzere iki temel kola ayrılmış oldu. Kırsal kesimlerdeki eylemlerin temel esprisi; birbirine düşman olan iki aşiret, kabile ve aileden birine yanaşarak ve onların desteğiyle diğerine saldırmaktı. Hilvan'da bir aşirete dayanılarak Süleyman'lara; Siverek'te gene bir aşirete dayanılarak Bucaklara saldırılmıştır. Bu aşiret olaylarında yüzlerce insan hayatını kaybetmiştir. Çatışmalar kısa sürede öyle bir hal almıştır ki, taraflar birbirinin

kedisini köpeğini öldürür duruma gelmişlerdir. Öte yandan Mardin'de bir aşiretin maddi olanaklarına dayanılarak Kahramanlara saldırılar yapılmıştır. Bu örnekleri çoğaltmak mümkündür. Bu hadiselerin perde arkası kamuoyuna yansıtılmamıştır. Eğer bir gün ilgili kesimler bu hadiseleri gün yüzüne çıkarırlarsa ibret verici olaylar göreceğimiz kuşkusuzdur. Abdullah Öcalan böyle bir taktiğe; bu kesimlerden kadro, savaşçı ve her türden eleman teinin edebilmek için başvurmuştur. Bu arada her şeye rağmen oyuna gelmeyen kabile ve aileleri çatışma içine çekmek için birtakım provakatif eylemlere girişiliyordu, önceden yapılan plan gereği geceleri herhangi bir kabilenin evi taranıyor, birkaç gün sonra da gidip, "Size saldıran olmuş, sizi biz koruyacağız" denilerek oralara yerleşiliyordu. Yine bilindiği gibi 1979-1980 yıllarında PKK militanları ile Batman ili civarındaki Raman aşireti arasında çatışmalar oluyordu. PKK'liler; civar köyleri daha aktif hale getirmek ve kullanabilmek için Suçeken köyünde bir aileye bombalı paket göndererek bu ailenin katledilmesine sebep oluyor, ardından da Suçeken köyünü Raman aşiretine karşı üs olarak kullanıyorlardı.

Şehirlerde ise tamamen üslenilerek sendika, dernek vb. gibi açık hedef olabilecek yerlerde faaliyette bulunan diğer sağ-sol örgüt ve kuruluşlara karşı eylemler geliştiriliyordu. Nizip ilçesi ve benzeri yerlerde küçük imalathane sahiplerine mafya yöntemleriyle "ya malın ya canın" tarzında bir üslup ile yaklaşılıyor işçi ücretleri üç-dört kat yükselttiriliyor, ardından da işçilere, "Aylıklarınızı biz yükselttik, fazla paraları bize aidat olarak ödeyeceksiniz" deniyordu, işçilerin büyük bir kısmı bu yöntemle zoraki sempatizan durumuna

getirilmişti. Otoritenin yokluğundan dolayı köyler, kabileler, aşiretler adeta koyun sürüsü gibi güdülüyor, silah zoruyla istedikleri her şey yaptırılıyor, Nizip'teki işçilere de aynı baskılar uygulanıyordu. Profesyonel, hayatta bir baltaya sap olamamış üç-beş serseri adeta Nizip işçilerini, paralarını, evlerini ipotek altına almışlardı. Bu dönemdeki Apocu faaliyetin bu yönüyle de incelenmeye değer yönleri vardır. Araştırıldığında ibret verici belgeler ortaya çıkacaktır. Kendileri az ve bilinmeyen adamlar oldukları için hedef olmadıklarından istedikleri gibi gezip dolaşıyor ve istedikleri zamanda cinayet işleyebiliyorlardı. Bu halleriyle de savunmasız insanlarca beladan korunmak için sözü dinlenir kişiler oluyorlardı. Birçok gerekçe ile sol örgütlere saldırıyor, solculukta kararlı olanların Apocu olmaları sağlanıyordu.

PKK STRATEJİSİ VE MÜCADELE ARAÇLARI PARTİ, CEPHE, ORDU (PKK - ERNK - ARGK)

Abdullah Öcalan mücadele stratejisi olarak uzun süreli halk savaşını tespit etmiştir. Bu stratejinin takip ettiği sıra:

- İlk önce ideolojik oluşum (taktik),
- İdeolojik mücadele (asgari kadro yaratma),
- Siyasi yol gösterici olarak parti inşası (araç),
- Partinin silahlı propaganda temelinde gelişmesi ve halka kavratılması,
- Cephe ve ordunun inşası,
- Gerilla mücadelesi ile ordu ve cephenin sağlamlaştırılması,

- Stratejik savunma döneminden stratejik denge aşamasına geçilmesi,
- Hareketli savaş ile gerilla savaşını beraber kullanarak kurtarılmış ve yarı kurtarılmış bölgeler tesis edilmesi,
- Stratejik saldırı dönemine geçilmesi,
- Düzenli orduya geçiş çalışmaları,
- Ordu ve gerillanın genel halk ayaklanması için son saldırıyı yapması,
- Milli demokratik halk iktidarının kurulması,
- Bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan için seferber olunması şeklindedir.

APO, kurtarılmış bölgelerden ve hareketli savaştan bahsettiğine göre uzun süreli halk savaşının ikinci aşaması olan "stratejik denge" aşamasında olması gerekiyor. Eğer böyle ise bu döneme denk düşen mücadele taktiği; hareketli savaş ile gerilla savaşını iç içe kullanarak geniş alanları özgürleştirmedir. Ayrıca bu dönemde mücadelenin ideolojik ve siyasi yol göstericisi olan parti toplumun her yanında örgütlenmesini tamamlamış olmalıdır. Cephe; tüm halk kesimlerince temsil edilmeli ve halkı, kurtarılmış bölgeler başta olmak üzere yönetmelidir. Böyle bir durumda cephe, savaşın bütün sorunlarını da üstlenmiş bulunmaktadır. Ordu ise karargâh sistemine bağlı olarak düşmanın büyük birlikleriyle hareketli savaş esaslarına göre çarpışmaktadır. Yaygın gerilla ve milis güçleri düşmanın geri cephelerinde durmadan eylem düzenlemektedirler. Bakalım APO ve PKK'nin durumu gerçekten böyle midir? İşe parti örgütlenmesi ile

başlamak gerekiyor. Yani PKK'yi değerlendirerek bugünkü örgütlülük düzeyine değinelim. PKK, isminden de anlaşılacağı gibi bir parti adıdır. Devrimin öncüsü, yol göstericisidir. Klasik bir teşkilat şeması vardır:

MERKEZ KOMİTE,
EYALET KOMİTELERİ,
BÖLGE KOMİTELERİ,
YEREL KOMİTELER

Hücre olarak sıralanır. PKK ilk kurulduğundan bu yana belirttiğimiz teşkilat yapısının varlığından söz edilir. Ancak bu yapının tümü formalitedir. Varlığı ve yokluğu belli değildir. Bu yapının içinde gerçekten işlevi olan ünite genel sekreterliktir. Genel sekreterin kendisi de Abdullah Öcalan'dır. Diğerlerinin tümü izafi kuruluşlar halindedir. Kurulurlar, dağılırlar; tekrar kurulurlar ve gene dağılırlar. Bu kurumların içinde yer alan hiçbir şahsın yetkisi yoktur. Tek yetkileri eylem kararı almak ve yaptırmaktır. Bunun dışındaki haklarının tümü, Apo tarafından gaspedilmiştir. Merkez yürütme ya da merkez komitenin bileşimi şöyledir, gücü ve etkisi şu kadardır demek çok zordur. Çünkü bugün o konuda bir fikir beyan edersiniz, yarın bakarsınız ki, o teşkilatın boyutları farklı bir biçime getirilmiştir. Yani, Abdullah Öcalan eşittir bütün PKK teşkilat yapısı demek daha doğru olur. Sınıf, tabaka ve gruplardan meydana gelen değişik kesimlerin farklı farklı olan amaçlarına kavuşmak için asgari müştereklerde birleşmiş oldukları siyasi organizasyona, cephe adı verilir. Cephe, bu değişik kesimlerin temsilcilerinden oluşur ve bu temsilcilerce

idare edilir. Normalde Apo'nun "Kürdistan"ında bulunan ve ulusal kurtuluş mücadelesi isteyen işçi, köylü, esnaf ve sanatkâr, memurlar diğer çeşitli orta kesimler ile aydınların, kişisel veya kuruluşlar vasıtasıyla bir cephe meydana getirecek bu cepheyi sevk ve idare etmeleri gerekiyordu. Bunlara Kürt işçi sınıfının partisi olan PKK(!) de iştirak edecekti. Doğal olarak da diğer katmanlarla demokratik bir rekabet ortamında, cephe içinde gücü oranında etkin olmaya çalışacaktı. Çünkü cephe, bir çeşit parlamentodur, temsil ve yönetim gücüdür.

Ama öyle olmadı. 1985 yılı 21 Martı'nda Abdullah Öcalan; "Ben cepheyi (ERNK) kurdum!" diyerek bir kuruluş bildirgesi yayımladı. Daha sonra da belli bir teşkilat şemasına lüzum görmeden doğrudan kendisine bağlı PKK üyelerini kitle faaliyetinin olduğu Avrupa'ya, Yunanistan'a, Kıbrıs Rum kesimine göndererek, cephe faaliyetleri olarak; miting, basın toplantıları, açlık grevi vb. organize etmeye başladı. İyi çalışmayanları cezalandırdı yerlerine yenilerini atadı. Kısaca; Cephe (ERNK) de tıpkı PKK gibi eşittir Abdullah Öcalan'dır. Apo, 1990 baharında Cizre -Nusaybin - Silopi gibi yerlerde başlayan tüm olayları ERNK'nin faaliyeti olarak lanse etmeye çalıştı. Çeşitli yerlerde PKK üyeleri; Apo'dan aldıkları talimatlar gereği ERNK temsilciliği, İmamlar Birliği gibi isimlerle bildiriler dağıtarak sanki ayrı bir örgütmüş gibi ERNK'yi tanıtmaya, meşrulaştırmaya çalıştılar. İşte, Apo'nun Cephe dediği olay çok kısa olarak budur. Sağda solda, Avrupa'da, Yunanistan'da, Kıbrıs Rum kesiminde, Türkiye'de Cephe adına bildiri yazıp dağıtanlar Apo'nun kendi adamlarıdırlar. PKK üyesi veya en basitinden sempatizanıdırlar.

PKK TERÖR ÖRGÜTÜNÜN YAPTIĞI KATLİAMLAR

Terör örgütü PKK'nin 1999 yılına kadar yaptığı katliamlar;

17 Ağustos 1984: Ağustos 1984 gecesi bir grup teröristin Siirt'in Eruh ilçesindeki Jandarma Karakol binasına karşı bombalı ve silahlı saldırıda bulundukları ve saldın sonucunda 1 jandarma erinin şehit olduğu 6 er ve 3 sivilin yaralandığı.

Hakkâri ili Şemdinli ilçesinde de bir başka grup tarafından Jandarma subay açık hava gazinosu, subay lojmanları ve ilçe Jandarma Karakolu'na silahlı saldırı düzenlendiği ve 1 subay, 1 astsubay ve 1 erin yaralandığı.

22 Ocak 1987: Hakkâri, Uludere ilçesi, Ortabağ köyü katliamı.

23 Ocak 1987: Midyat, Bayburt köyleri, Efeler mezrası katliamı.

26 Ocak 1987: Seri katliamlara dönüşen yeni PKK stratejisi.

7 Mart 1987: Nusaybin ilçesi, Açıkyol köyü katliamı (6 çocuk, 2 kadın, toplam 8 kişi).

20 Haziran 1987: Ömerli ilçesi, Pınarcık köyü katliamı (16 çocuk, 6 kadın, 8 erkek, toplam 30 kişi).

9 Temmuz 1987: Hani ilçesi, Kırım köyü katliamı.

11 Temmuz 1987: Yine baskın, yine 5 ölü.

22 Temmuz 1987: Hakkâri, Şemdilli ilçesine bağlı Umur köyü katliamı.

20 Ağustos 1987: Siirt, Kılıçkaya köyü katliamı (14 çocuk, 10 erkek, toplam 24 kişi).

20 Ağustos 1987: Midyat ilçesi, Dargeçit Bahçebaşı Mahallesi katliamı (3 çocuk, 1 kadın, 1 erkek toplam 5 kişi).

8 Eylül 1987: Pervari ilçesi, Sığırkaya köyünde öldürme olayı.

21 Eylül 1987: Güneyce köyü katliamı.

21 Eylül 1987: PKK'li teröristler, Bingöl ve Siirt'in 2 köyüne düzenledikleri baskınlarda 12 kişiyi katletti.

21 Eylül 1987: PKK'ye çifte operasyon

12 Ekim 1987: Şırnak'ta kanlı baskın, 13 ölü.

12 Ekim 1987: Rezzuk mezrasında saldırı ve öldürme (Toplam 13 kişi)

12 Kasım 1987: 1 Öğretmeni telle boğdular.

28 Mart 1988: Eruh ilçesi, Fındıkbucağı Yağızoymak köyü katliamı.

1 Nisan 1988: Nusaybin, Bahmimi mezrası katliamı.

7 Mayıs 1988: Dereler Köyü, Taraklı mezrası katliamı.

8 Mayıs 1988: Siirt'in Şırnak ilçesine bağlı Taraklı ve Üçkardeşler mezralarını basan PKK'li teröristler, 4'ü kadın 11 kişiyi katlettiler, 3 kişiyi ise kaçırdılar.

9 Mayıs 1988: Mardin'in Nusaybin ilçesi Taşköyü'nün Behmenin mezrasını basan PKK'li teröristler, bir aileden 8'i çocuk, 2'si kadın 11 kişiyi katlettiler, 2 çocuk ağır yaralandı. PKK'li teröristlerin Şırnak baskınında kaçırdıkları 3 kişi de ölü bulundu.

5 Kasım 1988: Mardin Dargeçit Yazıörün köyü, 3 öğretmenin öldürülmesi.

25 Ocak 1989: Kömür ocakları baskını.

14 Ağustos 1989: Yine PKK, yine kan: 6 ölü.

21 Ağustos 1989: Aktaş köyü öldürme olayı.

14 Eylül 1989: PKK, kaçırdığı öğretmenleri kurşuna dizdi. 16 Eylül 1989: 3 öğretmeni şehit eden 2 PKK'li güvenlik görevlileri tarafından ölü olarak ele geçirildi.

2 Kasım 1989: Pervari ilçesinde tahrip ve öldürme olayı.

9 Kasım 1989: Lice ilçesi, Duru köyü Gomabekan mezrası katliamı.

24 Kasım 1989: Hakkâri, Yüksekova ilçesi, İkiyaka köyü katliamı

26 Kasım 1989: Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı İkiyaka köyünde 21 kişinin öldürülmesi ile ilgili olarak Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'nden yapılan açıklamada, "Bir grup teröristin, saldırıyı düzenledikten sonra komşu

bir ülkeye kaçtıkları, kaçarken 9 çoban ile 700 koyunu beraberlerinde götürdükleri" bildirildi.

26 Şubat 1990: Silopi ilçesi, Derebaşı köyü katliamı. 4 Mart 1990: Kanlı PKK baskını.

22 Mart 1990: Elazığ'da 9 mühendis, ayrılıkçı PKK örgütü militanları tarafından öldürüldü.

25 Mart 1990: PKK, okul yaktı, öğretmeni kurşuna dizdi.

10 Nisan 1990: Pervari ilçesi, Tosuntarla-Köprüçay köyleri Örtülü mezrası katliamı.

11 Nisan 1990: Van, Övecik köyü. (3 erkek, 2 çocuk, toplam 5 kişi)

14 Nisan 1990: Mardin'in Derik ilçesinde minibüse konan bomba patladı; 3 ölü.

16 Nisan 1990: PKK, 4'ü öğretmen, 5 kişiyi öldürdü.

3 Mayıs 1990: Kulp ilçesi, Yaylak köyü Kalesar mezrası katliamı.

10 Haziran 1990: Çevrimli köyü katliamı.

11 Haziran 1990: Ayrılıkçı PKK örgütü Şırnak'ın Çevrimli köyünü basarak 27 kişiyi öldürdü. Ölenlerden 12'sinin çocuk, 7'sinin de kadın olduğu açıklandı. PKK'li teröristlerle çıkan çatışmada 4 korucu şehit oldu, bir terörist öldürüldü.

29 Temmuz 1990: PKK Pervari'de pusu kurdu; 2 subay, 5 er şehit.

25 Ağustos 1990: Mardin'in Ömerli ilçesi, Emniyet Müdürlüğü ve Karakolu'na ateş açıldı; 1 şehit, 2 yaralı.

28 Ağustos 1990: Şirvan ilçesi, Özyurt köyü katliamı.

14 Nisan 1991: Kahramanmaraş, Elbistan, Kantarma köyü (7 erkek).

14 Temmuz 1991: Kahramanmaraş'ın Pazarcık ve Çağlayancerit ilçelerinde köyleri basan yasadışı bölücü örgüt mensupları, aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 9 kişiyi öldürdüler. Otomatik silahlar ve bombalar kullanan teröristler, cesetleri de yakarak kaçtılar.

7 Kasım 1991: Karakola PKK saldırısı. 13 Kasım 1991: Askeri araç tarandı.

16 Kasım 1991: PKK'ye 12 kurban daha.

17 Kasım 1991: PKK, 4'ü korucu 6 kişiyi öldürdü. 20 Kasım 1991: PKK, yük trenini bombaladı.

23 Kasım 1991: PKK, İstanbul'da haraç topluyor.

26 Kasım 1991: Hizan'da hain pusu; 9 şehit.

26 Kasım 1991: PKK İstanbul'da saldırdı.

27 Kasım 1991: Teröristler Silopi'yi bastı.

28 Kasım 1991: Üç ilde PKK terörü: Adana'da polis otosu tarandı, Şırnak'ta 2 er öldürüldü, İstanbul'da 9 patlama.

29 Kasım 1991: Siirt'te PKK, kamyona ateş açtı.

14 Aralık 1991: Şırnak'ta polise yaylım ateş.

19 Aralık 1991: PKK, 19 korucuyu kaçırdı.

22 Aralık 1991: PKK, İdil'de toplarla saldırdı.

25 Aralık 1991: İstanbul'da yürüyüş yapan bir grup PKK yanlısı, İstanbul Bakırköy'de Olağanüstü Hal Bölge Valisi Necati Çetinkaya'nın kardeşine ait alışveriş merkezine molotof kokteyli attı. Çıkan yangında 11 kişi öldü, 17 kişi yaralandı.

25 Aralık 1991: Diyarbakır'da çatışma; 9 ölü, 35 yaralı.

26 Aralık 1991: PKK'nin şehir katliamı.

26 Aralık 1991: Şırnak'taki olayda 2 asteğmen, 1 astsubay ve 6 er olmak üzere, 9 kişi hayatını kaybetti.

28 Aralık 1991: Avrupa'da 13 kentte PKK saldırısı.

28 Aralık 1991: PKK petrol kuyusu yaktı.

16 Ocak 1992: Malatya'da bir terörist dehşet saçtı.

23 Ocak 1992: PKKIiler İstanbul'da fabrika basti.

26 Ocak 1992: Dehşet bombaları.

12 Şubat 1992: PKK Cizre'yi bastı.

20 Şubat 1992: Güneydoğu'da kan durmuyor.

16 Mart 1992: PKK Bismil'e saldırdı.

19/20 Mart 1992: Cizre ilçe merkezinde korucuların öldürülmesi.

21 Mart 1992: Mardin ve Şırnak'ta karakollara ateş edildi, 2 kişi öldürüldü.

22 Mart 1992: Kutlamalar PKK gösterisine dönüştü.

22 Mart 1992: Cizre bir savaş alanı gibiydi.

23 Mart 1992: PKK Türk kuruluşlarını hedef aldı.

15 Nisan 1992: Çatışma, 1 teğmen, 9 er şehit.

16 Nisan 1992: Başkomiser ve bir Jandarma şehit oldu.
5 Mayıs 1992: 4 ilde saldırı, 6 er şehit.

...

26 Mayıs 1992: Güneydoğu: 2 asteğmen ve 5 er şehit.
27 Mayıs 1992: PKK saldırısı yine püskürtüldü.

29 Mayıs 1992: PKK 200 kişiyle saldırdı.

30 Mayıs 1992: PKK'den 4 cinayet daha.

11 Haziran 1992: Bitlis'in Tatvan ilçesinde PKK teröristleri, bir minibüsü durdurarak içinde bulunan 13 kişiyi kurşuna dizdiler.

24 Haziran 1992: Teröristler 8'i çocuk 10 kişiyi katletti.

27 Haziran 1992: Camide PKK katliamı.

28 Haziran 1992: PKK iki imamı şehit etti.

30 Haziran 1992: PKK yine karakol bastı. 8 er şehit, 3 er kaçırıldı.

01 Temmuz 1992: Teröristler Hizan'da 10 kişiyi katletti.

03 Temmuz 1992: Köye roketli saldırı, 13 ölü.

22 Temmuz 1992: Çukurca'da pusu: 10 er şehit.

05 Ağustos 1992: Midyat'ta biri korucu 4 kişi öldürüldü.

15 Ağustos 1992: Güneydoğu gergin; Çukurca'da 3 er şehit.

17 Ağustos 1992: Güneydoğu'da 5 ölü daha.

18 Ağustos 1992: PKK pusu kurdu, yol kesti: 11 ölü
20 Ağustos 1992: Şırnak'ta meydan savaşı.

22 Ağustos 1992: Şırnak harabeye dönmüş gibi.

25 Ağustos 1992: PKK Şırnak'ta yine vurdu.

27 Ağustos 1992: PKK Çukurca'ya da saldırdı.

29 Ağustos 1992: PKK vapur yaktı.

01 Eylül 1992: Petrol tankları kundaklandı.

4 Eylül 1992: PKK sığınakları cephanelik gibi.

4 Eylül 1992: Bingöl-Genç karayolunu kesen bir grup PKK'lının, çeşitli araçlardan indirdikleri 7 kişiyi kurşuna dizdikleri bildirildi.

8 Eylül 1992: PKK eroin tüccarı.

9 Eylül 1992: Tezkereci erlere PKK saldırısı.

11 Eylül 1992: Ağrı ve Siirt'te 7 asker şehit.

12 Eylül 1992: PKK 3 mühendisi öldürdü. Batman'da petrol tesislerine saldırdılar.

15 Eylül 1992: Batman'ın Kozluk ilçesi yakınlarında bir minibüste, PKK'li teröristlerin bombalı ve silahlı saldırısına uğrayan 4'ü köy korucusu 10 kişi öldü, 6 kişi yaralandı.

15 Eylül 1992: PKK halkı kurşuna diziyor.

16 Eylül 1992: PKK'den vahşi saldırı; 10 ölü.

17 Eylül 1992: PKK militanının itirafı.

17 Eylül 1992: PKK, öğretmenleri hedef aldı.

19 Eylül 1992: PKK köy bastı, 4 ölü.

20 Eylül 1992: Sanki PKK kongresi.

21 Eylül 1992: PKK yol kesti, üç kişiyi kurşuna dizdi.
26 Eylül 1992: PKK yine can aldı. 1 yarbay, 3 er şehit.

28 Eylül 1992: Mutki ve Lice'de pusu. 14 er şehit.

28 Eylül 1992: Karakolda 4 er şehit: PKK Uludere'de baskın yaptı.

29 Eylül 1992: Güneydoğu'da kanlı gün: 94 ölü.

1 Ekim 1992: Bitlis'in Cevizdalı köyünü basan teröristler, aralarında çocuk ve kadınların bulunduğu 30 kişiyi öldürdüler,

25 kişiyi de yaraladılar. Köyü ateşe veren teröristler, 13 köy korucusunu da kaçırdılar.

2 Ekim 1992: PKK'nin yeni vahşeti, 30 ölü.

11 Ekim 1992: PKK, yol kesip 3 asker, 1 imamı kaçırdı.

16 Ekim 1992: Teröristler, 8 korucuyu kaçırdı.

20 Ekim 1992: Bingöl'ün Solhan ilçesi Hazarşah köyü yakınlarında, bir otobüsü durduran teröristler 19 yolcuyu kurşuna dizerek öldürdü, 6 kişiyi yaraladı.

24 Ekim 1992: PKK'den yine köy katliamı.

26 Ekim 1992: Trene roketatarlı saldırı, 5 ölü.

26 Ekim 1992: PKK Sabotajı, Tren nehre uçtu.

28 Ekim 1992: Kan durmuyor, 3 şehit.

10 Kasım 1992: PKK teröristleri tarafından Diyarbakır'ın Hani ilçesine düzenlenen baskında, 3 güvenlik görevlisi şehit oldu, bir yerel muhabir ve 9 vatandaş öldü.

16 Kasım 1992: Roketli saldırı.

17 Kasım 1992: PKK cinayet şebekesi.

19 Kasım 1992: İğdır'da PKK asker çatışması; 1 er şehit.

11 Aralık 1992: PKK, Silvan'da köy bastı.

4 Haziran 1993: PKK köye saldırdı.

8 Haziran 1993: PKK her taraftan saldırıyor.

16 Haziran 1993: PKK köy bastı; 9 ölü.

26 Haziran 1993: Mardin, Yeşilli, Koyunlu köyü. 1 çocuk, 4 kadın, 3 erkek, toplam 8 kişi.

30 Haziran 1993: PKK turistik oteli bombaladı.

1 Temmuz 1993: Kanlı gün.

6 Temmuz 1993: Erzincan'ın Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyüne silahlı baskın düzenleyen PKK teröristleri, aralarında kadınların da bulunduğu 28 kişiyi öldürdüler, 3 kişiyi yaraladılar, 4 kişinin de kayıp olduğu bildirildi. Köydeki 57 evi ateşe veren silahlı kişiler kaçtılar.

12 Temmuz 1993: PKK köye saldırdı.

19 Temmuz 1993: Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Vanizer köyüne baskın düzenleyen PKK'li teröristler, 22'si kadın ve çocuk olmak üzere 25 kişiyi öldürdüler.

3 Ağustos 1993: PKK yine saldırdı. 13 ölü.

3 Ağustos 1993: Bitlis'in Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı ve Yenidoğan köyleri arasında yol kesen PKK teröristleri durdurdukları iki yolcu minibüsünde bulunan 28 kişiyi kurşuna dizdiler. Saldırıda ilk belirlemelere göre 15 kişi öldü, 13 kişi de yaralandı.

6 Ağustos 1993: PKK katliama doymuyor.

10 Ağustos 1993: Bingöl'ün Sancak Jandarma Karakolu'na baskın, 1 astsubay, 2 er şehit.

14 Ağustos 1993: PKK'nin silahlı mücadeleye başlamasının yıldönümü olan 15 Ağustos'a bir gün kala Kars'ın Digor ilçesinde 4 bini aşkın köylü ilçe merkezinde PKK bayraklarıyla yürüyüşü önlemek amacıyla açılan ateş sonucu ilk belirlemelere göre, 9 kişi öldü. Yaralanan 51 kişi tedavi altına alındı. 50 gösterici de gözaltına alındı. İlçede olayın hemen ardından sokağa çıkma yasağı ilan edildi.

20 Ağustos 1993: PKK, 13 askeri kaçırdı.

23 Ağustos 1993: Sınırda karakol baskını; 18 şehit.

24 Ağustos 1993: PKK, Sivas'a da uzandı.

29 Ağustos 1993: Elazığ'ın Kovancılar ilçesinde köy basan PKK teröristleri, kaçırdıkları 14 kişiden 9'unu öldürdüler. Van'ın çaldıran ilçesinde 4 PKK teröristi öldürüldü. Kocaeli'de PKK'ye yönelik olarak yürütülen operasyonlarda aralarında DEP Gebze İlçe Başkanı'nın da bulunduğu 16 kişi gözaltına alındı.

16 Eylül 1993: PKK, karakol bastı, 21 şehit.

19 Eylül 1993: PKK, 12 yurttaşı katletti.

21 Eylül 1993: PKK, gazeteci öldürdü.

24 Eylül 1993: PKK mayınına 9 şehit.

28 Eylül 1993: PKK, radyolink istasyonu yaktı.

30 Eylül 1993: Batman'ın Kozluk ilçesinde bir mezrayı basan PKK teröristleri, köy korucusu bir aileden 7 kişiyi

öldürdü, 3 kişiyi yaraladı. Batman ve Diyarbakır'da 2 kişiyi kimliği meçhul kişilerce öldürüldü.

4 Ekim 1993: Olağanüstü Hal Valiliği'nden yapılan açıklamada, Mardin'in Midyat ilçesinde köy yoluna PKK teröristlerince döşenen mayına bir yolcu minibüsünün çarpması sonucu 26 kişinin öldüğü, 4 kişinin de yaralandığı bildirildi.

5 Ekim 1993: Siirt, Batman ve Hakkâri'de köy ve mezralara PKK teröristlerince düzenlenen silahlı saldırılarda çoğu kadın ve çocuk 35 kişi öldürüldü, 10 kişi yaralandı, 22 ev yakıldı.

7 Ekim 1993: Tunceli, Pertek, Pınarlar köyü, 4 öğretmen öldürüldü.

19 Ekim 1993: PKK, belediye başkanı kaçırdı.

21 Ekim 1993: Siirt, Baykan, Günbulak köyü, Derince mezrası. (1 erkek, 8 kadın, 13 çocuk, toplam 22 kişi.)

25 Ekim 1993: Erzurum'un Çat ilçesine bağlı Yavi beldesine baskın düzenleyen PKK'li teröristlerin, evlerinden silah zoruyla aldıkları vatandaşları bir kahvehaneye toplayarak PKK lehinde propaganda yaptıkları, daha sonra otomatik silahlarla taradıkları öğrenildi. Saldırıda, aralarında çocuk, kadın ve yaşlıların da bulunduğu 35 kişi öldü, 50 kadar kişi de yaralandı. Teröristler, evleri de ateşe verdikten sonra kaçtılar.

30 Ekim 1993: Erzurum'un Pasinler ilçesine bağlı Çiçekli köyü, kalabalık bir grup PKK'li tarafından basıldı.

Saldırıda ilk belirlemelere göre, 6 kişi öldü. 5'i ağır 13 kişi de yaralandı.

6 Kasım 1993: Cizre'de mayın patladı. 3 ölü.

29 Aralık 1993: Şırnak, İdil ilçesi katlıamı. 9 asker şehit.

21 Ocak 1994: Mardin, Savur, Ormancık ve Akyürek köyleri; 10 çocuk, 6 kadın, 4 erkek, toplam 20 kişi PKK tarafından öldürüldü.

25 Ocak 1994: BOTAŞ'a PKK saldırısı.

27 Ocak 1994: PKK Lice'de yol kesti.

12 Şubat 1994: İstanbul'da Tuzla tren istasyonunda PKK'li teröristlerin çöp kutusuna koydukları bombanın patlaması sonucu, Tuzla Piyade Okulu yedek subay öğrencilerinden 5'i şehit oldu, halktan bir kişi öldü, 29 kişi yaralandı.

24 Şubat 1994: Bitlis, Şırnak, Uludere yolunun mayınlanması, 11 ölü.

21 Mayıs 1994: Şehremini'de PKK eylemi.

11 Eylül 1994: Tunceli, Mazgirt, Darıkent Beldesi; 6 öğretmen öldürüldü.

5 Kasım 1994: Mardin, Savur Pınardere köyü; 4 öğretmen öldürüldü.

17 Kasım 1994: Siirt'in merkeze bağlı Çölköyü basıldı. Toplam 10 kişi öldürüldü.

1 Ocak 1995:

Diyarbakır'ın Kulp ilçesine bağlı Hamzalı köyüne baskın düzenleyen bir grup terörist 19 kişiyi öldürdü.

14 Ocak 1995: PKK'den yeni vahşet.

19 Mart 1995: Tunceli'den Ovacık ilçesine giden 50 araçlık konvoy PKK tarafından roketatar saldırısına uğradı. 18 asker şehit, 10 asker yaralandı.

3 Nisan 1995: Hatay, Dörtyol, Ahmetçe Düzü; 7 erkek öldürüldü.

6 Nisan 1995: Tahrikle gelen facia.

16 Nisan 1995: Hain pusu, 12 şehit.

25 Mayıs 1995: Batman'da bir minibüs durağına PKK'liler tarafından yerleştirilmek istenen bombanın teröristin elinde patlaması sonucu teröristle birlikte 8 kişi öldü, 20 kişi de yaralandı.

17 Haziran 1995: PKK, yine saldırdı; 20 şehit.

24 Temmuz 1995: Van'ın Gürpınar ilçesine saldıran PKK teröristleri, 12 kişiyi öldürdü, 2 güvenlik görevlisi şehit oldu, bir güvenlik görevlisi de yaralandı.

5 Ağustos 1995: Hatay ili Hassa ilçesine bağlı Akbez beldesine roketatarla saldırı düzenleyen PKK'li teröristler, 3'ü çocuk 8 kişiyi öldürdüler, 4 kişiyi yaraladılar.

7 Eylül 1995: Hatay'ın Samandağ ilçesinde krom madeni ocağını basan kimliği belirsiz kişiler, maden ocağında çalışan 9 kişiyi kurşuna dizdiler.

10 Eylül 1995: Şırnak, Bulakbaşı köyü (5 erkek, 2 kadın, 2 çocuk, toplam 9 kişi)

16 Ocak 1996: Şırnak'ın Güçlükonak ilçesi ile Taşkonak köyü yakınlarına pusu kuran PKK teröristleri, roketle

saldırdıkları bir minibüsü, içinde bulunan 7'si köy korucusu 11 kişi ile birlikte yaktılar.

23 Nisan 1996: Kahramanmaraş'ın Ekinözü ilçesinde 3 öğretmen teröristlerce kurşuna dizilerek öldürüldü.

22 Haziran 1996: Diyarbakır'da yayın yapan söz TV stüdyoları ve aynı binada bulunan Altındağ Dinlenme Tesisi, kimliği belirsiz kişilerce uzun namlulu silahlarla tarandı. Olayda 6 kişi öldü, 14 kişi de yaralandı.

13 Ağustos 1996: Sivas'ın Kangal ilçesi Demriz tren istasyonuna baskın düzenleyen PKK'li teröristler 8 kişiyi öldürdü.

20 Ağustos 1996: PKK teröristlerinin Sivas'ın Koyulhisar ilçesi yakınlarında yol keserek 4 aracı taraması sonucu 3 kişi öldü, 7 kişi yaralandı.

3 Eylül 1996: Başkale ve Çaldıran ilçelerindeki çatışmalarda 2'si teğmen, 12 asker şehit düştü.

22 Eylül 1996: Elazığ'ın Alacakay ilçesi yakınlarında Etibank Şark Krom İşletmesi Müessese Müdürlüğüne saldıran PKK teröristleri 5 kişiyi öldürdü.

25 Ekim 1996: Adana Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Çevik Kuvvet binasının önünde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısında, 3'ü polis 4 kişi öldü, 12 kişi de yaralandı.

29 Ekim 1996: Sivas'ta Çarşı Karakolu önünde gerçekleştirilen bombalı intihar saldırısında 3'ü polis 4 kişi öldü.

8 Kasım 1996: Hakkâri'nin Çukurca ilçesi Köprülü köyünde bir grup teröristin bir minibüse roketli saldırısı sonucu 12 korucunun şehit olduğu 5 kişinin de öldüğü bildirildi.

15 Aralık 1997: Mardin, Dargeçit yolunda mayın tuzağı; 10 erkek, 1 kadın, 1 çocuk, toplam 12 kişi öldürüldü.

13 Temmuz 1998: Sivas, Divriği, Çayözü köyü, Hamuçimen mezrası, 3 erkek, 1 kadın, toplam 4 kişi.

25 Aralık 1998: İşte PKK bu!

14 Mart 1999: İşte eseriniz 13 ölü!

13 Nisan 1999: Tunceli'de operasyonlarda pusuya düşürülen 2 er şehit olurken, 2 er de yaralandı: Canlı "bomba" eylemden önce yakalandı.

Tercüman

Bölücü eşkıya 5 koldan saldırdı

Yine kahpece: 30 şehit

"Bunlar Allahsız, komünist..."

Alcakça katliam

Bingöl-Elazığ karayolunu kesen PKK'lı katiller otobüslerden indirdikleri 33 eri kurşuna dizdi

Kahreden pusu

33 SEHİT

1999 sonra günümüze kadar gelen süreçte Pkk ve dış güçlere bağlı onun gibi çalışan örgütler çok sayıda askerimizi ve vatandaşımızın canına kastetmiştir.

Yapılan her baskından ocaklara düşen her yangından sonra devlet başkanlarımız ve yetkililer tarafından bitirileceği sözü verilen terör gün geçtikçe daha fazla güçlenmiş. Dost bildiğimiz komşularımızın koyunlarında büyümüştür. Bizi her türlü silahla vuran haçlı zihniyeti eskiden olduğu gibi hainçe saldırılara PKK adını koyduğu maşa ile saldırmıştır.

SABAH

Güneydoğu'da büyük çatışma

İstanbul çok güvenli bir kent olacak

Türkiye

ta boş durmuyor

Çukurca'da jandarma karakolu basıldı, Kağızman'da yol kesildi

12 er ile bir üsteğmen şehit

"Çatışmada 20 terörist öldürüldü"

Alçak PKK, karayoluna pusu kurup saldırdı

35 erimizi şehit ettiler

Af kararı geri alındı

Tercüman

Gali'nin BM'deki "oldu-bitti"sine Türkiye engel oldu

Oyunu bozduk

35.000 Mehmetçik

Kuzey Irak'ta ilerliyor

TAKVİM

Dört koldan Kuzey Irak'a giren Türk askeri, kararlı: PKK'yı temizlemeden geri dönmek yok

Hain pusu bardağı taşırdı

Operasyon büyük gizlilik içinde planlandı

PKK bitince asker dönecek

Ordu dört koldan Kuzey Irak'a girdi

'Kaynağı kurutmak için gerekliydi'

ŞEHİT ÖĞRETMENLERİMİZ

JİTEM

KURULUŞ AMACI

PKK'yi etkisiz hale getirmek için JGK bünyesinde, Jandarma İstihbarat Gruplar Komutanlığı'na bağlı olarak Ankara, İzmir, Diyarbakır, Van, Adana, Erzurum, İstanbul ve Samsun'da Jandarma İstihbarat Grup Komutanlıkları'nın ve bağlı 24 jandarma istihbarat timinin kurulması planlandı.

Ancak bundan vazgeçilip merkezi Ankara'da Jandarma İstihbarat Gruplar Komutanlığı ile Gruplar Komutanlığı'na bağlı olarak Ankara ve Diyarbakır'da konuşlu iki grup komutanlığı kuruldu.

Bu arada bölgede görevli yüzbaşı, binbaşı ve yarbay rütbesindeki bazı jandarma subayları, istihbarat zafiyetinin giderilmesi için girişimde bulundu. 1987'de Jandarma İstihbarat Grup ve Tim Komutanlıkları oluşturuldu.

İLK KURUCULAR

JGK Karargâhı ve alt birimlerinde istihbarat umresinin yokluğu ve ihtiyaçtan dolayı, bölgeyi iyi tanıyan ve istihbarat faaliyeti yürütmüş Bnb. (Arif) Doğan, Bnb. (Hüseyin) KARA, Bnb. (Cem) Ersever, Yzb. Aytekin Ö. (Özen) ve Yzb. Ali Y.'nin (Yıldız) 1986 Aralık'tan itibaren görevlendirildiği, bu personel kuruluş alanda toplamak maksadıyla Jandarma Asayiş Grup Komutanlığı emrinde faaliyet gösteren Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nda kadrolu olarak ihdas edildiği...

1988'DE JİTEM OLDU

Jandarma İstihbarat Grup ve Tim Komutanlıkları'nca hazırlanan bilgilendirme ve değerlendirme notlarının içeriğine göre, 'terörle mücadeleyi' etkin kılmak için istihbarat, sorgu ve operasyonun bütün olarak değerlendirilmesinden hareketle üst makamları ikna eden grup ve tim komutanları 1988'de isimlerinin Jandarma İstihbarat Terörle Mücadele (JİTEM) olarak değiştirilmesi sağlandı.

Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı İstihbarat Başkanlığı'na bağlıyken, 14 Eylül 1987'den sonra Jandarma Asayiş Komutanlığı emrine verildim.

ARİF DOĞAN KİMDİR?

Arif Doğan yazdığı 'JİTEM'i ben kurdum' kitabında hayatini şöyle anlatıyor; 25-10-1945 tarihinde Hatay ili, Kırıkhan, Abalak köyünde dünyaya geldim. Üç anadan bir babadan olan çocukların sonuncusuyum. İlkokulu ve ortaokulu Kırıkhan'da liseyi Antakya'da bitirdim. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden ayrılıp Harp Okulu'na girdim. 1967 yılında asteğmen olarak mezun olup, 1968 teğmen oldum.

İlk görev yerim Mardin-Kızıltepe. Seyyar jandarma birliğine girdim. Toruntepe sınır bölüğünde bölük komutanlığı yaptım. Oradan üsteğmen olarak Karadeniz'e atandım. Merkez Trabzon olmak üzere 7 vilayetin istihbarat amirliğinde, kadrosu albay olan yerde, ben üsteğmen olarak görev yaptım. O dönemde adam öldürmekten yargılanıyordum.

Altı vilayete bakıyordum: Ordu, Giresun, Trabzon, Rize, Artvin ve Gümüşhane. Trabzon merkez olmak üzere gizli istihbarat amirliğine bağlı yuvabaşılıkların komutanı da bendim. Bu bölgede altı yıl kadar kaldım.

Daha sonra Adıyaman Gölbaşı'ndaki komando birliğine tayinim çıktı. Çok hareketli ve dış göreve giden bir birlikti.

Ardından Ardahan, Kahramanmaraş, Pazarcık ilçesi Narlı Ovası'nda toprak işgallerinin önlenmesinde görevlendirildim. Birkaç gün Narlı Ovası'nda görevde kaldıktan sonra acil bir emir daha verildi "Malatya'da olaylar olacak, tedbir almak üzere Malatya iline hareket edin." Malatya'da yaşanan olayları önlemek amacıyla hemen bölgeye intikal ettim. İsyanı yatıştırmak için en üst düzeyde çaba gösterdim. Rütbem yüzbaşıydı. Yetkim çok fazlaydı. Doğrudan İçişleri Bakanı'yla çalıştım. 300 kişilik silahlı birliğimle çatışmaların ortasında görev yaptım, mücadele verdim. 2 mermi yedim ve bunun sonucunda komada kaldım.

Ondan sonra Batman, Siirt, Batman Komando Alayı'na tayin oldum. Batman'a gelir gelmez 7-8 ay boyunca Barzani-Talabani harbinde görev aldım. Ardından Urfa, Viranşehir'de bulunana Hudut Tabur Komutanlığı'na atandım.

Buradaki hizmet sürem sona erince Jandarma Genel Komutanlığı Karargâhı'na atandım. Orada binbaşıyken Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'nı, yaparken de Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Grup Komutanlığı

(JİTEM) kurdum. Bu görevimin çoğunu Doğu-Güneydoğu illerinde ifa ettim.

O görevlerden 1990 yılında yarbay olarak Güvercinlik'te Jandarma Okullar Komutanlığı'nı Destek Kıtalar Komutanlığı'na atandım. Niğde ilinde de terör olaylarıyla karşılaştım

Niğde'den sonra Yalova'ya İl Jandarma Komutanı olarak geldim. Orada da fuhuş ve eroin kaçakçılığıyla mücadele ettim. Emekliliğime bir sene kala halen sebebini bilmediğim bir nedenle İstanbul Jandarma Komutanlığı Karargâhı'nda bir göreve atandım.

1998 senesinde şerefimle emekli oldum. Doğu-Güneydoğu'da 21 sene görev yaptım.

Arif Doğan, Mahmut Yıldırım'ın JİTEM ile nasıl çalışmaya başladığını şu sözlerle anlatıyor:

Kovanalar'daki bir birimden bana teklif geldi. Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım bizim alanımızda faaliyet yapıyor. Haricen duyduğumuza göre MİT'in elemanıymış dediler. Tamam, o zaman bir şey yapmayın dedim. Milli istihbarat Teşkilatı'na gittim ben birini soracağım, size bağlı mı değil mi diye. Çünkü aşırı uca mensupmuş gibi faliyetleri var, akıllı bir insana benziyor ve açık faaliyetlerde bulunuyor. Şayet size bağlıysa kapalı faaliyetlerde bulunsun çünkü benim de unsurlarım var çarpışabilirler dedim. 'Kimmiş' diye sordular, 'Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım' dedim. Hemen bir daire başkanını çağırdı. Araştırdılar, söylediler. 'Bir zamanlar bizimle çalışmış, kendi isteğiyle ayrılmış' dediler.

Bunu üzerine ekibime, yerin dibine de girse bulun dedim, benim kendisiyle görüşmek istediğimi söyleyin. Görüşme yeri de önce benim odam ondan sonra da kendi belirleyeceği bir yer olsun, dedim. Bunu üzerine 3 gün sonra bana bir telefon geldi. Astsubay 'Komutanım Yeşil Kod adlı Mahmut Yıldırım telefonda' dedi. Telefona baktım.

- Komutanım ellerinden öperim ben Mahmut.

- Merhaba yavrum nasılsın iyi inisin?

- Çok iyiyim, emredin beni istemişsiniz?

- Çok güzel faaliyetlerin oldu. Ben de takdir ediyorum. Bizimkilerle duplikasyon olmasın, aynı konu üzerinde ikiniz de çalışırsanız yanlış da çıksa teyp gibi duplikasyon olur ve sıkıntıya gireriz.

- Ben MİT'ten ayrıldım

- Olsun seninki de Devlet hizmetidir. Ben de seni desteklerim orası benim alanım. Herhalde bir devlet kuruluşuna bilgi veriyorsun.

- Telefonda olmaz geliyorum.

- Tamam.

Geldi odama girdi, elimi öptü, öpüştük. Odamda dinleme cihazı ya da kamera filan mı var zannettin? Yok, oğlum biz dağlıyız dedim. Tesadüfen beni bura da buldun yoksa biz ben hep dağlardayım, dedim. 'Biliyorum Komutanım' dedi. 'Yeşil, sen de bir devlet adamısın ben de bir devlet adamıyım Bir ipte iki cambaz oynamaz. Gel bu işi seninle çözelim' dedim. 'Emredin Komutanım' dedi. 'Oğlum MİT ten ayrıldığına göre senin bir devlet desteğin var

dedim. 'Benim Meclis'ten desteğim var' dedi. 'Meclis'te en büyük makam Meclis Başkanı ya da Başbakan, Ben sana Meclis Başkanı mı ya da Başbakan mı diye sormayacağım. İkisinden biri. Kim olursa olsun bu bölge benim sorumluluk alanım. Aynen aç telefonu 'JİTEM Gruplar Komutanı Arif Albay bir kümese iki horoz olmaz diyor' de Eğer OHAL dışında bir yere el atıyorsan sana orada da müdahale ederim. Gel, emeğin boşa gitmesin, bizimle beraber ol' dedim.

YEŞİL MÜKEMMEL BİR AJANDI'

'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım hakkında açıklama yapan Arif Doğan "Mükemmel bir ajandı. En son 1994 yılında Niğde Alay Komutanı olduğum dönemde bana uğradı ve bir görevden döndüğünü söyledi. Birlikte yemek yedik, kendisini bir daha görmedim. Vatanperver biridir... Benim kayıtlarıma göre 10 bin JİTEM üyesi bulunmaktaydı. Bu kişiler vatan sevgisi için çalışırdı. Belli bir yerden maaş almayıp, zenginden fakire geçen paralarla geçinirdi. JİTEM elemanlarını ben de isimleriyle bilmem, kod isimleriyle tanırım. Ben bir yıl Türkiye'yi gezerek il bazındaki temsilcileri seçtim."

Arif Doğan, sanık olarak yargılanan itirafçılardan Hüseyin Tilki, Ali Ozansoy, Adil Timurtaş, Hayrettin Toka ve Abdulkadir Aygan'ı tanıdığını ve bunların da JİTEM içindeki çeşitli birimlerde görev aldıklarını anlattı. Cemal Temizöz'ü de üsteğmenliğinden beri tanıdığını ifade eden Doğan, daha sonra Diyarbakır İstihbarat Grup Komutanlığı'nda çalıştığını söyledi.

'JİTEM YAPILANMASI DEVAM ETMEKTEDİR'

PKK'nin batı plakalı TIR'ları yakması üzerine kendisinin de Mardin, Bingöl, Diyarbakır plakalı TIR'ları yaktırdığı yönündeki soruyu da cevaplayan Arif Doğan şöyle dedi: "Doğrudur. PKK Güneydoğu'da batı plakalı TIR'ları yaktı. OHAL Valisi bunun önüne geçmemi istedi. Ben de batı plakalarını söküp Güneydoğu plakalı TIR'lara taktırıyordum. PKK, batı plakalı araçları yaktığını düşünerek Güneydoğuluların TIR'larını yakıyordu. Kamyonları benim yaktırdığım iddia edilince bu konuyla ilgili soruşturma bile geçirdim. Benim kurduğum JİTEM'le Ergenekon'un hiçbir ilgisi yoktur. JİTEM'e gönüllü aldığımız ve içinde kadınların da bulunduğu kişileri ölüm bölgesi dediğimiz yerlere sıcak çatışmaya gönderiyordum. Bu kişilere silahları da ben dağıttım. JİTEM'i aldığım emir gereği kurdum. Bu yapı her şeyiyle bana bağlıdır. JİTEM yapılanması halen devam etmektedir, beklemededir. İhtiyaç duyulduğunda bu faaliyetleri yönetebilecek kişiler vardır."

DEP'LİLERLE LOKANTADA KARŞILAŞTIK

Ankara'da Abdullah Çatlı, Hüseyin Kocadağ ve Mahmut Yıldırım ile buluşmalarını da anlatan Arif Doğan, "Otelde yemek verecektim. Oraya gittiğimizde Ahmet Türk, Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan ve Sırrı Salakla karşılaştık. Garsona, 'Bu adamların ne işi var burada' dedim. Sonra Yeşil tedirgin oldu ve dışarıda beklemek istedi. DEP'liler de bir süre sonra kalkıp gittiler" diye konuştu.

SURİYE'DE JİTEM EYLEMİ

"Suriye sınırına yakın Tarım İl Müdürlüğü'ne ait bir hayvan çiftliğine PKK'li teröristler saldırı düzenlemişler ve 200 tane ineğin memelerini kesmişler, ayrıca 2 bin 500 dönüm tarladaki mahsûlü yakmışlar ve 25 traktörü yakmışlar. Tarım Orman Müdürü olayı bana anlatınca çok üzüldüm. O dönemde sınırın öbür tarafından Cemşeref köyünde yaşayan bazı kişilerin PKK'ye yardım ettiğini öğrenmiştik. Bu nedenle Tarım Orman Müdürlüğü'nün çiftliğine yapılan saldırının karşılığı olarak Suriye'nin Cemşeref köyünde JİTEM olarak eylem yaptık. Bu eylemi yaptığımız sırada dönemin Başbakanı Turgut Özal, Hafız Esad'ı ziyaret etmiş ve PKK terör örgütü elebaşı Abdullah Öcalan'ın Türkiye'ye iadesini talep etmiş. Hafız Esad da, 'Siz bize Müslüman Kardeşler Örgütü'nün liderini teslim edin, biz de size Abdullah Öcalan'ı teslim etmeyi düşünelim. Kaldı ki 2 saat önce Cemşeref köyünde *75* vatandaşımız hayatını kaybetti' diyerek Abdullah Öcalan'ı teslim edemeyeceklerini söylemiş. "

JİTEM'in omurgasını oluşturan resmi evrakın yer aldığını söylerken, Susurluk kazasında ölen Abdullah Çatlı'nın uyuşturucuyla mücadele için 2 yıl emrinde çalıştığını anlattı. Doğan'ın açıklamaları şöyle:

O 'KORUMA'YI ÖLDÜRDÜLER

"Arşivde, 1984-1990 arasında çatışmalarda ölen PKK'lıların çantalarında bulunan dokümanlar var. Yönlendirme ve emir belgeleri. PKK barınaklarından ele geçirilen evrak

ve krokilerden Öcalan'a ulaştım. Sadettin Tantan'ın İçişleri Bakanı olduğu dönem, 'Öcalan'ı kısa zamanda ele geçireceğiz' dedikoduları vardı. Bu, Öcalan'ın yanında koruma olan adamımla ilgilidir. O adamımın kimliğini açıkladığım anda çocuklarını yok ederler. Benim o adamımı öldürdüler, mezarını hiç kimse bilmiyor.

Abdullah Çatlı 2 yıl emrimde çalıştı. Rahmetli Hüseyin Kocadağla (Susurluk kazasında ölen polis müdürü) birlikte. Bir kuruluşun uyuşturucuyla mücadele edebilmesi için dört ekolden birisi gerekir. İçici, üretici, sana ya da taşıyla olacak. Çatlı da bunlardan biriyle uyuşturucu işine girerek onları patlattı. Sonra da milletin gözünde uyuşturucu kaçakçısı oldu."

Çuvallarda neler var?

* PKK'nin 1986'daki 3. Kongre kararları,
* PKK'nin 'Kürdistan'da şehirleşme gerçeği' adlı dokümanları,
* PKK örgüt mensuplarına ait bilgi dosyaları,
* PKK elemanları ve Öcalan'a ait resimler,
* 1987-1988 tarihlerinde yazılmış Cem Ersever imzalı istihbarat raporları,
* JİTEM'in haber elemanlarının kimlik bilgilerinin yer aldığı belgeler,
* Gizli ibareli "Botan eyaleti fetih planı' ve 'Dersim-Kars-Ağrı-Bingöl eyaletleri' başlıklı eyalet yapılanması planlar,

"JİTEM'CİLER, ÖZEL KUVVETLER'DE EĞİTİLİYORDU"

JİTEM'i kurduğunu bildiğimiz, Doğan, böyle bir birimin varlığını belgelerle de ortaya koyuyor. Özel Harp Dairesi'ndeki deneyimli subay ve astsubayların JİTEM personeliyle özel olarak ilgilendiğini ifade eden Doğan, JİTEM'in sembolü olan "akrep" amblemli kartviziti de ilk kez basın ile paylaştı. Üniforma ve yazışmalarda kullanılmayan akrep ambleminin sınırlı sayıda olduğunu, kartvizitlerin arkasında kod numarası bulunduğunu anlattı. Bu rakamın, kişinin JİTEM arşivinde kayıtlı dosya ve kod numarası olduğunu söyledi.

Arif Doğan, böyle bir birimin olduğunu belgelerle ortaya koyuyor. Öyle ki JİTEM'le ilgili ayrıntıların yer aldığı

bir kitap da kaleme aldı. Doğan, kullanılan araç ve sembollerin de bu ölçüde olduğunu aktardı.

Doğan, "JİTEM'i Ben Kurdum" isimli kitabında bahsettiği ancak görseline yer vermediği akrep logosunun detaylarını da anlattı. JİTEM'in özel bir yazışma ve iletişim tekniği olduğunu belirten Doğan, kimi sembollerin anlamını yalnızca kendisi ile birimin arşivcisinin bildiğini öne sürdü. Akrep amblemi ile ilgili de şunları kaydetti: "JİTEM'in amblemidir. Akrep, dünyada intihar eden ve kendine en sadık hayvandır. Ölümü gördüğünde başkası tarafından öldürülmeyi reddediyor ve intihar ediyor. On tane mermi varsa dokuz tanesini kullanırım, onuncusunu da kafama sıkarım. Yani mücadele ettiğim güçlerin, örgütlerine gidip teslim olmam. Onun için amblem olarak bunu seçtik." Arif Doğan, üniforma ve yazışmalarda bulunmayan akrep ambleminin sınırlı sayıda ve arkasında kod numaralarının bulunduğu kartvizitlerde kullanıldığını anlattı. Kartın arka yüzünde "Önce vatan sonra can" ifadesi yazılı. Bunun yanında şahsın birim içinde kullanılan kod ismine tekabül eden "kod numarası" yer alıyor. Bu numara, kişinin JİTEM arşivinde kayıtlı bulunan dosya ve kod numarası olarak da kullanılıyor.

GÜNEYDOĞU'DA YANLIŞ BİR POLİTİKA İZLEDİK

JİTEM'in kurucusu Arif Doğan, uzun yıllar görev yaptığı Doğu ve Güneydoğuda devlet eliyle yanlış politikalar izlendiğine dikkat çekti. Devletin bölge halkını yeniden kazanmak için geçmişe dönük özeleştiri yapması gerektiğini ifade eden Doğan, PKK ile Kürtlerin aynı kategoride

değerlendirilemeyeceğini vurguladı. Doğan, şunları kaydetti: "Güneydoğu'da yanlış işler yapıldığını kabul etmek gerekiyor. Yeri geldi, bütün Diyarbakır'a PKK'li gözüyle bakıldı. En büyük yanlış böyle başladı. Bizim hedefimizde Kürtler değil, PKK vardı. Ama kimi zaman kati politikalar izlendi. Bu da yöre halkını devlete karşı haklı olarak tavır almasına neden oldu. İyi şeyler yapmak için hâlâ vakit var. İnsanları kazanmak için öncelikle onların değerlerine saygı göstermek gerekiyor."

AHMET CEM ERSEVER

Ahmet Cem Ersever, 1950 yılında Erzurum'da doğdu. Ankara'da Basın Yayın Yüksek Okulu'nda bir yıl okuduktan sonra 1969 yılında girdiği Harp Okulu'ndan 1972 yılında mezun oldu.

11 Aralık 1979'da Jandarma Genel Komutanlığı tarafından İçel, Hatay, Gaziantep, Mardin, Urfa, Edirne, Kırklareli ve İzmir illerinde kaçakçılık olaylarını soruşturmakla görevlendirildi. 20 Şubat 1980'de Trabzon'daki kaçakçılık olaylarının takibi ile görevlendirildi. Henüz yüzbaşı rütbesindeydi. 12 Eylül sonrasında Güneydoğu'da yaşanan terör olaylarına karşı mücadele etmek amacı ile istihbarat toplamak ve toplanan istihbarat ile operasyonlar düzenlemek amacıyla Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Teşkilatı (JİTEM) adı altında faaliyet gösteren merkezi bir örgütlenmenin fikir babalığını yaptı ve doğrudan Jandarma

Genel Komutanı'na bağlı olarak çalışacak olan JİTEM'in başına geçti.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis'in kuşkulu bir uçak kazasında ölümünün üzerinden bir ay kadar sonra 17 Mart 1993'te 30 arkadaşı ile birlikte görevinden istifa etti. İstifa mektubunda "Güneydoğu'da yetkili organlar içerisinde oluşturulan bir çete, cereyan eden hadiselerin gerçek boyutlarının Türk milleti tarafından görülmesini engellemektedir." diyor ve yaşanan gerçekleri ve PKK ile mücadelenin eksikliklerini kamuoyuna duyurmaya çalışacağını açıklıyordu.

Bu arada PKK ile psikolojik mücadele yöntemi olarak Ahmet Aydın takma adıyla, Üçgendeki Tezgâh ve APO-PKK-Kürtler isimli kitapları yazmış, ancak geçim sıkıntısı içine düşmüştü. İşadamı Alparslan Ertuğ ile ilişki içindeydi ve eğer kendisine bir şey olursa Güneydoğu'dan tanıdığı Hanefi Avcı'ya haber vermesini istemişti.

Ersever, Aydınlık gazetesine anlattıkları ile ilgili olarak mahkemeye ifade vermek için 24 Ekim 1993'te Ankara'ya gitti ve bir daha kendisinden haber alınamadı. 1 Kasım'da Ankara, Çamlıdere'de sevgilisi Neval Boz'un, 2 Kasım'da Ankara, Polatlı'da itirafçı Murat Demir'in ve 4 Kasım 1993'te Ankara, Elmadağ'da Ahmet Cem Ersever'in cesetleri jandarma tarafından bulundu. Kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.

CEM ERSEVER'İ SAVUNMAYA JİTEM'İN KORUMASINDA GİTTİM

JİTEM'in kurucularından olarak bilinen ve 1993 yılında uğradığı suikast sonucu öldürülen Binbaşı Ahmet

Cem Ersever'in avukatı Emin Emir, JİTEM'in PKK'ye karşı mücadele için kurulduğunu ve doğrudan Genelkurmay ile Jandarma Genel Komutanlığı'na bilgi verdiğini iddia etti. Emir, "Ben, Cem Ersever'i savunmak için şehir dışına çıktığım davalarda JİTEM'den koruma alıyordum. O zamanlar resmi ismi İstihbarat Grup Komutanlığı'ydı. Fakat kendi görevlileri ve halk arasında ismi JİTEM olarak geçiyordu." dedi. İsmi Erseverle birlikte anılan ve kamuoyunda 'Yeşil' olarak tanınan Mahmut Yıldırım hakkında da ilginç bilgiler veren Emir, "Yeşil, Sakallı ve Mahmut Yıldırım hep aynı kişiler diye tanıtıldı. Ama 'Sakallı' farklı biri.

Çeşitli operasyonlara katılan sivil, eski bir ülkücü. Bir davayla ilgili bana gelmişti. Beni itirafçı Alaaddin Kanatla tanıştıran da Sakallı'dır." diye konuştu. Daha sonra Sakallı'yla hiç görüşmediğini belirten Emir, sadece telefonda selam söylediğini anlattı. Avukat Emir, "Ersever'in ölümünden birkaç ay sonra, Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı'na bağlı Ankara'da görev yapan Nurettin Ata isimli binbaşı, Sakallı'yla konuşurken ben de yanındaydım, sadece selam söyledim" dedi. Emir, "Sakallı hâlâ yaşıyor mu?" sorusuna ise, "Yaşayacak tabii ki, niye yaşamasın?" cevabını verdi. Öldürülmesinden bir gün önce Erseverle öğle yemeği yediğini anlatan Emir, Binbaşı Ersever'i mahkemeye çıkmaya nasıl ikna ettiğini ise şöyle anlattı: "Kendisini mahkemede tutuklayacaklarını, daha sonra da cezaevinde öldüreceklerini söylüyordu. Mahkemeye gelmek istemiyordu.

Aslında hukuki değildir ama ben gidip sava ve hâkimle görüşüp tutuklanmayacağına dair teminat aldım. Onun üzerine mahkemeye gelmeyi kabul etti." Avukat Emir, resmi

olarak kabul edilmeyen JİTEM'in zaman içinde isim değiştirmek zorunda kaldığını belirtiyor. Gerekçesini ise şöyle anlatıyor: "Ersever'in komutasında JİTEM diye bir kuruluş oluşturuldu. PKK'ye karşı başarılı operasyonlar yapmışlar. PKK elemanları da JİTEM'den korkmaya başlamış. Bölgedeki jandarma görevlileri ne zaman mevzuat dışına çıksalar, kendilerini JİTEM'ci diye tanıtmış. Birçok kişiyi bu şekilde gözaltına almış ve çeşitli operasyonlar yapmışlar. Böylece, büyük operasyonlara imza atan JİTEM, herkesin korktuğu bir hayalet halini almış. Bu iş çığırından çıkınca da ismi İstihbarat Grup Komutanlığı olarak değiştirilmiş." Emir, Binbaşı Ersever'in en çok Türkiye'nin Kuzey Irak'taki Kürt liderler Talabani ve Barzani'ye yaptığı yardımlardan şikâyetçi olduğu bilgisini veriyor. Emir, "Ersever, örtülü ödenekten bu iki lidere yüz milyonlarca dolar gittiğini ve bunun bir gün mutlaka Türkiye'nin aleyhine olacağını düşünüyordu. Peşmergelerin kullandığı araçların bile, Türkiye tarafından temin edildiğini söylüyordu.

Ersever'e göre, Talabani ve Barzani'nin güçlenmesinin en büyük nedenlerinden biri Eşref Bitlis Paşa'ydı" diye konuşuyor. Ersever'in o dönemde Talabani ve Barzani'nin karşısında liderliğini büyük bir Kürt askerinin yaptığı Musul Vilayeti Konseyi'nin desteklenmesi fikrini savunduğunu anlatan Emir, Ersever'in Genelkurmay Başbakanlığı'nı bu konuda ikna edemediğini söylüyor. Emir, Ersever'in avukatlığını yaptığı dönemde başından birçok ilginç olayın geçtiğini aktarıyor. Ersever'in bir davası için Mardin'e giden Emir, bu görevi sırasında kendisini 500 polisin koruduğunu söylüyor. Cem Ersever, 17 Mart 1993'te ordudaki

görevinden 30 arkadaşıyla birlikte istifa ederek ayrıldı. Daha sonra bazı gazete ve dergilere Yeşil ve Güneydoğu'daki faili meçhullerle ilgili bilgiler veren Ersever, Aydınlık gazetesine anlattıkları ile ilgili olarak mahkemeye ifade vermek için 24 Ekim 1993'te Ankara'ya gitti. Bir daha kendisinden haber alınamadı. 4 Kasım 1993'te Ankara Elmadağ'da cesedi jandarma ekipleri tarafından bulundu. Emin Emir, halen Büyük Birlik Partisi'nin İstanbul İl Başkanlığı görevini yürütüyor. Kendisini Ersever ile eski bir MHP'linin tanıştırdığını anlatan Emir, son olarak "Ersever cinayeti nasıl aydınlanır?" sorusuna, "Bir gün ikisinin daha kafası kızacak. Çıkıp her şeyi anlatacak. O zaman aydınlanır." dedi.

DÖNEMİN OLAYLARI VE İSİMLERİ

Binbaşı Ahmet Cem Ersever JİTEM Diyarbakır Grup Komutanı iken Hanefi Avcı Diyarbakır Emniyet İstihbarat Şube Müdürü olarak görev yapıyordu. İkisi Diyarbakır'dan tanışıyorlar, teşrik-i mesaileri de var. Mesela PKK itirafçılarının JİTEM'de istihdam edilmesini Ersever'e teklif eden kişi Hanefi Avcı'ydı. Nitekim kendisi İstanbul Emniyet İstihbarat Şube Müdürü iken bazı itirafçıları İstanbul'a getirip kullandı.

Yeşil de bu ikisi ile Diyarbakır'da temasa geçti. Aslında kendisinin oyun sahası Tunceli ve civarı. Ersever, Silopi'de bölük komutanı iken kurulan Jandarma İstihbarat Grup Komutanlığı çalışmaları sırasında Yeşille karşılaşır. Yeşil, Ergenekon sanığı emekli Albay Arif Doğan tarafından Ersever ile tanıştırılır. Hanefi Avcı ile Cem Ersever'in yolu biri İstanbul'a diğeri Ankara'ya tayin olduğu için ayrılır. Çok

sıcak olmamakla birlikte arkadaşlıkları devam eder. Nitekim Cem Ersever katledildiğinde suikastı kimin yaptığını Hanefi Avcı da araştırmış ve Yeşile ulaşmıştı. Diğer yandan cinayeti önceden bildiği de ileri sürülmektedir. Burada kilit isim olan itirafçı Mustafa Deniz çift taraflı çalışıyordu. Yeşil ile Ersever'in yolları da Ersever Ankara'ya tayin edildiği için ayrılmış, fakat Musa Anter suikastı vesilesiyle Diyarbakır'da bir kere daha kesişmişti. Ersever, Yeşil'in yaptıklarından hoşnut değildi ve bu yüzden bir yol ayrımına girdiler. Ersever'in, bildikleri yüzünden Yeşil ve ekibi tarafından öldürüldüğü ileri sürülüyor.

İbrahim Şahin her zaman karmaşık bir kişilikti. Yeşil ile araları Çatlı yüzünden bozuktu. Şahin; Çatlı ile Yeşil bozuştuklarında Çatlı'nın yanında yer aldı. O tarihlerde Yeşil Emniyete ve JİTEM'e değil, MİT'e ve Mehmet Eymür'e çalışıyordu. Yeşil'in Şahin'i sevmemesinin bir sebebi de buydu. Ayrıca Mehmet Ağar'ın ekibinden (yani İbrahim Şahin ile aynı ekipten) Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar tarafından yaptırılan bir işkenceye maruz kalır. Tabii, bütün bunlar Cem Ersever katledildikten sonra olur. Ancak daha sonra Yeşil ve İbrahim Şahin, Korkut Eken üzerinden buluşur. Eski düşmanlar dost olur ve 'Yeşil' hayalete dönüşürken ekibi İbrahim Şahin ile çalışmaya başlar. Yeşil'in nerede olduğunu bilenlerden biri de Şahin'dir. Hanefi Avcı'yı bu sürecin dışında tutmak mümkün değil. Çünkü aynı ekibin bir kısmı Avcı tarafından itirafçı olarak kullanılır. Özetle, İbrahim Şahin grubu ile Yeşil ve grubunun Ersever ilişkisi Şahin'in Diyarbakır'da bulunduğu 87-90 yılları arasında başlar.

Pilot Necati'nin bunlarla bir irtibatı yok! Hatta bazılarına göre Pilot Necati diye biri de yok. Pilot, 1969-76 yıllarının bir figürüydü ve kod adı olarak kullanılıyordu. Ayrıca 3 ayrı 'Pilot'tan söz ediliyor. Birinci iddiaya göre, Pilot, THKP-C kurucusu Mahir Çayan'ın yüzbaşı olan Orhan Savaşçı ismindeki MİT'çi kayınbiraderiydi. Savaşçı, Çayan'ın askeri cezaevinden kaçmasını organize etmişti. Aynı zamanda Çayan'ın Kızıldere'de ortadan kaldırılmasının müsebbibi olarak gösteriliyor. Çünkü hem Çayan'ı Kızıldere'ye sevk etmişti hem de o sırada İstanbul MİT Bölge Müdürlüğü'nde görevli Hiram Abas ve Mehmet Eymür'e Kızıldere'de olduğu istihbaratını vermişti. Nitekim Abas ve Eymür, Kızıldere'deki Çayan'ı imha operasyonuna fiilen katılmıştı.

İkinci iddiaya göre Pilot Necati, Özel Harp Dairesi'nde görevli Hava Yüzbaşı İlyas Aydın'dı. THKP/C'nin Hava Kuvvetleri Hücreleşmesi'nde Ankara grupları içinde çalışmış ve Mahir Cayan ile yakın temasları olmuştu. Önce Cayan ve arkadaşlarının cezaevinden kaçışlarını organize ettiği, sonra ihbar ederek imha edilmelerini sağladığı öne sürülüyor. Bu arada yurtdışına Lübnan kamplarına kaçtığı, George Habaş Filistin kamplarında THKOlu Teslim Töre tarafından sorguya alındığı, devlet işbirlikçisi olduğu gerekçesiyle orada infaz edildiği ileri sürülüyor. 1975 yılında Doğu Devrimci Kültür Derneği'nin (DDKD) Ankara gruplarıyla yani PKK'yi kuran çekirdek kadro ile görüldüğü ve toplantılar yaptığı iddia ediliyor.

Üçüncü iddiaya göre ise Pilot Necati, Ağrılı Necati Kaya olarak biliniyor. Abdullah Öcalan'la Necati'yi tanıştıran Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden yine Ağrılı olan A. Ayhan'dı.

Pilot Necati'nin bir uçak kazasında öldüğü ileri sürülse de hem oğlu hem de devletin resmî makamlarınca bu konu kesin olarak teyit edilmiş değil. Çünkü Kaya'ya ait olduğu iddia edilen ceset tamamen yandığı için kimlik tespiti yapılamadı. Ancak son bilgilere göre Necati Kaya hâlen hayatta ve aktif olarak Yeşil'in ekibinde çalışıyor. Kaya'nın ismi Uğur Mumcu suikastında gündeme gelmiş, PKK-MİT-asker arasında arabuluculuk yaptığı iddia edilmişti. Necati Kaya'nın öldüğünü net bir şekilde söyleyen tek kişi, Abdullah Öcalan. Oysa o kişinin, Öcalan CIA tarafından yakalanıp Türkiye'ye teslim edildiğinde uçağa kadar kendisine refakat ettiği ve "Merak etme, iyi bir cezaevinde kısa süre tutulduktan sonra serbest kalacaksın." dediği anlatılıyor. Ayrıca Kaya'nın Öcalan'a henüz idam cezası kaldırılmadan bunun gerçekleşeceğini söylediği iddiası bir başka detay.

Her ne kadar Pilot Necati üzerinde çeşitli senaryolar üretilse de, ismi geçen üç kişinin de hayatta olduğu, PKK'nin kuruluş aşamasında yer aldığı ve Öcalan'la irtibatlı olduğu biliniyor. Aralarından Orhan Savaşçı ve İlyas Aydın, (Baki Tuğ da Aydın'ın öldüğünü söylüyor) radikal sol kökenli. PKK'nin kuruluşundan itibaren hem PKK ile hem de devletin derin güçleriyle birlikte çalışan Necati Kaya, siyaseten belirgin bir görüşe sahip olmasa da, 90lardan itibaren yolu Yeşille kesişiyor. Ve hâlen o ağın içinde.

İBRAHİM BABAT ANLATIYOR

1967'de, Suriye'nin Kamışlı kazasında doğan İbrahim Babat, 84'te katıldığı PKK'den 1988 yılında kaçarak itirafçı oldu. Binbaşı Ahmet Cem Ersever tarafından PKK'ye karşı mücadelede kullanılmak üzere devletin himayesine alındı. Deşifre edilmemesi ve herhangi bir çatışmada ölü olarak gösterilmesi, koşullarının Asayiş Komutanı Hulusi Sayın Paşa tarafından kabul edilmesi üzerine JİTEM için çalışmaya başladı. Türk vatandaşlığına geçerek 1993 yılında İstanbul'a yerleşti ve tahsilat işlerine girdi. Ortağı Süleyman Ülgeri öldürmeye teşebbüsten aranırken, ilişkisini hiç kesmediğini söylediği Yalova İl Jandarma Alay Komutanı Arif Doğan'ın odasında yakalandı. Yargılama sonunda 17 yıl 6 ay hapis cezasına çarptırıldı. 17 yıllık hapis cezasının kesinleşmesinden sonra İbrahim

Babat yaşadıklarını anlatmaya karar verdi. Çünkü Babat kendini aldatılmış hissediyordu. Ona teslim olması karşılığında yedi sene yatıp çıkacağı sözü verilmişti. Bu kırgınlık ve kızgınlıkla Susurluk Skandalı'nın en yoğun tartışıldığı günlerde önce Başbakanlık Teftiş Kurulu müfettişlerine, ardından da İstanbul DGM Başsavalığı'na itiraflarda bulundu. Türkçesi iyi olmadığı için Kırklareli Cezaevi'ndeki koğuş arkadaşına dikte ettirdiği 11 sayfalık el yazılı itirafından bir bölüm, Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş'ın Susurluk Raporu'nun 76. sayfasına girdi. İtirafın tamamı, raporun 10 numaralı eki olarak dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'a teslim edildi. Kamuoyunda bilinenin aksine Babat'ın önce gönderdiği 11 sayfalık metin dışında dokuz sayfada görüşme tutanağı mevcuttu.

Babat'ın TBMM Susurluk Komisyonu'na ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesine yazdığı 11 sayfalık mektubun tamamı:

1984 yılı içinde Suriye'nin Kamışlı kazasında PKK Örgütü'nün yaptığı ajitasyon ve propagandalardan etkilenerek örgütle ilişkiye geçtim. Aslen ben de Kamışlı doğumluydum. İlk faaliyetlerim örgütün yerel birimlerinde eğitim çalışmalarına katılmak ve eleman temininin propaganda çalışmaları biçiminde alt düzeyde gelişti. 1986 yılına kadar bu çalışmalar devam etti. 1986 sonunda önce Şam'a oradan da örgüt çalışmalarının yoğun olduğu Beyrut'un Barlias kasabasına geçtim. Barlias'ta sebze ve meyve halinde çalışan ve ayrıca ticaret amacıyla gelen Kürt kökenli insanlara yönelik kasetle propaganda çalışmaları yapmakla

birlikte kendi aramızda eğitim çalışması yapıyordum. Bunun yanı sıra Arapçayı anadilim gibi bildiğim için örgüt ile Suriyeli, Lübnanlı ve Filistinli yetkililer arasında tercümanlık yapıyordum. Bu çalışmaların yaklaşık altı ay sürdü.

1986 son ve 1987'in başında Mahsun Korkmaz akademisi diye tabir edilen örgütün kampına gönderildim. İlk üç ay normal eğitim sürecinde kaldıktan sonra kampın geniş yönetiminde Suriyeli Kürtlerden sorumlu görev yaptığım kamptaki çalışmalarım 1988'in yaz aylarına kadar devam etti. Hatta o dönemde Mehmet Ali Birand'ın gelişini beklemiştik. O geldikten sonra 1988'in sonlarına doğru kamptan ayrılarak Şam'a geldik. Şam'da Abdullah Öcalan'ın yanında kaldığım süre içinde Abdullah Öcalan tarafından çeşitli görevlendirmeler oldu. Botan Bölgesi'nde ana hareketli birliklerin siyasi sorumlusu sıfatıyla 15 kişilik bir grupla Botan Bölgesine geldim. Bizim grubumuz aynı zamanda bir müdahale grubuydu. Botan'daki eski merkez başta Parmaksız Zeki olmak üzere geri gönderilecek biz ve Ebubekir kod adlı merkez görevlisi görevi devralacaktık. İlk dönemler de eski merkezden Parmaksız Zeki adeta alay etmeye başladı "Sizi burada bırakırsak kaybolursunuz" dedi. Tam bu dönemde birlikte görev yapacağımız Ebubekir'e yönelik Abdullah Öcalan'ın çok ağır ithamları oldu. Abdullah Öcalan'ın yere göğe sığdıramadığı Ebubekir'in böylesi ağır eleştirilere uğraması beni hem şaşırttı hem de hayal kırıklığına uğrattı. İleride benim de böylesi bir ağır hakarete uğrayacağım düşüncesiyle örgüte olan güvenimi yitirdim. Abdullah Öcalan'ın bu çelişkili durumu güvenimi sarsmakla birlikte örgüt içerisinde kadrolarına karşı ikiyüzlü

ve sahtekâr tutumlar içerisinde girdiği kanısına vararak örgütten ayrılmaya karar verdim. Bu kararımı verirken Türkiye'ye gelip teslim olmak gibi bir niyetim yoktu. Amacım Kamışlı'daki evime gidip örgütten koparak eski yaşamımı sürmekti. Gruptan ayrılmaya karar verdim. Sorumlu düzeyde olduğum için bu ayrılma benim için daha kolay oldu. Gruptan ayrılıp Türkiye ve Suriye geldiğim an geçmeyi düşünüyordum. O sırada silahımı yolda rastgele bir yere attım yoluma devam ettim. Hava çok yağışlıydı gece karanlıkta yolumu zar zor seçebiliyordum. Uzun süre yürüdüm ve bir köye rast geldim. Köye ilk vardığımda evin kapısını çaldım ve Tanrı misafiri olduğumu söyledim. Kılık ve kıyafetimden dolayı şüphelenmelerine rağmen o gece köyde kaldım. Köylüler benden şüphelendikleri için Korucubaşı Osman Demir'e ihbar etmişlerdi. Sabahleyin korucu geldi benden kimlik sordular ve Osman Demir ağanın yanına götürdüler. Ben daha önce Osman Ağa'nın örgüte üç tane mektup gönderdiğini ve örgütten af dilediğini biliyordum. Bu durumu ona karşı kullanmayı düşündüm ve beni buraya örgüt gönderdi bu görüşme bittikten sonra sınırdan Suriye'ye geçirmesi gerektiğini aksi takdirde onun için iyi olmayacağını söyledim. Osman Ağa'da "Bütün köy halkı buraya geldiğini görmüş seni böyle serbest bırakamam ve Suriye'ye geçiremem. Komutan benim çok samimi arkadaşım, seni önce ona teslim eder daha sonra seni kurtarırım. Böylece ben de zan altında kalmamış olurum" dedi. Kendi kaygılarından çok beni jandarma taburuna teslim etti. Oradan tabur komutanıyla birlikte Şırnak Alay Komutanlığı'na götürüldüm. Akşama doğru beni sorgulamak

için iki kişi alaya geldi. Cem Ersever olduğunu daha sonra öğrendiğim şahıs da vardı. Benim kampta Mehmet Ali Birand geldiği zaman çektiğimiz fotoğraflar da elindeydi. Bana göstererek sorguya başladılar artık gizlenecek bir şey kalmamıştı. Örgütten ayrılıp gerçekleri bütün yönleriyle anlattım.

Cem Ersever benden yardım istedi. Ben de örgüte güvenimin kalmadığını örgüt tarafından aldatıldığımı bunun intikamını almak istediğimi söyledim ve bazı koşullar ileri sürdüm. Beni deşifre etmemelerini ve herhangi bir çatışmada ölü olarak gösterilmemi, durumumun gizili tutulmasını istedim. Bunun üzerine kaç gün sonra Asayiş Komutanı rahmetli Hulusi Sayın Paşa geldi. İsteklerimin hepsini kabul etti. 1988'in sonlarından itibaren devletle anlaşmaya başladım. Devletin bir kurumu olan Jandarma Teşkilatı ile sayısız operasyonlara katıldım. Burada bu operasyonları teröre (PKK) karşı mücadele çerçevesinde gördüğüm için ayrıntılara girmeyeceğim. Bunun dışında teröre karşı mücadele altında devlet adına yapılan bazı pis işler devletin bile başını ağrıttı. Hem vicdanen rahatlamak hem de devleti töhmet altına sokan bazı hukuk dışı uygulamaları izah etmeye çeteleşmenin gerçek yüzünü ortaya sermek istiyorum.

JİTEM olarak tabir edilen Jandarma İstihbarat ve Terörle Mücadele Timleri oluşturulmuştu. Oluşturulan JİTEM birlikleri merkezi Ankara'da Jandarma Grup Komutanlığı'na bağlı olmakla birlikte OH AL Asayiş Komutanlığı'na karşı sorumluydu. Haftalık rapor ve bilgilendirmeler Asayiş Komutanlığı'na veriliyordu. JİTEM birlikleri içerisinde teröre karşı başarılı çalışmalarımız olmakla birlikte açığa çıkmamış ve gizli kalmış bugün de devleti sıkıntıya sokan bazı keyfi

hukuk dışı pis uygulamalarda olmuştur. Ben de daha önce JİTEM faaliyetlerinde çalışan teröre karşı mücadele de çalışan çok yararlı istihbaratı bilgiler getiren Hacı Ahmet Zeyrek ve Mehmet Bayar adındaki vatandaşlar ki onlar ülkesini devletini seven insanlardı. Bu vatandaşlar mantıklı hiçbir gerekçe öne sürülmeden o dönemin JİTEM'inden sorumlu komutanın emriyle faili meçhul bir şekilde katledildiler.

1988'de Hacı Ahmet Zeyrek yine Silopili olan Lokman Gündüz'ü öldürttüler. Yanlış hatırlamıyorsam 1990 yılının başında Mehmet Bayar kirli bir yöntemle imha edildi. Eline gizli servislerin kullandığı orijinal bombalı çanta verildi. İdil'li bir avukatla randevu alındı. Mehmet Baya/a "Avukatın yanına bu çantayla gideceksin görüşme esnasında çantanın kolundaki düğmeye basacak ses kayıtlarını alıp bize getireceksin" dendi. Buradaki esas amaç görüşmedeki bilgileri almaktan ziyade Mehmet Bayar yem olarak kullanıp kendisiyle birlikte İdil'li avukatı (Avukat DTP'den milletvekiliği yapan Hasip Kaplan - N.Ç) imha etmekti. Mehmet Baya/a gerekli izahat yapıldıktan sonra bir arabayla onu avukat bürosunun yakınına bıraktık. Mehmet Bayar belki meraktan olacak ki aradan indikten sonra daha büroya varmadan düğmeye basmış olacak ki çanta infilak etti.

1989 yılında JİTEM komutanları tarafından bize eski Iraklı ve Türk vatandaşlığına Beytülşebap'tan geçmiş olan ve vatani görevini Antalya Jandarma Alay Komutanlığı'nda yapan Mehmet Kılıç (Maho Gevdan) Antalya'dan alınıp getirilmesi istendi. Ben, astsubay Şaban Bayram, Tokat Niksarlı olan Erol adında bir askerle birlikte Antalya'ya gittik İl Jandarma Alay Komutanı ile görüştük. Zaten daha önce

bizim gideceğimizden haberdardı. Alay komutanlığına biz bu şahsı götürüyoruz ancak geri getirmeyebiliriz, ifadesini aldıktan sonra infaz edebiliriz, dedik. Mehmet Kılıç'ı nasıl alacağımızı kararlaştırdıktan sonra Alay komutanı tabur komutanını yanımızda aradı "Yarın Mehmet Kılıç'ı çarşı iznine çıkart" diye talimat verdi. Biz de kendisini sabah nizamiye kapısından Süleyman Gündüz'ün adını kullanarak nizamiyeden Mehmet Kılıç'ı aldık. Arabaya bindirerek kelepçeledik ve Silopi'ye getirdik. Cem Ersever'in sürekli ilişkide bulunduğu Iraklı irtibat subaylarına teslim edildi. Mehmet Kılıç eski KDP içinde faaliyet yürüten KDP üst düzey sorumlusu olduğundan Irak devleti tarafından JİTEM'den istenmiş ve karşılığında 100 bin dolar vaat edilmişti. Mehmet Kılıç bu para karşılığında satıldı. Bu paranın tahinini 30 bin doların alındığını diğer kısmının alınmadığını duydum. Yukarıda sözünü ettiğim olaya karışan İsmail Yüzbaşı kısa bir süre sonra şüpheli bir kaza ile emrindeki bir asker tarafından öldürüldü. Bu sıradan bir kazadan çok planlı bir cinayetti. Bu konunun etraflıca araştırılması gerektiğine inanıyorum.

1989 yılında Kasrik Boğazı'ndan Gija Şanlı'nın yeğeni olan Hurşit, örgüte (PKK) adam kazandıran biriyle randevulaştığını bize ihbar etti. Randevu yerine gittik, sözü edilen Şırnaklı üç vatandaşı aldık, merkeze getirdik, sorguladık. Bu vatandaşların örgütle herhangi bir bağını tespit edemedik. Meğer bize bu vatandaşları ihbar eden Gija Şanlı'nın yeğeniyle bu vatandaşlar arasında kan davası varmış. İhbar bu nedenle yapılmış. Bunları serbest bırakmayı düşündük fakat Şanlı'nın yeğeni JİTEM yetkililerine "Eğer bunlar

serbest bırakılırsa güvenliğimiz tehlikeye girer" dedi. Bunun üzerine Şanlıların hatırı için suçsuz yere üç vatandaşı Nusaybin, İdil arasında infaz ederek araziye attık. Bu esnada arabamız kaza yaptı. Bu arada Silopi'ye Asayiş Komutanı Kurmay Başkanı Kuru Albay geldi. Gereken bilgileri verdik. Bize bu çalışmalar için bir miktar para verdi. Üç vatandaşın ölümüyle ilgili "Sakın kimse duymasın aramızda kalsın, devam edin" talimatlarını verdikten sonra ayrıldı.

Mehmet Kılıç'ın para karşılığında Irak'a teslim edilmesi dergilere konu olunca, MİT tarafından soruşturma konusu olunca yerimiz ve görevlerimiz değiştirilmek istendi. Yukarıda belirttiğimiz olay Yüzbaşı İsmail'in kaza süsüyle öldürülmesi ve bu üç vatandaşın suçsuz yere öldürülmesi beni de olumsuz olarak etkilemişti. Bu esnada ayrılmaya karar verdim. O dönemim JİTEM Grup Komutanı olan Arif Doğan geldi. Beni Diyarbakır'a götürdü. Diyarbakır'a Batman JİTEM komutanını çağırarak benim yeni görev yerim olan Batman'da 15 gün kaldıktan sonra adeta kaçarak kimseye haber vermeden İstanbul'a geldim. Bu aşama da ben de Türk vatandaşlığına geçtim.

1990 yılında JİTEM'de bazı köklü değişiklikler oldu. Asayiş Bölge Komutanlığı'na Hikmet Koksal Paşa getirilmişti. Gruplar oluşturulmuştu. JİTEM'in başına da Veli Küçük Paşa getirilmişti. 1990 yılında yakalanıp serbest bırakılan bazı itirafçılar, asker kimliğiyle JİTEM Grup Komutanlığı'na alınmışlardı. Bütün asker itirafçıların bir araya toplanmasını düşünüyorlardı. JİTEM'de bu itirafçıların sevk ve idareleri için bana görev çağrısı yapıldı. Önce kabul etmedim. Daha sonra Hikmet Koksal Paşa araya girince, bazı

kaygılarım olmasına rağmen, Paşa'ya güvenerek Diyarbakır'a gittim. Bu arada JİTEM çatısı alanda illegal bir oluşuma gidildi. Diyarbakır ve çevresinde PKK'yle ilişkili olduğundan şüphelendiğimiz hemen herkesi infaz yetkimiz vardı. Bu insanları yakalayıp, suçu varsa tespit edip adalete teslim etmek yerine faili meçhul bir şekilde öldürmeyi bir yöntem olarak benimsemiştik. Bizden istenen buydu, bu tarzda talimat aldık. Bu grup içerisinde eski itirafçılardan Ali Ozansoy, Hüseyin Tilki, Abdülkadir Aygan, Hayrettin Toka, Recep Tiril, Adil Timurtaş ve eski TİKKO'cu Fethi adındaki kişiler vardı. Antalya'da örgüt tarafından öldürülen Numan kod isimli Selahattin Görgülü bizim grubumuzun istihbaratçısıydı. Örgütle ilişkilidir tarzında bize gösterdiği ve getirdiği kişilerin hepsini değişik dönem ve zamanlarda infaz ettik. Bismil'de benzinci Talat'ı, Diyarbakır-Bismil yol kavşağında bir vatandaşı aynı gerekçelerle infaz ettik. Batman'da iki kişiyi birini evinden, diğerini evinin önünden alarak Batman, Silvan arasında infaz ettik. Yine Hazro'da öyle bir vatandaş infaz edildi. Yine o dönemde Selahattin Görgülü'nün verdiği istihbarat doğrultusunda bir şahsı Celil kod isimli Aytekin Özel binbaşıyla Abdülkadir Aygan birlikte infaz ettiler. Olayı birlikte gerçekleştirdiler. Olay deşifre olduğu için örgüt de Numan'ı tespit ederek daha sonra karısıyla birlikte öldürüldüğünü duyduk. Bu çalışmalarımız yaklaşık beş ay sürmüştü. 1990'ın sonuna doğru çalışmalarımıza ara verdik bu ara kısa bir süre içindi.

Nejat Söyler adındaki bir işadamı Diyarbakır'dan Ahmet Cem Ersever'i aradı. Para karşılığında bir kişi öldürülecekti. Ben, Fethi, Abdülkadir Tekirdağ'a gittik, Nejat

Söylerle görüştük. Ertesi gün adamı bize gösterecek. O akşam Tekirdağ'da eski emniyet müdürlüğünün karşısındaki otelde kaldık. Gece geç saatlerde otele geldik. O akşam Nejat Söyler'in oğlu Murat ben duş alırken benim tabancamla oynadı. Alkolün etkisiyle beş tane mermi camdan daha sonra emniyet müdürlüğü olduğunu öğrendiğim yöne ateş ediyor. Açılan ateş sonucunda bulunduğumuz otelin etrafı polislerce sarıldı ve teslim olmamız istendi. Biz de teslim olduk kimliklerimizi gösterdik. Jandarma JİTEM mensubu olduğumuzu silahın kaza sonucu patladığını özel bir operasyon görevli olarak Tekirdağ'da olduğumuzu söyledik. Bunun üzerine karakola götürüldük. Durum oradan Diyarbakır Asayiş Komutanlığı Kurmay Başkanı Kuru Albaya bildirildi. Kuru Albay araya girerek serbest bırkılmamızı istedi. Emniyet serbest bırakmak yerine ancak bir inzibat karakoluna tutanak karşılığında teslim edebiliriz dediler. Bunun üzerine yarım saat içinde inzibattan bir binbaşı, Kuru Albay'ın emriyle gelip bizi teslim aldı. Biz otele geri döndük kendisi de bizden sonra geri gitti böylece bırakılmıştık. Olay bu tarzda beklenmedik gelişme üzerine para karşılığında öldürmeyi düşündüğümüz şahsın olayını gerçekleştiremedik ve bu işten vazgeçtik.

1991 yılı içinde JİTEM grubu olarak gerçekleştirilen bazı bombalama olaylarını izah etmek istiyorum. Celil kod adlı Aytekin Özel binbaşının getirdiği istihbarat sonucunda Kızıltepe'de bir vatandaşın Toros binek arabasını bombaladık. Yine Diyarbakır merkezinde, Diyarbakır Baro Başkanı'nın arabasını Aytekin Binbaşı, Abdülkadir Aygan ile birlikte bombalama eylemini gerçekleştirdik. Patlamadan sonra

olay yeri polis tarafından çembere alındı. Daha sonra bunların binbaşı ve itirafçı olduğu görülünce serbest bırakıldılar.

O dönemde JİTEM Grup Komutanı olan Arif Doğan geldi, beni Silopi'den Diyarbakır'a Arif götürdü. Batman JİTEM Komutanı'nı çağırarak beni yeni görev yerim olan Batman'a gönderdi. 1991 yılından Ersever'in öldürüldüğü güne (4 Kasım 1993) kadar Jandarma İstihbarat Grup Başkanlığı'nca kurulan, sadece itirafçıların bulunduğu ekibimiz bir dağılma süreci yaşadı. Bu sürede boşta kalan bazı arkadaşlarımız değişik işler için kullanıldılar. Silvan ve Diyarbakır çevresinde ülkücü olarak bilinen M. Zahir Karadeniz ile Mehdi Kaydo arasında bir kan davası söz konusudur. Bu durum bölgede bulunan herkesçe bilinmektedir. M.Zahir Karadeniz düşmanı olan Mehdi Kaydo'yu öldürmek için eski itirafçılardan Adil Timurtaş'a bir teklif götürdü.

Bir miktar nakit para ve Doğan marka araba teklifi Adil Timurtaş için cazip geldiğinden bu teklifi kabul eder bu arada dönemin Diyarbakır İl Jandarma Komutanı olan İsmet Yediyıldız'da bu cinayet konusunda M. Zahir Karadeniz tarafından ikna edilmişti. Hedef adam durumunda olan Mehdi Kaydo'yu Silvan girişinde Zahir Karadeniz'in verdiği istihbarat ve silahla bindiği dolmuştan inerken Adil Timurtaş tarafından taranarak öldürülüyordu. Mehdi Kaydo'yu karşılamaya gelen yakınları Adil Timurtaş'ı cinayetten sonra ısrarla yakalamak için takip ederler bu takipte sıkışınca gidip silah ile jandarmaya sığınır. Mehdi Kaydo'nun yakınları bunun üzerine plakası ve eşgalini tespit ettikleri Adil Timurtaş ve Abdülkerim'in babalarını öldürdüğünü söyleyerek polise ihbar ederler.

Polis bunun üzerine ilçe jandarmayı arayarak araba plakasını ve şahısların eşgallerini sorar. Bu şahısların jandarmada olup olmadığını sorar olumlu yanıt alınca da jandarmaya sakın onu bırakmayın onlar cinayet işlemiş diye jandarmayı uyarır. Bunun üzerine bulunan Astsubay Adil Timurtaşla yanında bulunan Abdülkerim adındaki şahısları tutuklar. Adil Timurtaş ısrarla Alay Komutanı İsmet Yediyıldız'ın aranmasını ister. Komutanın bilgisi dâhilinde olduğunu izah eder. İkna olan Astsubay Alay Komutanı İsmet Yediyıldız'ı arar ve durumu izah eder. Komutan anlatılanların doğru olduğunu olayın bilgisi dâhilinde geliştiğini ve iyi olduğunu söyleyerek Adil Timurtaş ile Abdülkerim'in serbest bırakılmasını emreder. Bu emir doğrultusunda görevli astsubay onları serbest bıraktı.

1992 yılında bir sınırötesi harekât planlanmıştı. Eski komutanım Cem Ersever bu harekâtın koordinatörüydü. Bu harekâta katılmam için çağrıda bulunuldu. Ben daha önce yaşanan bazı olumsuz olaylardan dolayı kendisine kırgındım. Bu teklifi reddettim. Erseverle ölümünden önce Zahir Karadeniz'in Ayvalık'taki işyerinde Erseverle bir görüşmemiz oldu. O sırada yeni istifa etmişti. Bu görüşmede Cem ile barıştık. Bana ayrıca yeni fikirlerini açtı. Ankara'da bir duruşmasının olduğunu, duruşmadan sonra eski ekibi Mersin'den toparlayarak TİT (Türk İntikam Tugayı) tarzında bir hareket geliştirmek istediğini, bu konuda bir kuruluş toplantısı yapacağını ve çalışmalarının Adana Bölge Komutanlığı'na atanan İsmet Yediyıldız Paşa'nın da kendisine

destek verdiğini söyledi. Beni de bu toplantıya davet etti ve "Sen bu işte olmazsan olmaz" dedi. Bu teklifi kabul ettim.

Bu arada Hüsamettin Cindoruk ile tanıştığını, başbakan olması durumunda onun danışmanı olabileceğini bu durumun gerçekleşmesi halinde çok iyi olacağını söyledi. Ersever ayrıldıktan sonra ben ve M.Zahir Karadeniz, İsmet Yediyıldız Paşayla görüşmemiz oldu. Bize dedi ki, "Ceme sahip çıkın, onu yalnız bırakmayın" diye tembih etti. Bu telefon görüşmemizden sonra Cem Ersever, Ankara'da öldürüldü. Aslında paşanın ve Karadeniz'in benimle olan görüşmelerinin bir uyarı olduğunu düşünüyorum. Cem'in öldürülmesi onların bilgileri dâhilinde olmuştu. Hatta Ayvalık'a gelmesi ve bizi buluşturmaları onlar tarafından planlanmıştı. Çünkü Cem'den sonra beni de öldürmeyi düşündüler. Bunun için Ayvalık'a bir ekip gönderdiler ve bu konuyu dönemin İstanbul İstihbarat Şube Müdürü olan Hanefi Avcı'ya telefonla izah ettim. Kendisi beni çağırıp sahip çıktı.

Beni ortadan kaldıramadıkları için Ersever'in öldürülmesini benim üzerime yıkmak istediler. Daha sonra ifademin alınması bahanesiyle Ankara JİTEM'i beni çağırdı. Geleceğimi söyledim ancak, Hanefi Avcı beni göndermedi. Bu süre içinde JİTEM'de bazı dostluklarım dışında sınırlı ilişkilerim oldu. Eski ekipten Arif Doğan Albay, Sinan Yüzbaşı gibi arkadaşlarla ilişkilerim son Bodrum olayına kadar devam etti. Meclis Susurluk Komisyonu kayıtlarında geçtiği gibi Bodrum olayı öyle gelişti. Bu işi Mustafa Keskin adındaki şahıs eski iş ortağım Süleyman Uger'e getirmişti. Süleyman'da bana Bodrum'da bir iş olduğunu San Kulüp olarak bilinen Bodrum Gümbet'teki işyeri sahibi ile kiracısı

arasında bir problem olduğunu, bu problemi çözme durumunda nakit bir para alabileceğimizi söyledi.

Bunun üzerine ben Mustafa Keskin, Süleyman Öger'le birlikte İzmir'e daha önce JİTEM'den tanıdığımız yüzbaşının yanına gittik. Ben durumu Sinan Yüzbaşı'ya izah ettim. Kendisinden ekip de istedim. Bana üç tane astsubay verdi birlikte Gümbet'e gittik. Mal sahibi olan Başmısırlı'yı, kiracısı A. Köse'yi bir masaya oturtup barıştırmak istedik. Mal sahibi A. Başmısırlı bizden korkarak polise bizi şikâyet etti. Bunun üzerine çok sayıda polis bulunduğumuz yeri basarak bize kimlik sordu. Gözaltına almak istediler. Yanımızdaki astsubaylar jandarma olduğumuzu polislerin kendilerini alma yetkilerinin bulunmadığını, özel bir operasyonda olduğumuzu kendilerinin kimleri kollamaya çalıştıklarını sert bir şekilde ifade ettiler. Bunun üzerine çaresiz kalan polis astsubayların kimlik bilgilerini alıp ayrıldılar. Bizi ihbar eden A.Başmısırlı polisin bizi almadığını görünce korkup aynı gece İstanbul'a kaçtı. Bir aracı vasıtasıyla bizimle barışmak istedi. Birkaç gün sonra İstanbul'da görüştük biz yüz bin dolar istedik ağladı veremeyeceğini söyledi.

Bunun üzerine 40 bin dolara anlaştık. Ayrıca işyerinin kiracısından Süleyman'la birlikte bir buçuk milyar civarında para aldık. Bunun yarısı işi getiren Mustafa Keskin, on bin dolarını da Sinan yüzbaşıya verdim. Daha sonra Süleyman Uger aldığımız çeklerin günü dolmadan ve benden habersiz kırdırdığını öğrenince aramızda sert tartışmalar oldu. Bu tartışmalar üzerine birbirimize ateş ettik. O ayağından yaralandı, benim de Mercedes arabam zarar

gördü. Ben Bursa'ya kaçtım. Süleyman önce polislere benim ismimi vermemiş. Ancak Bursa'da taşındığım eve polislerin gelip beni yakalamak istediklerini öğrenince Yalova Jandarma Alay Komutanlığı'na gittim.

Arif Doğan, bana emniyet müdürleri ile görüşerek yardıma olacakları sözünü alınca ben de kendi arabamla ve iki astsubayla birlikte Kadıköy'e gelerek teslim oldum. Ama emniyette tutanak tutulduğunu görünce suçu inkâr ettim. Bugüne kadar da böyle ifade verdim. Ama bir hafta önce 17 yıla mahkûm olunca şaşırdım. Ben en fazla 7 yıl iki ay ceza alacağımı yattığım süre dikkate alınınca serbest kalacağımı zannediyordum. Ama böyle ceza alınca her ne kadar temyize gitsem de bildiğim her şeyi anlatmaya karar verdim. Bunun için size ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne yazı ile müracaat ettim. 17.12.1997-

Babat'ın gönderdiği bu mektup üzerine Başbakanlık Teftiş Kurulu üyeleri 19.12.1997 tarihinde Kırklareli Cezaevi'nde cezasını çekmekte olan Baharla görüşür. Komisyon üyelerinin Babatla yaptıkları ve imza altına aldıkları görüşme tutanağının orijinal hali:

1990'da Nusaybin'de Nusaybin gazetesini ve Diyarbakır'da Yeni Ülke gazetesini, ben, Hüseyin Tilki, Adil Timurtaş, Hayrettin Toka, (Bir kişi daha var ismi okunmuyor-N.Ç) birlikte yaktık. Başka isimler de vardı. Bizi Jandarma araba ile götürüyor, bekliyor ve olayı yaptıktan sonra geri getiriyordu. Baro Başkanı'nın arabasına bombayı Abdülkadir Aygan, Aytekin Binbaşı koymuştur. Celil kod adını kullanan Binbaşı Aytekin Özel'dir. Polisler

kendilerini sevmişler ama asker olduğunu görünce serbest bırakmışlardı. Bu olayda ben yoktum. Ama Kızıltepe'de Aytekin Binbaşı'nın tanıdığı ama bilmediğim birinin arabasına sırf zarar vermek için konulan bomba olayında ben, Abdülkadir Aygan ve Aytekin Binbaşı birlikte gerçekleştirmiştik. Benim kod adım 'METE' idi.

1990 yılında Tokat Niksar'da hapisten çıkacak itirafçı Sabotullah Batur'u cezaevi çıkışında tahliye sırasında kaçırıp öldürecektik. Ancak motosikletli bir kişinin cezaevine 2-3 defa gelmesi üzerine önce bu kişiyi yakaladık. Bu kişinin cezaevine gazete getiren çoluk çocuk sahibi biri olduğunu öğrenince önce sorguladık ve bağladık. Aytekin Binbaşı "Bizi ihbar edebilir" diyerek öldürmemi istedi ama ben kişiye acıdım ve öldürmedim. Bağlı şekilde bıraktık. Bu kişinin bizi herhangi bir şekilde ihbar edebileceğini düşünerek Sabotullah Batur'u öldürmeden olay yerinden ayrıldık. Sonra bu konuyu öğrenmek üzere MİT ten iki kişi geldi. Bunlardan birisi Yeşil diye tanınan Mahmut Yıldırım'dı. Ben kendisini eski TİKKO'cu diye duyuyordum ama ilk defa o zaman gördüm. Daha sonra bir daha geldiğinde gördüm ama hiç konuşmadım.

Ben Binbaşı A.Cem Ersever ile birlikte çalışırken bazen yaptıklarımdan rahatsız oluyordum. Bazen de anlaşamıyorduk. Bu nedenle 1989 yılbaşından önce kaçtım ve İstanbul'da 3-4 ay kaldım. Hikmet Koksal Asayiş Komutanı olunca yeniden geri döndüm. Cem Binbaşı'nın kitaplarındaki bilgileri bizim ekipten Hayrettin Toka ile Ali Ozansoy hazırlıyordu. Sonra Cemil Işık son bilgileri verdi.

Ben 1990'dan 1996'ya kadar genellikle İstanbul'da idim. 1991'de Diyarbakır'da ziyarete gittiğimde Cem Binbaşı, Tekirdağ'da kaçakçı Nejat Söyler ile telefonda birini öldürmemi söyledi. Ben Tekirdağ'a geldim. bu işi para için yapacaktım. Bizim ekibe ...milyar ile kullandığımız araba verilecekti. Cem Binbaşı'nın ve Nejat Söyler'in ne alacağını bilmiyordum. Öldürme işini o zaman milletvekili olmamış olan Hasan Peker (Uncular Şirketi'nin sahibi) istemiş. Bana öldürtecekleri kişiyi göstereceklerdi o gün infazı yapacaktım. Bu işte ben eski TİKKO'cu Fethi ve Abdülkadir Aygan birlikte idik. Bizi otele yerleştirdiler. Nejat Söyler'in oğlu Murat Söyler'de bizimle birlikte idi. Gece sarhoş olan Murat Söyler benim tabancamla (Swith Weson) bir şarjörü otel odasından dışarıya boşaltınca polisler oteli bastı ve bizi gözaltına aldılar. Ancak burada telefonla Diyarbakır'a haber verdiğimiz için jandarma bunlar bizim adamımızdır diyerek polisin elinden bizi aldılar. Sonra da serbest bıraktılar. Emniyet müdürü tutanak tutmuştu. İnzibattan bir binbaşı tutanağı imzalayarak teslim aldı. Bu işi yapamadık ve yol parası dışında bir şey almadık. Nejat Söyler en son Trabzon'da idi. Şu an nerede bilmiyorum.

1992'de Silvan'da Mehdi Kado adlı bir kişi öldürüldü. Öldürenler Adil Timurtaş ile Abdülkerim isimli Uludereli idi.

Bunlar kişiyi karşılamaya gelen aile fertlerinin gözü önünde öldürmüşler. Onlar da karşılık vermiş ve bunlar kaçarak Silvan Bölük Komutanlığı'na sığınmışlar. Polise şikâyet edilince bölük komutanı bunları tutukluyor. Ama bunlar işi Alay Komutanının bilgisi ile yapıldığını söyleyince Bölük Komutanı Alay Komutanı İsmet Yediyıldız'ı

arıyor ve ondan aldığı talimat üzerine bunları polise teslim etmeyip serbest bırakıyor. Öldürülen kişiler Zahit Karadeniz'in şahsi düşmanları idi. Ama Zahit Karadeniz'in Alay Komutanını kandırması ile öldürtürdü. 1993 yılında M. Zahit Karadeniz beni o tarihlerde büfe işlettiği Ayvalık'a çağırdı. Binbaşı Cem Ersever ile barıştırdı. Cem Ersever yeni emekli olmuştu. Bana Mersin-Adana Bölge Komutanı olan İsmet Yediyıldız'ın Mersin'de bize yardımcı olacağını, hatta burada eski ekibi toplayacağını söylediğini, söyleyerek Ankara'ya (Önce İstanbul'a) gitti. O ayrıldıktan sonra İsmet Yediyıldız bana telefonla Cem Ersever'in öldürüleceğini ona sahip çıkmamızı söyledi. Ama ben kendisiyle görüşemedim.

Cem Binbaşı, Ankara'ya giderken mahkemeden de bahsediyordu. Sonra Cem Ersever'in kaybolduğunu bilahare öldürüldüğünü duydum. Ben kimin öldürdüğünü kesin bilmiyorum ama o tarihlerde Ankara'da olan Yeşile bu işi yaptırdılar kana-tindeyim. Bu olaydan sonra ben birkaç ay Ayvalık'ta kaldım. Daha sonra İstanbul'a döndüm. 1993'te JİTEM'in başında Grup Komutanı Nurettin Binbaşı ile Başkan olarak Veli Küçük vardı. Mustafa Deniz, Nurettin Binbaşı'ya Cem'in elinde çeşitli silah ve mühimmatın olduğunu söyleyerek tedbir almalarını söylediğini Ali Ozansoy'a anlatmış.

Ben bu yerlerde 1996'ya kadar çek senet tahsilatı dâhil olmak üzere çeşitli işler yaptım. Emniyet İstihbarat yetkilileri ile görüşüyordum. (Hanefi Avcı-Adem Demir) Ama kendileri ile herhangi bir operasyonda bulunmadım. 1996 yılında eski PKK'li Süleyman Üger ile ortaktım. Onun

tanıdığı Mustafa Keskin'in Bodrum'da Sun Clup sahibi Ahmet Nedim Başmısırlı ile kiracısı Ahmet Vasfi Köse arasındaki itilafı halletmek için takipte bulunması üzerine, Sinan Yaşar'dan (İzmir'de JİTEM komutanı idi) üç astsubay aldım.

Ahmet Nedim Başmısırlı'nın bize teslim edilmesini söylediğimiz müdürün haber vermesi üzerine polisler bizi çevirdi ama biz jandarma olduğumuzu söyleyip kimlik gösterince sadece astsubayların isimlerini aldılar ve biz yolumuza devam ettik. Daha sonra Ahmet Başmısırlı bize müracat etti. Kendisinden 40 bin dolar ile birmilyardörtyüz milyon TL'yi nakit ve çek olarak aldık. Ancak ortağım Süleyman Öğer benden habersiz olarak çekleri nakte çevirmek isteyince aramızda ihtilaf çıktı.

Kadıköy'de birbirimize ateş ettik. O ayağından yaralandı, benim de Mercedes arabam da (henüz parasını ödemediğim) kurşunlardan dolayı zarar gördü. Camları kırıldı. Ben Bursa'ya kaçtım. Süleyman önce polislere benim ismimi vermemiş. Ancak Bursa'da taşındığım eve polislerin gelip beni yakalamak istediklerini öğrenince Yalova Jandarma Alay Komutanlığı'na gittim. Bana emniyet müdürleri ile görüşerek yardıma olacakları sözünü alınca bende kendi arabamla ve iki astsubayla birlikte Kadıköy'e gelerek teslim oldum. Ama emniyette tutanak tutulduğunu görünce suçu inkâr ettim.

Bugüne kadar da böyle ifade verdim. Ama bir hafta önce 17 yıla mahkûm olunca şaşırdım. Ben en fazla 7 yıl iki ay ceza alacağımı yattığım süre dikkate alınınca serbest kalacağımı zannediyordum. Ama böyle ceza alınca her ne kadar temyize gitsem de bildiğim her şeyi anlatmaya karar

verdim. Bunun için size ve İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne yazı ile müracat ettim. Benim JİTEM'de görevli olduğum hem elimdeki iki belgeden hem de bulundurma ruhsatlı Kırıkkale tabancamın Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'ndeki dosyada ki belgelerden açıkça bellidir. Bunların aynı vaki olduğunu kabul ve beyan ederim.19.12.1997

İBRAHİM BABAT

Bütün bu olaylardan sonra İbrahim Babat'ın 17 yıl 6 ay hapis cezası Rahşan Affi'yla ortadan kalktı ve tahliye edildi. Yaptığı itiraflar nedeniyle devlet sırrını açıklamaktan, ayrıca daha önce işlediği sahte çek, dolandırıcılık, cinayet ve gasp suçlarından Babat hakkında açılan dava esnasında tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı ve Suriye'ye sınırdışı edildi (bu tür davalarda normal olarak sanığa yurtdışına çıkış yasağı uygulanır). Dava iddianamesinde, sanık Hacı Hasan'ın (İbrahim Babat) Binbaşı Cem Ersever, dönemin Asayiş Bölge Komutanları Hulusi Sayın, İsmail Selen, Hikmet Koksal, Silopi JİTEM Grup Komutanı Binbaşı Arif Doğan, Yüzbaşı İsmail Öztoprak, Üsteğmen Sinan Yaşar, Başçavuş Şaban Bayram'ın bilgisi dâhilinde aylık maaş alarak Diyarbakır Kurdoğlu'ndaki Emlakbank lojmanlarında eğittiği tetikçi itirafçılarla birlikte kendilerine bir blokun satiri alındığı belirtiliyor. Suriye Kamışlı doğumlu olması nedeniyle sınırdışı edilen, mahkeme dosyasına göre gerçek adı Hacı Hasan olan Babat, itirafçı olduktan sonra JİTEM tarafından İbrahim Babat ismiyle Şırnak Uludere ilçesi Şenoba köyü nüfusuna kaydettirilmişti. Yani Türkiye Cumhuriyeti vatandaşıydı. Ama buna rağmen mahkeme Suriye'ye gönderilmesine karar verdi.

CİZRELİ ALİ

1990 yılında Cizre'de PKK terör örgütüne katıldığını, 1 yıl Kuzey Irak'ta askeri ve siyasi eğitimden sonra önce Çukurca'ya sonrada Muş'a savaşçı olarak gönderildiğini, 1993 yılı 10. ayında Muş ilinde güvenlik güçlerine teslim olduğunu, o dönem içerisinde Sason korucubaşı ile Hasköy korucubaşının hayatını kurtararak teslim olduğu için Diyarbakır'da 3 Nolu DGM'de yargılandığını, PKK itirafçısı olarak hiçbir ceza almadığını, mahkemesinin devam ettiği dönemlerde Şırnak bölgesinde askeriyeye yardıma olduğunu, daha sonra mahkemeden beraat kararı akması üzerine Muş'ta jandarma istihbaratta askerlik görevini yaptığını, kendisinin aslen Şırnak Cizreli olduğunu, terhis olduktan sonra geçici köy korucusu olarak Muş Merkez Hasköy ilçesinde 12-13 yıl çalıştığını, ağbisi Mustafa Tonçer'in İstanbul'da Artı Özel

Güvenlik şirketinde güvenlik görevlisi olarak çalıştığını, 1995-1997 yıllarında Bingöl'de bir operasyon sırasında itirafçı bir şahıs olan Adil Timurtaş ile tanıştığını, Adil Timurtaş'ın Diyarbakır JİTEM Grup Komutanlığı'nda görevli olduğu dönemde kendisinin askerlik yaptığını, Bingöl ili Genç ilçesi kırsal alanında PKK terör örgütü ile çatışmaya girdiklerini, bu operasyon da Adil Timurtaş'ın komutanı olduğunu, daha sonraki dönemlerde bu şahısla samimiyetini ilerlettiğini, kendisinin 1994 yılında Elazığ'da Zeki Yüzbaşı'nın komutanı olduğu Elazığ JİTEM Grup Komutanlığı'na bağlı olduklarını, 2006 yılı yaz ayında İstanbul'a geldiğini, o dönemde Adil Timurtaş'ın İstanbul'da olduğunu, bu şahsın kendisine iş bulacağını söylemesi üzerine Beşiktaş'a gittiğini ve şahısla görüştüğünü, daha sonra kendisini Hayrettin Ertekin'in Beşiktaş'ta bulunan ofisine götürdüğünü ve orada işe başladığını, bu işten aylık olarak yaklaşık 450 YTL maaş aldığını, maaşını Kaan Dut'tan aldığını, yapmış olduğu gümüş işinden kalan bahşişlerle aylık gelirinin toplamda 600-700 YTL'yi bulduğunu, Muş, Şırnak ve Bingöl'de JİTEM görevlileri ile birlikte her türlü PKK konusunda mücadele ettiğini, JİTEM'de görev yaptığı sırada komutanlarının şehit Kadir Kılavuz Binbaşı, Cem Ersever Binbaşı, Şırnak bölgede Ali Binbaşı, Silopi'de Rıdvan Yarbay, Muş'ta Zeki Binbaşı, Naim Kurt Albay, İstihbarat Şube Müdürü Kenan Sefa Büyükaydın, Yavuz Ertürk Paşa, Muş İstihbarat Şube Müdürü Binbaşı Osman Erkol, Mustafa Kemal Tutkun Paşa, (Muş Güvenlik Komutanı) ile itirafçılardan Adil Timurtaş, Muammer Sonar,

Bedirhan Kurt, Hüseyin (Kod) Hüseyin Bilbil (Cizreli), İbrahim Babat, Mehmet Dörtyama, Abdülkadir Aygan, Eyüp (Silopili), Sakallı ve Yeşil (kod) Mahmut Yıldırım arkadaşı olarak belirttiği şahıslarla 1993 yılı 10. ayından 1995 yılı sonlarına kadar JİTEM'de faaliyetlere katıldığını, Yeşil (Kod) Mahmut Yıldırım ile Muş Şenyayla'da 1995 yılında kırsalda operasyonlara katıldığını, ancak şu anda Mahmut Yıldırım'ın nerede olduğunu bilmediğini söylemiştir.

(Ergenekon davası iddianamesinden alınmıştır.)

İKİ İRANLININ ŞÜPHELİ ÖLÜMÜ

1995 yılında Ankara'da Özel İstihbarat Daire Başkanı Mehmet EYMÜR, Yeşil'in 13 ve 15 Ocak 1995 günü Ankara'da olduğunu, Yeşille görüşen personelinin raporlarından öğrenmişti. Yine de Yeşille ilgili şüpheleri devam ediyordu. Yeşil 14 Ocak 1995 günü İstanbul'a gidip olaya katılmış ve olay sonrası hemen Ankara'ya dönmüş olabilirdi. Yeşil sorguya alınmalı ve olayla ilişkisi çözülmeliydi.

SORGUCU SORGULANIYOR

Yeşil, Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından serbest bırakılmasından bir gün sonra MİT sorgu bürosuna alındı.

Sorguya alınan her şahıs gibi, Yeşil de önce doktor kontrolünden geçirildi. Kaburga kemiklerinde çatlaklar ve ağrıları vardı. Gerekli tedavisi yapıldı ve ilaçları verildi. Artık sorguya hazırdı.

Zaman zaman Mehmet Eymür'ün de katıldığı ve yumuşak bir şekilde gerçekleştirilen sorguda, Yeşil, kendisine

para yollandığını kabul ediyor ancak iki İranlı olayı ile hiçbir ilişkisi olmadığını iddia ediyordu.

14 OCAK AKŞAMI ANKARA'DA

Yeşil, Emniyette geçirdiği sorgudan yorulmuştu. Hangi gün nerede olduğunu hatırlamakta zorluk çekiyordu. Sonunda 14 Ocak 1995 akşamı Polis Müdürü İbrahimle bir eğlence yerine gittiğini hatırladı.

Yeşil, MİT'in bütün telefon konuşmalarını dinlediğini ve kaydettiğini sanıyordu. Onun için, sorgusunda zaman zaman bu konuşmalara bakılarak söyletmenin teyit edilmesini istiyordu. MİT, zaman zaman onu kontrol için telefonlarını dinlemişti ama maalesef bu kayıtlar arasında bu olayla ilgili konuşmalar yoktu.

Telefon konuşmaları yoktu ama olayla ilgili telefon dökümleri, yani kimin kimi ne zaman aradığı tespit edilmişti. Bu dökümler Yeşil'in anlattıklarını doğruluyordu.

Sorgusunu yapanlar Yeşil'in iki İranlının kaçırılışı ve öldürülüşü ile ilgili olmadığına kanaat getirdiler.

Gelişmeleri Yeşil'in anlatımından izleyelim:

BENİ HURŞİT HAN ARADI

Ben size, Hurşit beni aradıktan sonra iletmiştim. Yani Hurşit beni arayınca söylemişim, iki tane İranlı kaçtı, beni aradılar, benden yardım istiyorlar, para yollayacağız diyorlar.

Hurşit ile Ahmet arasındaki görüşmede bir zaman var. Zaman olayı var yani. Hurşit'ten sonra benim görüşme yaptığım

Mecit'tir, Mecit'ten sonra da Ahmet'tir. Üçüde sağdır ve kendi ifadeleri de aynen benim bu ifadelerimi teyit eder.

Sıralı görüştüm, ama tarihlerini bilmiyorum. Yani bu hatırlamıyorum kelimeleri için beni bağışlayın, vallahi hatırlamıyorum.

Eğer ben bugün günlerden ne gün biliyorsam Allah belamı versin. Çarşamba mı, perşembe mi? Vallahi onu dahi bilmiyorum. Ben programsız bir adamım yani.

Tarihleri zaten siz telefon konuşmalarımdan bulursunuz. Hurşit'in beni aradığı tarih bellidir. Hepsi kayıtlarda vardır. Niye beni o tarihlerde zorluyorsunuz?

ANKARA'DAN UZAKLAŞMA PROJELERİ

Ankara'da kalmak benim için artik tehlikeli. Benim çok sağlam yerlerim var. Ben dediğiniz gibi Kuzey Irak'a giderim. Benim için Kuzey Irak'a gitmek idealdir. Orada benim yapabileceğim çok hizmet olur, çok büyük faydalarım olur yani, yabana olduğum yer değil. Kuzey Irak'taki arkadaşlar size neler yapabildiğimi görüp bildireceklerdir.

Şimdi ben bu yaşıma kadar her zaman her sıkıntımda rabbül âlemime sığındım, hiç hiçbir olayda, bir kula sorun, bu kadar böyle aşırı derecede yürekli bir istekte bulunmadım. İlk defa sizden bir isteğim var, şu Hurşit'i bir sorguya alın, bakın olayda ne kadar mesafe aldığınızı göreceksiniz.

BANA SAHİP ÇIKAN YANAR

Bir tek şey daha istiyorum, tek şey. Benim o Ankara Emniyet Müdürlüğü'ndeki sorgumu iyi araştırın, orda neler konuşuldu, başka bir şey istemiyorum. Onu öğrenin yeter.

Ben temiz bir işten dolayı karakola düşmem. Bana devletin bir birimi sahip çıktığı an devlet yara alır. Bu benim kendi fikrim. Şimdi, hem böyle çıkacaksın vatan, millet, bayrak, devlet diyeceksin, ondan sonra diyeceksin ki efendim polise düştüm bana sahip çıkmadılar. Neye sahip çıkacak? Ben yasaların uygun görmediği bir işten düşmüşsem bu benim işim yani. Devletin bir birimi, MİT'idir, JİTEM'idir, polisidir, yani neyse ayırt etmiyorum bana sahip çıktığı an devlet yanar.

BEN NEREDEYİM?

Bu olaydan sonra alınıyorum ve bu olay hiç sorulmuyor, dördüncü günü bırakılıyorum, işlem yapılmıyor. Ne olacak şimdi, arkasından daha uygun bir şekilde yine alınacak mıyım? Sonra bir açıklama da benim için yapacaklar.

Polisin elinde bir belge var, biz kaç gün önce almıştık, aldık sorguladık işlem bile yapmadık, adamı sağ salim bıraktık diyecekler.

ÇOK DA İNANDIRICI BİR OLAY

Sorgum sırasında Orhan Taşanlar var mıydı? Sorun, bakın.

Dedim ki "Benim şu anda soru sormak haddim değil ama ben nerede sorgulandığımı bilmek istiyorum."

"Sen Emniyette olduğunu bilmiyor musun?" dedi. "Ama Türkiye'deysem bu soruların yöneltilmemesi lazım dedim".

"Nasıl sorular?" dedi.

"Bana yöneltilen sorular, MİT'le diyalogum, Jandarma ile diyalogum. Türk Emniyeti'nin burada sorgudaki bir adama bu sualleri sorması, benim kafama bazı soru işaretleri getiriyor, bunun için rahat olmak istiyorum, nerede olduğumu öğrenmek istiyorum" dedim. "Haa siz falan örgütle diyalogunu kim kurdu diye sorarsanız, Türkiye Emniyeti'nde olduğumu kabul ederim. Ama ben kendimi çok değişik bir yerde, yani başka bir ülke servisinde veya bir örgüt sorgusunda kabul ediyorum" dedim.

JANDARMA, POLİS, MİT

Biz, vatandaş olarak çaba göstermiş, her türlü mücadeleyi vermişiz. Kürt'ü, Türk'ü, Laz'ı, Çerkez'i, Alevisi, Sünnisi bir araya gelsin diye hayatımızı koymuşuz ama Jandarma'yı, MİT'i, polisi de biz bir araya getiremeyiz. Önce lütfen siz bir araya gelin, arada biz günah keçisi oluyoruz, biz bir tek devlet baba biliriz, devleti bir bütün olarak biliriz, polisi, MİT'i, Jandarması bizim için ayrı ayrı ülkelerin birimleri değil, bizim, dedim.

Sorular çok farklıydı, Alınmam, ileride iş ortaya çıkarsa, beni yani polis teşkilatı yapmadı olayını kanıtlamak içindir.

Telefon olayında, isim vermediler yani şu veya bu demediler.

"Nasıl sen kimseyi tanımam diyorsun, bu kadar isim var telefon rehberinde" dediler.

Ben deftere Mehmet Eymür falan diye yazmamıştım. Mehmet Ağabey diye yazmıştım.

"Peki, Korkut Ağabeyin telefonu var, açın Korkut Ağabeye beni tanıyor mu, ben onu tanıyor muyum? Gözlerim kapalı, belki şu anda da buradadır, Eğer burdaysa Allah için söylesin, desin ki Yeşil beni tanıyor, Yeşil benimle görüştü. Açın sorun, onun da telefonu var" dedim.

İSİM VER, BIRAKACAĞIM

Bana diyor ki; "Sen bana, seni tanıyan devlet dairesinden bir kişinin adını ver, desin ki ben bunu tanıyorum, bu devlete karşı bir insan değil desin, ben seni bırakacağım."

"Orhan Taşanlar'ı tanıyorum, onun dışında kimseyi tanımıyorum" dedim.

"Onu nereden tanıyorsun, O nereden bilecek seni?" diye sordular.

"Televizyondan tanıyorum. Siz kendiniz bana söylediniz, benim her şeyimi biliyorsunuz diye, demek ki beni en iyi tanıyan odur" diye cevap verdim.

PARALAR NEREDE?

Hangi gece neredeydim, sıralamada ben güçlük çekerim.

Sini Sakık ile görüşmemiz iptal olunca, o gece Sırrı'nın kardeşi Mahmut beni gördü, onlar bizi bir yere götürdüler. Gittiğimiz yerin sahibi bunları çok da iyi tanıyor, karşısında el pençe divan duruyordu...

İbrahim'le herhalde ertesi akşam beraberdim. Olaydan haberi galiba vardı. Olay başkaları ile ilgili olduğundan

mevzuya girmedim yani. Zaten İbrahim'in cep telefonu sürekli ötüyordu.

İbrahim'le beraberliğimin sayısını bilmiyorum. Yani öyle gittik, içtik, eğlendik, sabahladık çok defa. Benim MİT'le irtibatımı biliyor ama hiçbir zaman mevzu etmedi.

İbrahim'in olaydan haberi olsa da olmazsa, benim o parayı aldığımı bilse de bilmezse de ben, ona para indireceğim (vereceğim).

YARIN DUYARSA AYIP OLMAZ MI?

Yarın duyarsa, niye sıkıntıya gireyim, ayıp olmaz mı? Ben devamlı başımın dikliğine yaptığımı yaparım, kafam eğilmezsin diye. Ben verdim, hani, haberinin olup olmaması fazla önemli değildi benim için.

İlla haberi vardır diye de vermedim. Ama benim orada yani edindiğim intiba böyle. Ha, ben İbrahim'e şey yaptım, senin yorumun ne diye?

Şimdi, bir de bu işleri sormak hakikaten prensibim değil. Bizim masanın yanında Ağa Ceylan oturuyordu. Vallahi, aklıma da gelmedi değil yani, şu tereddüt de aklıma geldi, "Acaba bu doğru mu?" dedim.

İbrahim bu konuda (İki İranlı konusu) hiçbir şey konuşmadı. Benim algıladığım mesaj, yabancılar konusu veyahut İbo'nun böyle yüz ifadesi, şekli, söyleyiş tarzı, bana öyle geldi.

Şimdi orda, Hurşit telefon açmasa ben soru sormazdım, şimdi İbo'nun haberi olmazsa da, ben yine görecektim.

BEN YİYEMEM, OLAY BU

İbo'nun zaten haberi var, haberi yine olacak. Ben bunu yi-yemem, olay bu.

İbrahim'in bütün arzusu İstanbul'a gitmek Hatta ben sordum dedim ki, "Peki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde zorlanmaz mısın, senin vasıfların uygun mu, seni İstanbul'a vermekte bunlar zorlanmaz mı?" dedim.

"Fazla bir şey istemiyorum. İl Emniyet Müdürlüğü benim için çok önemli değil, Ben, İstanbul'u istiyorum, ne olursa olsun, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nü istiyorum, yapmazlarsa ikinci derecede belki İzmir.

Beni memnun edecekleri bir makama getirirlerse iyi, yoksa ben emekliye ayrılırım, emekliye ayrıldığım zaman ikimiz aynı grupta olacağız, ikimizin birbirimize tutunarak ayakta durması lazım, birbirimize tutunamazsak hiçbirimiz ayakta duramayız" dedi.

"Doğru söylüyorsun" dedim. Öyle bir mücadelesi var. Adana Emniyet Müdürlüğünü teklif etmişler kabul etmemiş.

Bana, "Yahu İstanbul'a gittiğinde Reşatla beraber çalış, ara Reşat'ı işte kontrol işlerini yap, bir de Hüseyin'e çok güvenebilirsin" diyor. Ama ben hiçbir işini kabul etmedim, takip de etmedim, Sorun isterseniz, hiçbir işini kabul etmedim. Sadece kişisel olaylar.

BAŞLANGIÇ NOKTASI: ARNAVUT SAMİ

Bütün hikâye Arnavut SAMİ olayıyla başladı.

Bahçeli'deki evdeyiz, ben Mikail'e (Göleli) bu Arnavut Sami'yi sordum, kıyamet ondan sonra koptu.

Arnavut Sami'yi ben tanımıyorum, Enver Toktaş çok iyi bilir onu. Enver, çok güvendiğim bir insandır. Bana Arnavut Sami, Dev-Solla da, PKK ile de iç içedir dedi.

Bir süre sonra Abdullah (Çatlı) beni aradı, "Arnavut Sami benim yanımda, sen bu adamı niye soruyorsun?" dedi.

Dedim "Yani senin yanında olması, benim sormama mani bir hal mi, senin yanında diye sormayayım mı? Ayrıca senin yanında olduğunu da bilmiyordum."

KANUNLA EROİN İŞİ

Sıraladı, yani şöyledir, böyledir falan, filan. "Bak, o en üst düzeyde istihbarat birimleriyle beraber çalışıyor, sen şimdi iddia edeceksin, diyeceksin ki eroin işi yapıyor, he yapıyor, kanunla yapıyor, bir ara sen Yalçın'a da böyle çamur atmıştın, tamam yapıyoruz ama öyle büyük çaplı değil" dedi. "Arnavut Sami'yi, şuna, buna sor, en üst düzeyde diyalogları filan var" dedi.

Ben, "Sen ülkücü adamsın, senin eroinden çok çok uzak olmam lazım. Yani herkes bunu yapar ama ülkücü eroin işi yapmaz, yanlış yapıyorsun sen" dedim.

Öyle epey bir konuştuk, tartıştık, kapattık.

KIRCI: SAMİ VATANINI SEVER

Ondan sonra, Haluk Kıra aradı, dedi ki "İşte şöyle böyle, işte Korkut Ağabey ile şöyle görüştük, böyle oldu falan, filan, Sami şöyle vatanını sever, böyle milletini sever".

Kırcıya, "Şimdi Sami'nin vatanını, milletini sevmesi veya sevmemesi beni ilgilendirmiyor, ben hikâyeden bir soru sordum, sormaz olaydım, vallahi billahi sizin ilişkinizi bilmiyordum, sordum, sordum da vazgeçtim, beni bırakın artık, bu konuyu da kapatın" dedim.

Bu konuşmada Korkut Ağabey ile ilgili hiçbir şey söylemedim, ağzımı açmadım.

Bir gün İrfan'a (Özcan) gittim.

İrfan, "Yahu bu Haluk Kırcı Korkut Ağabeye seninle ilgili bazı yalanlar söylemiş, sen ne söyledin Haluk'a" dedi.

İrfan'a "Vallahi, billahi inan, Korkut Ağabey ile ilgili hiçbir şey söylemedim, Haluk'a değil, hiçbir zaman, hiç kimseye ve hiçbir yerde Korkut Ağabey'in aleyhinde konuşmadım, Allah Allah bu nereden çıkıyor?" diye cevapladım.

ARNAVUT SAMİ ŞEYTANDIR

Yani, Çatlı'yla bizim ipleri koparan Arnavut Sami oldu.

Beni emniyete aldıran, bunların hepsini peşime takan Arnavut Sami yani.

Adam çok güçlü, çok büyük bir adam.

Ben kendisini görmedim ama hakkında çok bilgiye sahibim. Dev-Sol ile PKK ile mazisi olan bir adam, ne İlahı var, ne peygamberi, hiçbir şey tanımaz, bir başkadır yani, şeytandır o.

Kiminle menfaati varsa onunla olur, şimdi istihbarat kimliği var, yanında ruhsatlı tabanca taşıyor, biz iki senedir bir kimlik alamadık, adamın her şeyi var, vesikalı silahı,

şüyu, buyu, çok büyük işleri var, çok büyük işleri sevk ve idare ediyor.

Evveliyatı Dev-Sol'cudur ama bu, PKK ile irtibata mani değildir. Herkesle irtibat kurabilir.

Öyle şube müdürüyle filan da muhatap olmaz, öyle büyük adam yani.

Yer değiştirmek isteyen, tayin isteyen gider buna yalvarır, Arnavut sanki tayin şubesi. Geçenlerde Elazığlı Sait diye bir çocuk, kalkmış gitmiş bu Arnavut'un yanına, İstanbul'a tayini için.

Bu olaydan sonra ben ne zaman İstanbul'a gitsem, bunlar Arnavut'u korumaya alıyorlar. Çatlı sürekli yanında, koruma gibi geziyor.

YEŞİL İNDİRDİ, İNDİRECEK

Bir keresinde, İbo, İstanbul'da Arnavut Sami ile beraberken, Korkut nereden biliyorsa, Ankara'dan telefonla arıyor. "İbrahim, Arnavut'la berabermişsiniz, Yeşil, Arnavut'un peşindeymiş, indirdi, indirecek, sen kendine dikkat et" diyor.

İbrahim, "Ağabey, ben İstanbul'da değilim" diyor ama esasında İstanbul'da ve Arnavut Sami'nin yanında.

Bunlarda bir panik başlamış, tabii orada tertibat-mertibat alıyor bunlar.

Bana bunu, İbrahim anlattı.

Dedim ki "Bak ben, Arnavut Sami'yi indirmek istiyorum da, geldim senin yanında oturuyor, ben orada o faaliyeti keser, bitiririm. Arnavut Sami ölmesi gerektiği an ölür, yaşıyorsa yaşaması gerekiyordur".

EMEKLİ OLUNCA İNFAZ GÖREVİ YEŞİL'E

Bana, "Allahsız, senin sağın solun belli mi olur, dersin şunun yanında bir tane de buna çakayım dersin. Bizde (özel timciler), rakip tanımayız, şaka yapar, öldürürüz, sen de böyle yaparsın bu işi, ben senin için Ağarla da görüştüm. Belli olmaz, yarın ben emekli olurum, bakarsın benim infaz görevim sana verilir."

"Ne biçim konuşuyorsun, olur mu öyle şey?" dedim.

Şimdi orada yapılmak istenilen olay, beni İbrahimle karşı karşıya getirmekti.

Bunların, İstanbul'da irtibat noktaları kumarhanedir. Onlardan sadece Haluk Kıra ile bazen telefonla görüşürüm.

Çatlı'nın yanında hem Korkut var, hem İbo var. İkisi de var. İkisi de birbirini şey yapmıyor, sevmiyor. Yalnız Çatlı bana telefonda, ben Korkut Ağabeyleri görüştüm dedi.

Bunlarla Arnavut'un diyalogunu kuran Çatlı'dır.

ÇATLI'NIN DAVAYA HİZMETİ OLDU

Çatlı'nın davaya hizmetleri olmuştur, bir şeyler yapmıştır. Benim bildiğim, kendi şeyime göre doğru bildiğim, o. Drej Ali de, kesin olmamakla beraber, o grubun içindedir.

Enver yurtdışında bulunuyordu. Yurtdışından geldi, gelince telefon açtı görüşelim dedi, ben atladım gittim İstanbul'a.

Enver, "Bunlar Avrupa'da eylem yapacaklar, ancak ortalığı o kadar bulandırmışlar ki, şu anda oradaki bütün polis ve istihbarat alarmda" dedi,

Biz bu sohbeti yaparken, tabii Çatlı'da geçti, İbrahim Sungur'da geçti. Bir de bizim bir çocuk var, benimle irtibatı kalmadı, bende Enver'e "Ona göz kulak ol, emanettir" dedim. Konu Arnavut'a gelince Enver, "O Dev-Sol'cu, o biçim şeyi vardı, o adi çok gevezelik yapıyor" dedi.

İBO'NUN SADIK ADAMLARI

İbrahim'in sadık adamları var, en sadık adamları İstanbul'dakiler. Sait diye bir polis var. Muğla, Köyceğiz tarafında oturuyor. Tunceli'den tanırım.

Ayhan diye biri var, özel timci, beni tanıyor, galiba Samsunlu, çünkü Havza, Mavza'dan bahsediyordu. Muş'tan tanırım onu.

İbrahim bazen geçmişini anlatıyor, "İşte bizim kırmızı minibüsümüz vardı". Ayhan da anlatıyor, yer söylemiyor, tabi kapalı geçiyor.

Rüzgârlıya (Rüzgâr Güvenlik) yemeğe gelmişti, bu ve Sait ikisi gelmişti, benim orada olduğumu bilmiyorlardı, beni orada görünce tuhaflaştılar.

Bunlar anlatıyor "Bizim bir kırmızı minibüsümüz vardı, işte polis karakolda bir düzen kurdu, bizi içeri aldı, biz kurtulana kadar bayağı zorluk çektik" filan.

Yani anlatmak istediği, "Biz de poliste çok zorluk çekiyoruz, bir yere gittiğimiz bir duyulsun, İbo'nun ekibi gelmiş diye oraya, kimsede uyku kalmıyor" gibi hususlar.

İbo'nun özel ekibinden, eski tanıklarım var ama isimlerini bilmiyorum. İki tane adamı vardı, çok özel işleri yapan.

Hatta biri içki kullanıyor, biri kullanmıyor.

Bir de Hamit diye bir kişi var. Kaç defa böyle şey oldu bu Hamit, Azerbaycan'a kaçtı.

Uzun boylu, zayıf, Özel Harp'ten emekli, Hava Astsubayı galiba. Bu da İbo'nun yanında. İbo Azerbaycan'a gittiği zaman, bu da beraber gitti. Böyle beraber Azerbaycan'a gittiler yani.

MERCEDES OPERASYONU

Yeşil terörle mücadeleye ilk başladığı zamanlardan beri, örgütün yönetim kadrosuna yönelik kafasında suikastlar kuruyordu. Jandarmaya çalıştığı zamanlarda Nevval Boz'u Abdullah Öcalan'ın yemeğine zehir koymak için eğitmişti ama düşündüğü gibi olmadı.

Öcalan'a suikast nasıl başarısız oldu? Operasyonu kim sızdırdı. Mehmet Eymür ve Yeşil'in derin ilişkisi...

MİT KONTRTERÖR DAİRE BAŞKANI MEHMET EYMÜR

Şam'da olduğu sırada Öcalan'ı ortadan kaldırmak için düzenlenen Mercedes operasyonunu baştan sona Mehmet Eymür planlamıştı.

Operasyon için Yeşil'i seçmişti. Yeşil'in operasyon ekibinde MİT'çi Kaşif Kozinoğlu vardı. Operasyona geçmeden önce Murat Yıldırım'ın anlatımından Mehmet Eymür ile Yeşil arasındaki ilişkinin derinliğine dikkat çekmek istiyorum.

"Babamın Mehmet Eymür'e çok büyük saygısı vardı. Zaten Eymür'e, 'Baba' diye hitap ediyordu. Misal insanlar evi arardı, 'Babam evde yok' derdik. Ama Eymür aradığında, 'Var' derdik, evde yoksa da gider bulurduk babamı." Çünkü Jandarma İstihbarat'tan tasfiye edildiğinde Yeşil'i MİT'e alan Eymür'dü.

Öcalan'a suikast düzenleyecek olan ekip, önce Zonguldak'taki kömür ocaklarında normal bir personel gibi kazı çalışmalarında bulunmuştu. Plana göre, PKK'nin Şam'daki karargâhına yakın bir yerden tünel açacak olan ekip, Öcalan'ın Mahsun Korkmaz-2 Akademisi'ndeki odasının altına geldiğinde bombayı patlatacaktı. Ancak Şam'daki zemin etüdü Zonguldak'taki maden ocağıyla örtüşmeyince, tünel operasyonundan vazgeçildi. Onun yerine bin ton C-4 patlayıcı yüklü Mercedesle suikast düzenlenmesi kararı alındı.

"O zaman Öcalan, Akademi'deki telsiz aracılığıyla her gün Bekaa'daki örgüt yönetimiyle irtibata geçiyor, bilgi alıyor, emir veriyor. Bu telsiz konuşması Ankara'dan MİT tarafından takip ediliyor."

Peki, plan ne?

"Öcalan her gün Akademi'ye geldiği saatte binaya girecek. Dağdaki örgüt kadrosuyla telsiz konuşmasına başlayınca MİT, babamlara işaret gönderecek. Babam da kampın hemen yakınına park edilmiş olan aracı patlatacak." Öcalan konuşmaya başladı. MİT'ten talimat geldi ve Yeşil bomba yüklü Mercedes'i patlattı.

Sonra?

"Öcalan konuşurken o anda bomba patlatıldı. Bomba patlatıldığı zaman birden Abdullah Öcalan'ın sesi kesildi ve o anda Abdullah Öcalan'ın konuşmasını dinlemekte olan görevliler, büyük bir sessizlik olması üzerine, birbirlerine sarıldılar. Abdullah Öcalan'ın o anda öldürüldüğünü düşündüler."

Sevinç uzun sürmedi.

"Biraz sonra Abdullah Öcalan'ın tekrar 'Burada bomba patladı, suikast' işte panik halindeki konuşmasını duyunca, eylemin başarısız olduğu da anlaşıldı."

Mehmet Eymür, Mercedes operasyonunun neden başarısız olduğunu yıllar sonra anlattı.

Mercedes operasyonunu başarısız kılmak için Çevik Bir'in özel kuvvetlerde görevli ama suikast ekibinde yer alan bazı elemanları zamanından erkene çektiğini belirtti. Ama iddiaları bununla da sınırlı değildi.

Genelkurmay Harekât Başkanı Çetin Saner Paşa'nın o sırada Şam Büyükelçiliğimizdeki askeri ataşeye telefonda, "Oraya timleri yolladık. Öcalan köpeğini sürükleye sürükleye buraya getirecekler" dediğini iddia ediyordu. Muhaberat tarafından dinlenilen bu konuşmanın Öcalan'a iletildiği ve böylece operasyonun başarısız kaldığını öne sürmüştü Eymür.

Yeşil bir de Bekaa Kampı'nda Öcalan'a suikast düzenlemeyi planlamıştı.

Suriyeli elemanlarının da yardımıyla Bekaa Kampı'na yerleşen Yeşil, heyecanla Beyrut'tan yola çıkıp konuşma

yapmak üzere Bekaa'ya doğru gelen Öcalan'ı bekliyordu. Bekaa Kampı'na yaklaştığı sırada, Öcalan'ın aracı konvoy düzenini de bozacak bir süratle geri dönmüştü.

O sırada bir kudretli generalin telsiz mesajıyla Öcalan'ı suikasttan kılpayı kurtardığı söylenmişti.

Yeşil'in Abdullah Öcalan'a yapılan suikastı başarısızdı ya da birileri Abdullah Öcalan'a haber vermişti. Tarih insanları kahraman da yapar hain de. Yeşil eğer o gün üzerine bomba sarıp Abdullah Öcalan'ı öldürseydi bugün tüm Türkiye tarafından kahraman ilan edilmişti. Yeşil, PKK'nin üst düzey bir yetkilisini yıllar sonra devlete teslim etmişti.

MEHMET EYMÜR NE DEMİŞTİ?

13 Ocak 1995

Yeşil, 13 Ocak 1995 günü, görevli personelle buluştuktan sonra Sırrı Sakık'a uğramıştı. Sakık, o akşam davalarını yürüten avukatları akşam yemeğine davet ettiği için, Yeşil ziyareti uzatmamıştı. 15 Ocak 1995 günü Sırrı Sakık'ın bürosunda buluşmayı kararlaştırdılar.

Yeşil, 15 Ocak günü Sırrı Sakık ile bürosunda baş başa görüştü.

SAKIK'IN SORGU VE İŞKENCE KORKUSU

Sakık, hayatından endişe ediyordu. Yeşile, kendisini öldürmek için hapisten çıkarttıklarını, ölümden korkmadığını, ancak işkence ve sorguya dayanamayacağını, her an ölümü beklediğini, fakat kesinlikle sorguya gitmeyeceğini, hiç kimsenin kendisini yalnız olarak almasına rıza

göstermeyeceğini, aldıkları zaman işkence göreceğini ve akabinde öldürüleceğini bildiğini, işkence görmeden ölüme razı olduğunu, gerekirse götürmek isteyenleri tahrik edip kendisini öldürmeleri için elinden geleni yapacağını, söylüyordu.

Sakık, birçok kişi gibi YEŞİL'i devletin kadrolu resmi bir görevlisi sanıyor, ona dert yanıyor, ondan yardım istiyordu.

ŞEMDİN SAKIK TESLİM Mİ OLACAK?

Yeşil'in amacı başkaydı. Yeşil, Şemdin Sakık'ın, Abdullah Öcalan ile arasının bozulduğunu, bu nedenle gelip teslim olabileceğini düşünüyordu.

Böyle bir gelişme, PKK'de çözülmelere yol açabilirdi.

Yeşil, Sırrı Sakık'a, kendisini yetkili bazı kişilerle tanıştıracağına söz verdi. Ancak Sırrı, o şahıslara da televizyonlardaki gibi siyasi çözüm vs. tarzında konuşmalar yaptığı takdirde, bu hiçbir fayda sağlamayacak, hem ona, hem de kendisine zarar verecekti.

Sırrı Sakık, böyle bir görüşmeye hazırdı. Görüşmenin kendi bürosunda yapılmasını tercih ediyordu. Olmazsa, Büyük Ankara Oteli gibi bir otelde de görüşebilirdi.

Sırrı Sakık bir oyuna gelmekten korkuyordu.

AĞABEYİM NEREDE?

Yeşile memleketini çok sevdiğini, kan dökülmesini istemediğini, Avrupa'daki KUM - Kürdistan Ulusal Meclisi faaliyetine de karşı olduğunu, yurtdışına çıkmayı düşünmediğini belirtti.

Konuşma sırasında Sırrı, Yeşile "Ağabeyimin nerede olduğunu biliyor musun?" diye sordu. Belirttiğine göre uzun süredir Şemdin Sakık ile görüşmemişti. Yeşil, Sırrı'nın samimi olduğuna inanmıyordu. "Sen nerede olduğunu daha iyi bilirsin" şeklinde soruya cevap verdi.

GÖREV VE CEZA

Sırrı Sakık-Yeşil görüşmesi sırasında konu, merhum Cumhurbaşkanı Turgut Özal'a geldi. Sakık, rahmetli Özal'ın kendisini Abdullah Öcalan'la görüşmeye gönderdiğini, akabinde de bu sebeple mahkûm edildiğini belirtti.

15 Ocak 1995 tarihindeki görüşmede Yeşil, kendisiyle görüşen yöneticilerine Sırrı Sakık konusunun dışında başka şeyler de bildirdi.

YARDIMCI UNSURLAR

Yeşil'in Hollanda'da Enver Toptaş isimli tanıdığı vardı. Yurtdışı faaliyetlerde yardıma olabilirdi. İstendiği takdirde oraya bir görevli gönderilmesi mümkündü. Orada arkadaşlarının yanında barınma imkânı vardı.

Yeşil, esas haberi sona bırakmıştı. Ancak o anda kendisi ile görüşenler, bu haberin sonradan çok önem kazanacağını bilmiyorlardı. Onun için anlatılanla yetinip, konuyu detaylandırmadılar.

ŞEMDİN SAKIK

1959 yılında Muş merkez Zengök köyünde doğdu. Babasının ismi Sabri, annesinin ismi Kevi'dir. Babasının 3 kadınla yaptığı evlilik sonucu 19 kardeşi mevcuttur. Kardeşlerinden biri BDP Muş milletvekili Sırrı Sakık'tır. Uzun yılar PKK terör örgütü kurmayları arasında yer aldı. Parmaksız Zeki kod adını kullandı. 1998 yılında Kuzey Irak'ta Özel Kuvvetler tarafından yakalandı. Halen cezeevinde.

SAKIK, BABASINI BİLE VURMUŞ

Şemdin Sakık'ın ifadesini, Hürriyet ele geçirdi. İfadesine göre Sakık'ın, tam bir psikolojik vaka olduğu ortaya çıktı. Sakık, tarlasında ev yapmasına izin vermeyen babasını vurmuş. Bunun üzerine babası da, kendisine pusu kurup öldürmek istemiş. Başlık parasını bulamadığı için dağa çıktığını anlatan Sakık, çok zor şartlar altında okuduğunu anlattı.

PKK'de 18 yıldır en kanlı eylemlerinin emrini veren Şemdin Sakık'ın ifadesi, psikolojik sorunlarla dolu kin ve intikam dolu düşüncelerle büyüdüğünü ortaya çıkardı. İfade, dünyanın en kanlı diktatörlerinin yaşadıkları sorunlu çocukluk ve gençlik yıllarının Sakık ile benzerlikler gösterdiğini de belgeledi. İfadesine göre Sakık, babası ile kavga edip yaraladı, daha sonra babası, 3 kişi ile Sakık'ı öldürmek için pusu kurdu. Sakık, kendisinin tarlada doğduğunu, babasının çocuklarını ve annesini hiç sevmediğini, üvey annesinin kendisini eve almadığını, öğrenimini maddi zorluklar içinde sürdürdüğünü ve gerekli başlık parasını bulamayınca dağa çıktığını anlattı. Sakık'ın ifadesi şöyle:

Parmaksız Zeki kod adlı Şemdin Sakık 1959 yılında Muş İli Merkez Zengök köyünde doğmuştur. Babasının ismi Sabri, annesinin ismi Kevi'dir. Babasının 3 kadınla yaptığı evlilik sonucu 19 kardeşi mevcuttur.

TARLADA DOĞDU

Kardeşlerinden Arif Sakık, kendisi ile beraber yakalanmıştır. Adife Sakık, PKK terör örgütü üyesiyken 1985 yılında Batman Sason bölgesinde operasyon sonucu ölü ele geçirilmiştir. Abdülsenat Sakık, PKK terör örgütü üyesi iken Gaziantep bölgesinde operasyon sonucu ölü ele geçirilmiştir. Seyyar Sakık, bölücü terör örgütü içinde Karker kod adıyla faaliyet göstermektedir.

Sakık, annesinin tarlada çalıştığı sırada kendisini dünyaya getirdiğini, köyle çobanlık yaparak büyüdüğünü, babasının maddi durumunun iyi olmasına rağmen Kevi adlı

eşini ve bu eşinden olan çocuklarını sevmediğini, ilk, orta ve liseyi Muş ilinde ve üvey annesi Fatma'nın yanında kalarak okuduğunu, öğrenciliği sırasında babasından hiç yardım almadığını ve evden kaçarak sokaklarda yatıp kalktığını, yaz aylarında çekirdek ve sigara satarak yaşamını sürdürdüğünü, liseyi bu zor şartlar altında okuyarak bitirdiğini, lise öğrenimini bitirdikten sonra tekrar Zengök köyüne giderek öz annesinin yanında tütün ekerek yaşamını sürdürdüğünü belirtmiştir.

BABASI PUSU KURDU

Babasının tarlasında, kendisine ve annesine bir ev yapmak istemesi sonucu babasıyla kavga ettiğini ve babasına bir el ateş ederek yaraladığını, bu olay üzerine babasının köyde 3 kişiyi örgütleyerek kendisine pusu kurdurduğunu ve öldürülmek istendiğini kaydetmiştir.

18 YILLIK ÖRGÜTÇÜ

Amcası Abdülhalik Sakık'ın kızı Keji ile nişanlanmak istemesi ve amcasının başlık parası olarak 150.000 TL istemesi sonucunda babasının bu parayı vermediğini, babası ile olan sorunlarından dolayı evden kaçarak dağa çıktığını, 1980 yılında Hüseyin Durmuş adlı şahsın kendisine bölücü terör örgütüne katılmayı teklif etmesi sonucunda örgüte katıldığını ifade etmiştir.

AĞABEYİ TARAFINDAN EĞİTİLDİ

Dozvan kod adlı kardeş Arif Sakık (32) ifadesinde ağabeyi Şemdin Sakık'ın PKK'ye katılması nedeniyle köyde kalıp annesine baktı.

1986 yılında askerliğini İzmir ilinde bulunan Menteş'te bot operatörü olarak yaptı. 1991'de aynı köyden Sait Sakık'ın kızı Rabia ile evlendi ve bu evliliğinden 1 kız, 2 erkek çocuğu oldu. Köyde çiftçilikle uğraştı.

1992'de PKK'ye yataklık etmek suçundan yakalanarak Elazığ Kapalı Cezaevi'nde 6 ay hapis yattı. Cezaevinden çıktıktan sonra ağabeyi Şemdin Sakık'ın propagandası ve kendisini PKK terör örgütünün Avrupa'daki birimlerine göndereceğini söylemesi üzerine örgüte katılmaya karar verdi. Suriyeli Çektar kod adlı örgüt mensubunun aracılığıyla Muş güneyinde bulunan Şenyayla bölgesinde PKK'ye katildi. Kendisine Dozvan kod adı, Suriyeli Çektar tarafından verildi.

İlk günlerde güvenlik güçlerinin pususuna düşerek sol ayak serçe parmağından yaralandı. Daha sonra Şemdin Sakık sorumluluğunda 156 kişilik bir grupla Suriye'ye gitti. Suriye'de askeri ve siyasi eğitim aldı. Ağabeyi Şemdin Sakık, kendisini Şam'da bırakarak Türkiye'ye döndü. 11 ay Suriye'de siyasi eğitim gördü ve buradan Kuzey Irak'ta bulunan Haftanin Kampı'na geldi. 1 ay kaldıktan sonra 1995 başlarında Metina Kampı'na gönderildi. Mart 1995 yılma kadar Metina'ya yeni gelen savaşçılara eğitim verdi. Buradan Abbas kod adlı Duran Kalkan tarafından Zap'a gönderildi. 1995 yılı yaz aylarına kadar burada lojistik görevi

yaptı. 1995 yılında PKK terör örgütü ile Barzani'ye bağlı KDP arasında savaş çıkmasından dolayı buradan Gara Dağı bölgesine gönderildi. Burada Ebubekir kod adlı Halil Ataç'ın güvenliğinde kaldı. 1996 yılı bahar aylarında Zap bölgesine gitti ve burada oluşturulan taburun eğitim görevi kendisine verildi. 2 ay kaldıktan sonra 1996 yılı Mayıs aylarında yeni düzenleme ile Haftanin'e gönderildi. Burada Şemdin Sakık kendisine karargâh sorumlusu ve lojistikçilik görevi verdi.

1996 yılı sonbahar aylarında PKK terör örgütünden kaçarak Barzani'ye bağlı KDP'ye sığındı. Kaçma sebebi olarak da ağabeyi Şemdin Sakık'ın Abdullah Öcalan tarafından tutuklanması olduğunu beyan etti.

Ağzından yakalanmasının hikâyesi:

ŞEMDİN SAKIK: BENİ YEŞİL YAKALADI

Kuzey Irak'ta 1998 yılında yakalanarak, Türkiye'ye getirilen terör örgütü PKK'nin bir dönem 2 numaralı ismi Şemdin Sakık, yazdığı kitabında kendisini yakalayan grubun başında 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ı ima ettiği öne sürüldü.

Genelkurmay'a bağlı Özel Kuvvetler Komutanlığı'na bağlı timler tarafından 8 yıl önce yakalanarak Türkiye'ye getirilen ve yargılandığı Diyarbakır'da ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezasına çarptırılan "Parmaksız Zeki' kod adlı Şemdin Sakık.

Bir gazetede röportajı yayınlanan Sakık'ın avukatlarından Vedat Erten, müvekkilinin 16 Mayıs 2001 tarihinde

Malatya'da düşen askeri askeri uçağa ilişkin kendisine, "Beni Irak'tan getirenleri götürdüler. Beni Irak'tan Türkiye'ye getirenler bu uçaktaydı. Ve içlerinde Yeşil de vardı" dediğini öne sürdü.

ŞEMDİN SAKIK YAKALANMA ANINI ANLATTI

Şemdin Sakık, hapishanede görüştüğü arkadaşlarına kendisini Kuzey Irak'taki Duhok kenti yakınlarında 13 Nisan 1998 tarihinde başına silah dayayarak yakalayan kişinin 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım olduğunu söylediği öne sürüldü.

"Şemdin Sakık'tan Mektuplar" adlı kitapta Sakık, Kuzey Irak'ta nasıl yakalandığını şöyle anlattı:

"Irak Kürdistan Demokrat Partisi (IKDP) Duhok temsilcisi, kaldığımız eve gelerek Mesut Barzani'nin Erbil'de benimle görüşeceğini söyledi. Kapıda duran cipe bindik, Erbil'e doğru hareket ettik. Bir süre gittikten sonra bindiğimiz araç, ovanın ortasında durdu. Peşmergeye niye durduğumuzu sordum, bana motorun hava yaptığını söyledi. Fırsattan istifade 'Küçük bir su dökeyim' diyerek arabadan inip biraz uzaklaştım. Bu arada yoldan geçen bir araba, arabamızın arkasında durdu. İçinden 5 kişi çıktı. 2'si bana doğru gelirken, diğer 3'ü arabaya gitti. Bize yardıma olmak için geldiklerini düşünerek tepkisiz kaldım. Tam bu esnada tanıdığım bir yüz tepemde durmuş tabancasını kafama dayamış 'Korkma seni öldürmeyeceğiz' diyor. Tabancama uzandım, kılıfından çeker çekmez başıma aldığım bir darbeyle yere yığıldım. Bir başkası gelip bana iğne yaptıktan sonra sürükleyip arabaya götürdüler. Kardeşimi de getirip cenaze gibi arabaya attılar."

Şemdin Sakık kitabın devamında, halen aranan ve yaşayıp yaşamadığı bilinmeyen 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ı isim vermeden tarif etti. Sakık, "Gazetelerde, televizyon ekranlarında çokça gördüğüm yüzü tanımış, KDP'nin bizi Erbil'e gönderirken güvenlik vermemesini de göz önünde bulundurarak Türkiye'ye verildiğimizi anlamıştım. Tabii ki Türkiye'ye götürülmekten korkmuştum ama meşru olmayan o tanıdık yüz beni çok daha fazla korkutmuştu. Sorgudan geçirip ikimizi de öldürüp bir köşeye atacakları kaygısı içindeydim" dedi.

'YILLARCA KAÇTIĞIM HELİKOPTERE BİNİNCE RAHATLADIM'

Şemdin Sakık, yakalanmasından yarım saat yol aldıktan sonra 18 yıl boyunca sürekli kaçtıkları helikoptere bindirildiklerini belirterek, "Ne gariptir ki ilk kez helikopterden korkmamıştım. Hatta arabadan indirilip helikoptere bindirildiğim için bir parça rahatlamıştım. 'Beni öldürmek için götürselerdi herkesin gözü önünde helikoptere bindirmezlerdi' gibi bir sonuç çıkardım. 'İşin içinde gayrimeşru bir şeyler olsa bile resmi görevlilerde var ki helikoptere bindirdiler' diye düşündüm" diye devam etti.

Şemdin Sakık'ın 'Meşru olmayan tanıdık yüz' olarak nitelendirdiği dediği kişinin adını E tipi cezaevindeki arkadaşlarına 'Yeşil' olarak söylediği öne sürüldü. Adının açıklanmasını istemeyen ve Sakık ile görüşen bir hapishane arkadaşı, "Sakık, bana kendisini yakalayıp Türkiye'ye getiren ekipte Yeşil olduğunu söyledi."

YEŞİL'DEN KIL PAYI KURTULDUK

Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı BDP'li Osman Bay-demir, İnsan Hakları Derneği Şube Başkanlığı yaptığı dönemde, bölgede hak ihlallerini araştırma çalışması yaparken, 'Yeşil' kod adıyla bilinen Mahmut Yıldırım'dan kılpayı kurtulduklarını söyledi, "Az daha bizi de götürüyorlardı" dedi.

İHD Diyarbakır Şubesi'nin her yıl verdiği İnsan Hakları Ödülü, bu yıl düzenlenen törenle insan hakları savunucusu Rıdvan Kızğın'a verildi. İHD Genel Başkanı Öztürk Türkdoğan, tüm MYK üyeleri ve şube başkanlarının hazır bulunduğu dün geceki ödül törenine, DTK Eşbaşkanı Yüksel Genç, kapatılan DTP'nin siyasi yasaklı milletvekili Aysel Tuğluk, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir, BDP MYK üyesi Meral Danış Beştaş, Diyarbakır Baro Başkanı Mehmet Emin Aktar, TİHV Bölge Temsilcisi Sezgin Tanrıkulu, MAZLUM-DER Şube Başkanı Selahattin Çoban, Diyarbakır Tabip Odası Başkanı Selçuk Mızraklı, yazar Ragıp Zarakolu, şair Hicri İzgören, KESK'e bağlı sendika temsilcileri ve çok sayıda kurum temsilcisi katıldı.

İHD'nin '2009 İnsan Hakları Ödülü'nü kazanan Rıdvan Kızgın, ödülünü Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'den aldı. Ödül töreninde konuşan Baydemir, "1993lerde Şırnak'ta İHD Şubesi açmak ne anlama geliyorsa, 2000Tİ yıllarda Bingöl'de İHD Şubesi açmak da o anlama geliyordu. Rıdvan Ağabey ile birçok zorlu süreci birlikte atlattık. Kendisi çok sayıda hak Malinin ortaya çıkmasında büyük emekler harcamıştır. Hatta birlikte kaç kere kıl payı kurtardık. Solhan'da 'Yeşil' denen adamdan birkaç kez kıl payı kurtulduk. Az daha bizi de götürüyorlardı. Birkaç kez de karakola çektiler. Bunun canlı tanıkları da şu an aramızdalar" dedi.

YEŞİL'İN CENGİZ'İ VAR

'YEŞİL ÖLMÜŞ OLABİLİR'

MİT eski Müsteşarı Sönmez Koksal ile MİT Kontrterör eski Daire Başkanvekili Mehmet Eymür'ün varsayımlarına dayandırıyor.

Yılmaz'ın aktardığına göre, Koksal, "Aradan bu kadar zaman geçti. İzine rastlanması gerekirdi" derken, Eymür "Çok geveze biriydi. Şimdiye kadar dayanamaz konuşurdu. Ölmüş olabilir..." diyor.

Yeşil'in, Antalya ve Ankara'daki evlerine baskın yapılıyor.

Sonunda, Yeşil'in yakın arkadaşı iki kişi dün konuşmaya karar veriyor.

CENGİZ KİMDİR?

Söze, Tunceli ve Diyarbakır'daki faaliyetlerini anlatarak başlıyorlar. Yeşil'in, faili meçhul cinayete kurban giden

JİTEM'in kurucusu Jandarma Binbaşı Cem Ersever'in adamı olduğunu belirtiyorlar. Susurluk sonrası ortaya çıkmamış yeni bir ismi ortaya atıyorlar ve şunları söylüyorlar:

"Cem'in yanında çalışan sadece Mahmut (Yeşil) değildi. Tunceli bölgesinde Haydar, İstanbul'da ise Fırat kod adıyla tanınan Cengiz diye biri daha vardı. Her ne kadar Cengiz'i bazı kişiler Cem Ersever'in akrabası sanırlarsa da değil. Cengiz de, Mahmut gibi Elazığ nüfusuna kayıtlı."

Ardından Haydar veya Fırat olarak tanınan Cengiz ile ilgili bilgiler aktarmaya başlıyorlar:

"Mahmut birçok eylemini o dönemde Cengiz'e yaptırırdı. Cengiz, Mahmut'un tetikçisi gibi görev yapardı."

Cengiz'in, daha sonra Mahmut Yıldırım'ın bilgisi dışında da işler yapmaya başladığını ileri sürüyorlar. Bununla ilgili olarak da şunları söylüyorlar:

"Cem'i, Muhsine ve Mustafa Deniz'i sorgulayan ve öldüren Cengiz'dir. Hatta 10 Temmuz 1991 tarihinde Diyarbakır'da Vedat Aydın'ı da Cengiz öldürdü..."

YEŞİL YAŞIYOR MU?

Yeşil'in yaşayıp yaşamadığına ilişkin sorumuza ise şöyle karşılık veriyorlar:

"Mahmut, 29 Kasım 1996 günü Ankara'daki evinde otururken, 'Ben çarşıya gidiyorum' deyip ayrılmış. Ondan sonra hiç irtibat kuramadık. Ancak Cengiz zaman zaman Mahmut'un karısı ve çocuklarına para getirmiş. Mahmut'un hayatta olduğunu, selam söylediğini ve parayı da

kendisinin gönderdiğini belirtmiş. Hatta Cengiz, 10-15 gün öncesine kadar yine Mahmut'tan haber getirmiş. Ama Mahmut o tarihten beri hiç aramamış. Mahmut'un eşi ve kardeşi Cengiz'i aradığında 'Mahmut abim çok iyi. Sağlığı yerinde. Güvenli bir yerde' diyormuş. Mahmut'un yaşayıp yaşamadığını Cengiz biliyor..."

Anlattıkları bunlar. İddialarına göre, bütün bunları devletin emniyeti ile ilgili birimler de biliyor. Yeşil muammasının çözümü için şimdi bütün yollar Haydar ve Fırat kod adını kullanan Cengiz'e çıkıyor.

Yeşil'le Muğla'da bir yatta görüştüm

■ BBP Torbalı İlçe Başkanı Osman Aksu VATAN'a anlattı: 1970'lerde Mahmut Yıldırım'la (Yeşil) aynı Ülkü Ocağı'na gidiyorduk. İyi tanırım. 6-7 yıl önce Muğla açıklarında bir teknede gördüm. Beni hemen tanıdı. 1.5 saat sohbet ettik. Polisin onu aradığını söyledim. 'Reis sen bu kadar kaygılanma, devlet biziz!' dedi. Sonra bir yata binip gitti." 17'DE

İTEM kurucusu Arif Doğan'ın aramasından 'Yeşil yaşıyor' diyen emekli VATAN

BBP'Lİ OSMAN AKSU

1975'te Yeşil'i 6-7 yıl önce Muğla açıklarında bir teknede gördüğünü ileri sürdü. Aksu, polisin peşinde olduğunu söyleyince, "Reis kaygılanma devlet biziz" dediğini anlattı.

Yeşil, Sakallı, Terminatör... 1996 yılındaki Susurluk kazasından sonra ortadan kaybolan Mahmut Yıldırım. Çok sayıda faili meçhulün tetikçisi olduğu iddia edilen Yıldırım, JİTEM'in kurucusu emekli Albay Arif Doğan'ın Ergenekon savcısı Zekeriya Öz'e verdiği ifade ile yine gündeme geldi. Doğan, "Yeşil halen yaşıyor, Tunceli'de zaman zaman görüştük" dedi, tartışma alevlendi. Yeşil öldü mü, yaşıyor mu? Yaşıyorsa nerede?

Doğan gibi Yeşil'in yaşadığına inanan başka bir isim daha ortaya çıktı. Büyük Birlik Partisi İzmir Torbalı İlçe Başkanı Osman Aksu, Mahmut Yıldırım'ı 6-7 yıl önce Muğla açıklarında bir teknede tesadüfen gördüğünü ve 1.5 saat sohbet ettiklerini iddia etti. İşte Osman Aksu'nun o görüşmeyle ilgili sorularına verdiği yanıtlar:

Yeşil ile nasıl tanıştınız?

Osman Aksu: Aynı yaşlardayız. 1975-76'da Sivas'ta yaşıyordum. Mahmut'la aynı ülkü ocağına ve aynı kahveye birlikte gidiyorduk.

Yeşil'in 1973'te askere gittiği ve ardından Elazığ'da MİT'e girdiği biliniyor.

Aksu: Hayır, kendisi askerden sonra Sivas'a geldi. MİT'e girmesi Gaziantep'te oldu.

Ne zaman Yeşil'i gördünüz?

Aksu: 6-7 yıl önceydi.

Bir teknede tesadüfen karşılaştık.

Yat neredeydi?

Aksu: Muğla.

Nasıl tanıdınız?

Aksu: Ben onun gençlik simasını biliyorum. 'Siman tanıdık geliyor' dedim. Bana 'İnsan insana benzer' dedi. 15 dakika konuştuk, ben tekrar tanıdığımı söyleyince, 'Osman Hoca ben seni tanıyorum' dedi. Geçmişten bahsettik, memleket sorunlarını konuştuk.

O dönemde polis tarafından aranıyordu. Bunu konuştunuz mu?

Aksu: Bu konuyu kendisine açtığımda bana "Reis sen bu kadar kaygılanma, devlet biziz!" dedi.

Ne kadar konuştunuz, yanınızda kim vardı?

Aksu: Yaklaşık 1.5 saat konuştuk. Kimseyi töhmet altında bırakmam. Çünkü bana 'delil' sorarsanız elimde delil yok.

Estetik ameliyat yaptırmış mı?

Aksu: Simasından tanıdım. Estetik yaptırıp yaptırmadığını bilemem.

Tek başına mıydı?

Aksu: Hayır yanında 2 tane yağız, kirli sakallı babayiğit vardı. Bir tanesi sohbet ederken hep bizim yanımızdaydı. Diğeri ise 10-15 metre uzaktaydı. Hatta sohbetin sonunda uzakta olana 'Yılmaz, vakit tamam mı?' diye bağırdı. Yılmaz da 'Müsaitsen yata gidiyoruz abi' dedi. Sonra vedalaştık ve bulunduğumuz teknedeki bir motora binerek başka bir yata doğru hareket ettiler.

Bundan dolayı polise gittiniz mi?

Aksu: 'Devlet biziz' diyen bir kişiyi nasıl polise söyleyeyim. Benim ailem var. Bu ülkede Uğur Mumcular katledildi, Jandarma Genel Komutanı öldürüldü. Ben de polise gitmeye çekindim.

Vatan'ın notu:

Yeşil'in 1975'te askerden geldiği ve daha sonra 1977 yılında Elazığ Etibank'a çalışmaya başladığı biliniyor. Ancak

2 yıllık boşluk hakkında net bilgi yok. Bu tarihlerde Aksu, Yeşil'in önce Sivas'ta daha sonra da Antep'te yaşadığını söylüyor.

CESET

Mahmut Yıldırım'a ait olabileceği iddiasıyla Karşıyaka Doğançay Mezarlığı'ndan 21 Aralık'ta çıkarılan cesede yapılan DNA testi sonuçlandı. Cesedin Yeşile ait olmadığı kesinlik kazandı. İzmir'in Ödemiş ilçesi Bozdağ bölgesinde 11 Eylül 1998'de kimliği belirsiz bir ceset bulunmuştu. Ceset daha sonra Karşıyaka Doğançay Mezarlığına gömülmüştü. Ancak Ödemiş Cumhuriyet Savası Saat Kayasu, defnedilen kimliği belirsiz cesedin Yeşile ait olduğunu öne sürmüştü. Savcı Sacit Kayasu, "Ceset yüzde 95 Yeşil'e ait" demişti. Savanın bu iddiası üzerine Başsavcı ile arası açılmıştı. Bu iddia üzerine 22 Aralık 1998'de mezar açıldı ve ceset İstanbul Adli Tıp Kurumu'na gönderildi. Yeşil'in Ankara'da yaşayan kardeşi ve oğlu da İstanbul'a gönderilerek Adli Tıp Kurumu'nda doku örneği verdi. Yeşil'in kardeşi ve oğlundan alınan doku örnekleri, kimliği belirsiz cesedin

dokusuyla DNA yöntemiyle karşılaştırıldı. DNA testi sonucunda, cesedin Yeşil'e ait olmadığı ortaya çıktı.

CESET YÜZDE 95 YEŞİL

İzmir'in Ödemiş ilçesinde bulunan ve kimliği saptanamayınca toprağa verilen cesedin, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'a ait olduğu öne sürüldü. Ödemiş Savcısı Saat Kayasu, işkenceyle öldürülen ve tanınmayacak haldeki ceset için "Elimizde açıklamayacağım bulgular var. Ceset yüzde 95 Yeşile ait" dedi.

Ödemiş Bozdağ'dan Salihli'ye giden dağ yolunun Kırkoluk mevkiinde 11 Eylül 1998 günü, ağaçlıkların arasında sera naylonuna sarılı ceset gören köylüler, durumu jandarmaya bildirdi. 20-25 gün önce öldürüldüğü saptanan kişinin üzerinde beyaz atlet, boxer külot dikkati çekti. Yüzü tanınmayacak halde parçalanan ve çürüyen, boynu kırık olan cesedin bulunduğu çevrede arama yapan jandarma, ağaçların altında İtalyan malı kahverengi renkte 43 numara bir çift ayakkabı, beyaz kareli gömlek, yeşil renkte yumuşak tip kot pantolon, siyah deri kemer, tespih ve kibritle, içilmek üzere hazırlanan az miktarda esrar da buldu.

Ödemiş Savası Saat Kayasu'nun bilirkişi tayin ettiği doktorların yaptığı ilk incelemede 30-35 yaşlarında 1.80-1.85 boylarında koyu kahverengi saçlı 90-95 kilo ağırlığında kişiye ait cesedin kalça kısmında bir kurşun deliği saptandı. Soruşturmayı yürüten 24 yıllık hukukçu Saat Kayasu, cesedin yüzde 95 ihtimalle Yeşile ait olduğuna inandığını söyledi. Sava Kayasu, "Cinayet tam profesyonelce

işlenmiş. Yüzü tanınmaması için parçalanmış, vücutta işkence ve kurşun izleri var. Buna rağmen ne boş kovan ne de mermi çekirdeği bulundu. Boynu kırılarak öldürülmüş. Başka bir yerde öldürülüp, buraya getirilmiş. Eşkal benziyor. Ayrıca soruşturmanın seyri açısından açıklanmayan başka bulgular da var. Cesetten alınan doku örnekleriyle, Yeşil'in ailesinden alınanlar karşılaştırılınca, gerçek ortaya çıkar" dedi. Öte yandan Yeşil'in pasaportu ve kimliği de bir süre önce Kanal D Haber Müdürü'ne postayla gönderilen zarfta çıkmıştı. Bu gelişme de Yeşil'in öldürüldüğü ihtimalini güçlendirmişti.

YAŞIYORUM, DIŞARDAYIM

13.09.1998

Yeşil kod aldı Mahmut Yıldırım, Bükreş'te öldürüldüğü yolundaki haberler üzerine mesaj göndererek, "Ölmedim, yurtdışındayım" dedi. Bir kaynak, Yeşil'in kaldığı otelin önünde çatışma yaşandığını, ancak ölenlerin de uyuşturucu işine karışanlar olduğunu söyledi.

Romanya'nın başkenti Bükreş'te öldürüldüğü yönündeki haberler üzerine, dün "Ölmedim yaşıyorum, yurtdışındayım" mesajını gönderdi.

Yeşile yakın bir kaynak konuyla ilgili bilgi verirken, öldürüldüğü yönündeki iddiaların asılsız olduğunu bildirdi. Aynı kaynak, konunun tamamen yanlış anlaşılmadan kaynaklanan bir durum olduğunu da belirterek, şunları söyledi:

"Mahmut Yıldırım ve 3 arkadaşı Bükreş'te bir otelde kalmışlar. Otelin önünde bir çatışma olmuş, 3 kişi silahlı

saldırıya uğramış, içlerinden biri ölmüş. Ancak Mahmut Yıldırım ile birlikte olan arkadaşlarından biri diğerlerini kaybetmiş. Çatışmaya girenlerin Mahmut Yıldırım ve kendi arkadaşları olduğunu sanmış, telaşlanıp İstanbul'daki bir arkadaşını arayıp olayı anlatmış. O da diğer arkadaşlarına haber vermiş. Emniyet birimleri de anladığımız kadarıyla bu konuşmaları dinleyip olayın üzerine gitmişler. Ancak Romanya polisinde böyle bir bilgi yok. Ölen ve saldırıya uğrayan kişiler de zaten karapara ve uyuşturucu işine karışanlarmış, Yeşil ile alakalı değillermiş. Mahmut Yıldırım mesaj gönderdi, yaşıyormuş ve dışarıdaymış."

YEŞİL: YERİMİ BİLİYORLAR

CHP MYK Üyesi Sinan Yerlikaya, MİT Kontrterör Dairesi eski Başkanı Mehmet Eymür'ün "Yeşil öldürülmüş olabilir" açıklamasını ""antezi" diye nitelendirdi. Yerlikaya, Yeşil kod adlı tetikçi Mahmut Yıldırım'ın bir yıl önce kendisini telefonla arayarak, "Beni öldüremezler, mahkemeye çıkaramazlar. Bulunabileceğim kentler Budapeşte, Berlin ya da Amsterdam'dır" dediğini açıkladı.

Yeşil'in bu sözlerinin üzerinden geçen bir yıl sonra, mafya tartışmasında Budapeşte üzerinde durulmasının büyük anlamı olduğunu belirten Yerlikaya, Başbakan Mesut Yılmaz'ı yumruklayan Veysel Özerdem ve İsmail Koçkaya bağlantısına dikkat çekerek şunları söyledi:

"Yeşil'in Budapeşte'de olmasının doğruluk derecesi o nedenle fazla. İsmail Koçkaya da orada yakalandı ama henüz Türkiye'ye getirilmedi. Mesut Yılmaz'a saldıran Veysel

Özerdem, İsmail Koçkaya'ya ait olan Budapeşte'deki Hasır adlı restoranda çalışıyordu. Geçen dönem MHP milletvekili olan Tuncay Şekercioğlu'nun hanımının, İsmail Koçkaya'nın kız kardeşi olduğunu duydum" dedi.

Devletin karşısında mücadele etmesi gereken ciddi bir şebeke bulunduğunu, Türkiye'nin durumunun mafya açısından İtalya kadar vahim olduğunu anlatan Yerlikaya, Mehmet Eymür'ün "Yeşil öldürülmüş olabilir" biçimindeki tahmini konusunda ise şöyle konuştu:

"Bunu ben tahmin etmiyorum, fantazi gibi geliyor. Şu anda yurtdışında olduğunu sanıyorum. Yeşille Mehmet Eymür yıllardır birbirleriyle çalışıyorlar. Üç yıl önce Yeşil nerede diye sorulunca, Mehmet Eymür'e sorun demiştim. Şimdi üç yıl sonra doğruluğu çıktı. Bence Mehmet Eymür olayları çarpıtıyor."

Tunceli eski Milletvekili Sinan Yerlikaya, Türkiye'de Yeşil'in yüzünü bilen tek kişi olduğunu belirtirken, "Robot resimler de benim verdiğim bilgilerle çizildi" dedi.

YEŞİLİ KESELEDİLER

Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ı gördüklerini söyleyen hamama Hasan Beltan ile keseci Nuri Yıldırım, 4 saat ifade verdi. 'Yeşil'in Tunceli'de olduğu iddiasını ortaya atan Belediye Hamamı'nın işletmecisi Hasan Beltan ile keseci Nuri Yıldırımla görüştü. İşletmecisi olduğu Belediye Hamanı'nda 'Yeşil'i geçen cuma akşamı gördüğünü ısrarla söyleyen Hasan Beltan, "Pek değişmemiş. Sadece bıyığını inceltmiş, biraz alnı açılmış ve saçına biraz daha aklar düşmüş" dedi. Yeşil'e hamamda kese yapan, sonra da işletmeci Beltan'ın isteğiyle onu bir süre takip eden hamam çalışanı Nuri Yıldırım da şunları söyledi: "Adam, televizyon ve gazetelerde gördüğün fotoğraflara aynen benziyordu. Gelir gelmez 'Hemşerim kese olacağım' dedi. Acelesi vardı. Terlemeden kese yaptırdı. Kendisini de bir şantiyede işçi olarak tanıttı. 15 dakika sonra hamamdan çıktı. Patronum bu

kişinin Yeşil olduğunu söyleyince, bir süre takip ettim. PTT yanında ankesörlü telefondan bir yerlerle konuştu. Ancak ben Yeşil'i de başkalarının takip edebileceği korkusuna kapılarak takipten vazgeçtim." Hamam işletmecisi Hasan Beltan, 'Yeşil'i hamamdan ayrılmasından hemen sonra 155 Polis İmdat telefonunu arayarak ihbarda bulunduğunu, gelen polislerin önce bilgi alıp gittiklerini söyledi. Cumartesi günü ise bir polis ekibinin keseci Nuri Yıldırımla kendisini Tunceli Emniyet Müdürlüğü'ne götürdüklerini belirten Hasan Beltan, "Saat 14.00'ten saat 18.00'e kadar emniyette kaldık. Bildiğimiz her şeyi anlattık. Biz vatandaşlık görevimizi yaptık, gerisi devlete kalmış" dedi. Tunceli Belediye Başkanı Mazlum Arslan da Yeşil'in bir hafta önce Nazimiye ilçesinde olduğunu duyduğunu, söyledi.

GERÇEK ATMACA'NIN PASAPORTU HİÇ OLMAMIŞ

Birçok olayın kilit ismi olarak aranan "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın pasaportunda adını kullandığı Metin Atmaca'nın, İzmir'de yaşadığı ve 39 yaşındaki Atmaca, "Yaşamım boyunca pasaportum olmadı, Türkiye dışına çıkmadım" dedi. Adının kullanıldığını gazete ve televizyon haberlerinden öğrendiğini belirten Metin Atmaca, Bornova Belediyesi Altındağ Şube Müdürlüğü'nde çalışıyor. Adının neden ve nasıl kullanıldığını bilmediğini vurgulayan Atmaca, Antalya'nın Alanya ilçesinde cezaevi infaz koruma memuru olarak çalışırken, 1983'te nüfus cüzdanını kaybettiğini, karakola başvurup gazeteye ilan vererek

yenisini çıkarttığını anlattı. Daha sonra Manisa Adliyesi'ne tayin edildiğini, 1989'dan bu yana da Bornova Belediyesi'nde çalıştığını belirten Atmaca, "Bugüne kadar ne pasaport çıkarttım ne de yurtdışına çıktım. Yıllardır İzmir'deyim. Yıllık izinlerimde bile şehir dışına gitmedim" dedi. Babası Ömer Atmaca bir bankada çalışırken Ağrı'nın Diyadin ilçesinde dünyaya geldiğini ve nüfus kaydının orada bulunduğunu belirten Atmaca, Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ı hayatında hiç görmediğini, adını Susurluk kazasından sonra basından öğrendiğini söyledi.

YEŞİL YAŞIYOR

Bir iddiada Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ın sağ olduğunu belirterek, sıranın onun yakalanmasına geldiğini söyledi.

Valiler Bölge Toplantısı'na katılmak üzere Erzurum'a gelen Bilican, JİTEM mensubu Binbaşı Cem Ersever'in

öldürülmesiyle adını duyuran, Susurluk skandalı ve faili meçhul cinayetlerle gündeme gelen Yeşile ilişkin şöyle konuştu:

"Abdullah Öcalan nasıl yakalandıysa, Osman Öcalan'ın da yakasına yapışacağız. Yeşil de yaşıyor. Sıra Yeşil'in yakalanmasına geldi. Bir gün onun serüveni de bitecek. Terörle uğraşanların akıbeti hep aynı olacak."

YEŞİL OPERASYONU

Asıl aranan Yeşil'e iletilecek materyaldi

Derin devletin "kara kutularından biri" olarak anılan Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırıma yönelik operasyon bir kez daha güvenlik birimleri arasındaki sert mücadeleyi ortaya çıkardı.

Resmi devlet görevlisi olup olmadığı belirlenemeyen Baran isimli şahıs oğul Yıldırımla bir yıl önce tanıştı. İkili ortak ticari işlere girerken, sürekli takip de devam etti. Polisin baskın yaptığı ev aslında irtibat noktasıydı. Polisin elinden kaçan kişinin Yeşil mi yoksa Yeşil'in kuryesi mi olduğu ise henüz belirlenemedi.

BİLİNENLER

Doğan Haber Ajansı'nın 14 Şubat Salı günü akşam saatlerinde geçtiği haberle Türkiye Yeşil'e yönelik operasyonu

öğrendi. Habere göre Yeşil'in oğlu Murat Yıldırım çete oluşturarak bazı işadamlarından haraç alıyordu. Bu faaliyetler sırasında da babasının adını kullanıyordu. Polisten edinilen bilgilere göre operasyondan 15 - 30 dakika önce Yeşil baskın yapılan evi terk ederek kaçtı.

OĞULLAR ESNAF: Mahmut Yıldırım'ın iki oğlu bulunuyor. Oğullar halen Ankara'da esnaflık yapıyor. Mahmut Yıldırım'ın 'öldüğü söylenen' tarihlerde bile oğullarıyla teması vardı. Ancak bu temaslar 2-3 yılda bir ve gizlilik içinde gerçekleşiyordu.

YEŞİL SIK SIK YURTDIŞINDAYDI: Mahmut Yıldırım ve oğullarının bütün hareketleri Jandarma gözetiminde tutulurken, kendisi sık sık yurtdışından Türkiye'ye girişler yaptı. Polis operasyonu sırasında da Yeşil, Türkiye'deydi.

OĞULLARIN MADDİ SORUNU VAR: Yeşil'in oğulları babaları ortada yokken sakin bir hayat sürdü. Kimi kaynaklara göre maddi zorluk çeken oğullar, yıllar içinde polisle hiçbir şekilde temas etmemeye çalıştı.

BARAN DEVREDE: Yeşile yönelik polis operasyonunun hemen ardından ihbarcının Baran adında bir şahıs olduğu ileri sürüldü. Dikkatlerin odaklandığı bu kişinin henüz gerçek kimliği ve nerede olduğu tespit edilemedi. İddialara göre Baran bir yıl süreyle Yeşil'in oğullarıyla arkadaşlık ederken, ilişki ortak ticarete de dönüştü.

OPERASYONUN PERDE ARKASI

- Yeşil'in Türkiye'ye giriş yaptığı bilgisi üzerine MİT hareket geçti. Ancak belli süre temas sağlanamadı. Baran'dan

gelen istihbaratlara uygun olarak İstanbul'daki irtibat evleri belirlendi.

- MİT adresleri polise ulaştırırken polisten operasyon yapması istendi ve operasyon ani kararla uygulamaya konuldu. Yüze yakın özel harekâtçı ve polisin katıldığı operasyon neticesinde Yeşil'in oğlu Murat Yıldırım ve 13 kişinin yakalandığı ancak Yeşil'in kaçtığı duyuruldu.

- Bu noktadan sonra Yeşil'in kaçışıyla ilgili olarak ağırlık kazanan iki duyum oldu. İlk duyuma göre baskın yapılan ev Yeşil'in CD, disket ve benzeri malzemeler için kullandığı irtibat eviydi. MİT'in bilgisi de operasyon gününde söz konusu malzemenin transfer edileceği şeklindeydi.

- Polis eve girdiğinde öncelikle aradığı kişi Yeşil değil, Yeşile iletilmek istenen materyaldi. Ancak bu materyale ulaşılamadı. Kaçan kişi ise yine Yeşil değil kuryesiydi.

- İkinci duyuma göre sabah 4-5 sularındaki polis operasyonundan hemen önce JİTEM bilgi sahibi oldu. Uyarılar ve gerekli girişimler üzerine Yeşil operasyondan kısa bir süre önce evden çıkarıldı.

Yeşille ilgili olarak gazetelere yansıyan tanık bilgilerinin de doğru olmadığı çünkü Yeşil'in yüzünü estetik operasyonla değiştirildiği öğrenildi. Bu arada operasyon duyulduğu andan itibaren Ankara'da büyük hareketlilik yaşandı.

'YEŞİL EVDE OLSAYDI KAÇAMAZDI'

Murat Yıldırım'ın da aralarında bulunduğu 14 kişinin gözaltına alınmasıyla ilgili açıklama yapan İstanbul Emniyet

Müdürü Celalettin Cerrah, Yeşil'in kaçtığı iddialarını doğrulamadı. Cerrah 'Operasyonu oğlu için yaptık. Yeşil evde olsaydı kaçamazdı' dedi.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, oğlu Murat Yıldırım'ın da aralarında bulunduğu 14 kişinin gözaltına alındığı operasyonda Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın son anda kaçtığı yolundaki iddiaların doğru olmadığını açıkladı. Cerrah, "Operasyonumuzu, cumhuriyet savcısı ile birlikte 'Yeşil' olarak bilinen kişinin oğlu Murat Yıldırım'a yönelik yaptık. 'Yeşil'in ne yarım saat öncesi, ne de yarım saat sonrası var. Yok öyle bir şey. Operasyonda eğer orada olsaydı kaçabilir miydi o adam?" dedi.

ARANIYORDU

Yeşil'in oğlu Murat Yıldırım'ın, 2004'te 'Drej Ali' lakaplı Ali Yasak hakkında yürütülen 'Organize Suç Örgütü Kurmak' soruşturmasından da arandığı ortaya çıktı. 2003 yılında bir başka suçtan İstanbul'da gözaltına alınan Murat Yıldırım'ın, sorgusunda babasıyla ilgili sorulan sorulara, "1996'dan beri babamı görmedim. Haber alamıyorum. Öldürüldüğünü düşünüyoruz" diyerek yanıt verdiği belirtildi. Gözaltındakilerden 4'ünün Ankara'da, 10'unun da İstanbul'da yakalandığı ve 2 adet ruhsatsız tabanca ile 1 adet Kalaşnikof ele geçtiği belirtildi.

'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım, 7'nci Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde de müebbet hapis istemiyle yargılanıyor. Mahkeme, 27 Ocak'ta Solhan İlçe Jandarma Komutanlığı'na yazı yazarak Mahmut Yıldırım'ın

açık adresinin tespit edilerek mahkemeye gönderilmesini istemişti. 7'nci Kolordu Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde, Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım, emekli Binbaşı Abdülkerim Kırca, uzman çavuş Yüksel Uğur, PKK itirafçıları Muhsin Gül, Fethi Çetin, Abdülkadir Aygan, Saniye Emlük, Kemal Emlük ömür boyu hapis istemiyle tutuksuz yargılanıyor.

SUÇ DOSYASI KABARIK

İddianamede, sanıkların JİTEM adı altında oluşmuş sözde devlet adına yasadışı yollarla birçok adam öldürme, adam kaçırma ve PKK yandaşı olduklarına inandıkları kişiler aleyhine kendi çıkarlarına yönelik eylemlerde bulundukları, binbaşı Abdülkerim Kırca'nın eylemlerle ilgili verdiği talimatlar nedeniyle çetenin yöneticisi konumunda olduğu belirtiliyor.

İSİM YAZMIYOR

Gül Apartmanı'nın girişindeki kapı zillerinde bina sakinlerinin isimleri yazılı, ancak Murat Yıldırım'ın yakalandığı dairenin zilinde herhangi bir isim ve kapı numarası yok. Posta kutusu da isimsiz...

'YEŞİL YAŞIYORDUR'

Organize suç örgütü lideri Alaattin Çakıcı'nın bir zamanlar sağ kolu olan ancak adamlarınca 10 yıl önce Bebek'te öldürülen eski ülkücülerden Tevfik Ağansoy'un eşi Hülya Ağansoy, dün öğle saatlerinde Murat Yıldırım'ın yakalandığı Dikilitaş'taki

Gül Apartmanı'na geldi. Muhabirler Ağansoy'un yanına giderek neden geldiğini sordu. Hülya Ağansoy, apartmanda oturan yeğenini ziyarete geldiğini söyledi. Ağansoy gazetecilerle sohbet ederken "Yeşil yaşıyordur" dedi.

YEŞİL, MECLİS'TE

CHP Adana Milletvekili Tacidar Seyhan, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın elden kaçırıldığı iddiasını TBMM'ye taşıdı ve bunun doğru olup olmadığını sordu. Seyhan, İçişleri Bakanı Abdülkadir Aksu'nun yanıtlaması istemiyle TBMM Başkanlığı'na soru önergesi verdi. Seyhan şu soruları yöneltti: "Mahmut Yıldırım'ın, derin devlet adına Irak'ta eğitim verdiği yönündeki iddialar doğru mudur? Yaşadığı açığa çıkan Mahmut Yıldırım'ın, gerçek sonuca ulaşılmadan neden 'ölmüş olabileceği' kamuoyuna açıklanmıştır? Bu açıklamanın özel bir nedeni var mıdır?"

ANKARA'DA DA 10 DAKİKA İLE KURTULMUŞ

İstanbul polisinin elinden kaçırdığı belirtilen Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım, 8 yıl önce de Ankara'daki bir operasyonda yakalanmaktan 10 dakika ile kurtulmuştu.

Yeşil'in kardeşi Bahattin Yıldırım'ı izlemeye alan polis, 3 Mart 1998'de Etlik semtindeki eve operasyon düzenledi. Ev didik didik arandı, Yeşil'in eşiyle kızı ve kardeşi gözaltına alındı, ancak Yeşil'in izine rastlanmadı.

BASKIN YAPILDI

Polis tarafından kamerayla da görüntülenen bu operasyon öncesi olası bir çatışmaya karşı her türlü önlem alındı.

Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü ekipleri ile birlikte eve özel tim görevlileri götürüldü. Apartmana girildiğinde en önde özel tim görevlileri, çelik yelek ve uzun namlulu silahlarla Yeşil'in dairesinin kapısını çaldı. Kapı açıldığı anda da polisler kendilerini tanıtarak, geri çekilmelerini istedi. Bu sırada evde Yeşil'in karısı Esma Yıldırım ile üç kadının olduğu polis kameralarına yansıdı. Polis, savcılık izin belgesini göstererek evdeki tüm odalarda uzun süre arama yaptı.

Kameralara da yansıyan arama sırasında Yeşil'in kardeşi Bahattin Yıldırım, sık sık polislerle tartıştı. Bahattin Yıldırım, "Ne gerek var ki böyle geliyorsunuz? Davet etseniz gelirdik. Böyle baskına gerek yoktu" derken, polis tartışmaktan kaçındı.

Tüm odalarda tek tek Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ı arayan polis, kanepelerin altıyla dolapların içine bile baktı. Ancak baskından 10 dakika önce Yeşil'in evden ayrıldığı belirlendi.

AİLE: GÖRÜŞMÜYORUZ

Polis bu arada Yeşil'in eşi Esma Yıldırım, kardeşi Bahattin Yıldırım ve evdekilerin ifadesine başvurdu. Bahattin Yıldırım ile Esma Yıldırım, "Mahmut'tan iki yıldır haber alamıyoruz. 1996 yılından bu yana da hiç görüşmedik" diyerek eve hiç gelmediğini öne sürdüler.

Operasyonu yürüten polis yetkilisi ise sorumuzu şöyle yanıtladı: "O tarihlerde Yeşil kesinlikle Ankara'da idi ve o eve de uğruyordu. Hatta biz baskını yaptığımız gün de o eve gittiğini öğrendik. Ancak baskından birkaç dakika önce

ayrıldı ve yakalanmaktan kurtuldu. Ankara'da kendisine yönelik bir çalışma olduğunu öğrenince de ortadan kayboldu."

EMNİYET SÖZCÜSÜ: YEŞİL HAYATTA

Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü Çalışkan, Susurluk skandalına adı karışan "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın yaşadığını açıkladı.

Emniyet Genel Müdürlüğü Basın Sözcüsü İsmail Çalışkan, haftalık basın açıklamasında gazetecilerin sorularını yanıtladı. Çalışkan, İstanbul'da bu operasyon sırasında "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın "kıl payı" elden kaçırıldığına ilişkin bir soruya, "Bu haberler tamamen asılsızdır" dedi.

İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın, Yeşil'in öldüğüne ilişkin açıklamalarının hatırlatılması üzerine Çalışkan, Cerrah'ın bugün açıklama yapacağını belirterek, "Bizim kayıtlarımızda, devletin arşivlerinde şahsın öldüğüne dair bir bilgi ve belge yoktur" dedi. Bir gazetecinin, "Bu 'Yeşil' yaşıyor anlamına mı geliyor" şeklindeki

sorusuna Çalışkan, "Evet. Yeşil bize göre yaşıyor, size göre nasıl?" dedi. Çalışkan, "Yeşil"in her yerde arandığını da sözlerine ekledi.

VALİ GÜLER: YAŞAYIP YAŞAMADIĞINA DAİR BİLGİ YOK

İstanbul Valisi Muammer Güler, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın yaşayıp yaşamadığına ilişkin bir bulgu bulunmadığını, Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün yaptığı operasyon sırasında kendisiyle ilgili bir bilgiye de ulaşılamadığını bildirdi.

Vali Güler, 2-15 Şubat 2006 tarihleri arasında gerçekleştirilen asayiş operasyonlarına ilişkin Emniyet Müdürlüğü'nün Gayrettepe'deki yerleşkesinde yapılan açıklamaya, İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ile birlikte katıldı.

İstanbul Valisi Güler, burada gazetecilerin "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'a ilişkin sorularını da yanıtladı.

Bazı gazetelerde "Mahmut Yıldırım'ın polisin elinden kaçtığına" ilişkin haberler çıktığını, ancak bu haberlerin kaynağının kendileri olmadığını ifade eden Güler, "Yeşil'in yaşayıp yaşamadığına ilişkin bir bulgu bulunmamaktadır. Yaşayıp yaşamadığını biz de bilmiyoruz. Kamuoyunda öldüğü bilinen 'Yeşil'in son 10 yıldır yaşadığına dair bir bilgi yok" dedi.

Vali Güler, bir başka soru üzerine de, Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nün yürüttüğü ve oğlu Murat Yıldırım'ın da gözaltına alındığı operasyonda, teknik takip ya

da yürütülen çalışma sonucu Mahmut Yıldırım ile ilgili bir bilgiye ulaşılamadığını sözlerine ekledi.

YEŞİL YAŞIYOR İDDİASI

Bülent Ecevit'in koruma Müdürlüğü'nü yapan DSP İzmir Milletvekili Recai Birgün 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırımla ilgili ilginç iddialarda bulundu. Yeşil'in yaşadığına inandığını söyleyen Birgün, kendisine 2-3 ay önce Antalya'dan Ankara'ya geçtiği bilgisinin geldiğini söyledi.

Meclis'te gazetecilerle konuşan DSP'li Birgün, bir televizyon programında dile getirdiği 'Yeşil'in yaşadığı' iddiasını kendisine gelen bilgilere ve tecrübelere dayanarak söylediğini kaydetti.

Birgün, "Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım, ister beğenilsin, ister beğenilmesin Türkiye'ye damgasını vuran bir kişi. Doğu ve Batı'da bir güç olmuş bir kişi. Ondan yarar görenler de, zarar görenler de var. Ölmesi halinde bütün medya duyar. Oradan hareketle ölmediğini veya öldürülmediğini düşünüyorum" diye konuştu. Güvenlik teşkilatının elinde

Yeşil'i bulacak bilgi birikimi ve teknolojik altyapının olduğuna işaret eden Birgün şunları söyledi:

"Gerçekten bulmak isteseler özel bir ekiple araştırılması gerekir. Bunun gibi özel tip kişilerin bulunması için ortaya bir irade konulması lazım. Polisin elindeki belge ve bilgi müsait ama İçişleri Bakanı'nın böyle bir iradeyi ortaya koyması lazım. Çünkü bunu biz de yaşadık. Bir kişinin bulunması için tam bir çalışma yaparsınız, sonra birileri bu operasyonu durdurur. Bu yeni bir şey değil. Ben Yeşil ile ilgili bir ay önce de bir açıklama yapmıştım. Hâlâ bir dikkate alan yok. Ben o zaman Yeşil'in 2-3 ay önce Antalya'dan Ankara'ya geldiğini duydum. Bu da onun en azından hâlâ hayatta olduğunu gösteriyor. Çünkü o öldüğü anda medyaya duyurulur. Eğer gereken araştırma yapılsa, bir aya kadar ölü ya da diri bulanacağını sanıyorum."

Birgün "Yeşille tanışıyor musunuz?" şeklindeki bir soruya ise "Ben Yeşil'i Bingöl'de Özel Harekât Şubesi'nde görevliyken tanımıştım. Oradayken bir gün şubeye gelmişti. Bana bu kişi 'Sakallı' ya da 'Yeşil' diye bilinen kişi diye göstermişlerdi. Daha sonra onu yine Bingöl merkezde ve bir kere de yine şubeye geldiğinde görüştüm. Ama resmi sıfatla tanıştırılmadık" yanıtını verdi. Birgün, Yeşil'in oğlu Murat Yıldırım'ın böyle bir süreçte kitap yazmasına ve resimlerini yayınlamasına da bir anlam veremediğini kaydetti.

YEŞİL YAŞIYOR AMA SİROZDAN MUSTARİP

"Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım'ın yaşadığı, ancak siroz hastası olduğu bildirildi.

Yeşil halen yaşıyor, ama son derece hasta; hastalığı siroz. Yeşil halen çeşitli Türki Cumhuriyetler'de özel bakım altında tutuluyor. Özel bir ekip Yeşil'i "gerektiği ölçüde" hareket ettirerek Türkmenistan, Özbekistan gibi ülkelerde dolaştırıyor. Halen doktor kontrolünde ve büyük ölçüde yatağa bağlı yaşıyor.

MEKTUPLAR GENELKURMAY'DAN GEÇİYOR

Yeşil ortalama 3 aylık süreler içinde eşine mektup yazıyor. Genelkurmay Başkanlığı üzerinden iletilen mektuplar önce Jandarma'nın kriminal laboratuvarlarında inceleniyor. Her defasında yazının Yeşil'e ait olup olmadığı tespit ediliyor. Bu tespitin ardından mektuplar özel seçilmiş bir rütbeli asker tarafından aileye ulaştırılıyor. Mektup Yeşil'in eşi tarafından okunuyor ve yerinde imha ediliyor.

YEŞİL YAŞIYOR

Jandarma İstihbarat'tan emekli Astsubay Hüseyin Oğuz: Yeşil yaşıyor, itirafçı olmak istiyor.

7 Eylül 2011 tarihinde bir televizyon kanalına konuk olan Jandarma İstihbarat'tan emekli Astsubay Hüseyin

Oğuz 'Yeşil'in yaşadığı' iddiasını yeniden dile getirdi. 2009 senesinde Ergenekon soruşturması başladığı sırada kendisini Yeşil'in aradığını aktardı: "Ergenekon ve gizli sanıklarla görüştüğünü ve bunun ileriki süreçte çok faydalı olacağını söyledi. Tabii ben o saatte beni neden biri arasın. Ama kesin Yeşildi. Sesinden tanıdım. Yeşil sıkıştı. Eski beraber olduğu insanlar tümüyle emekli oldu. Kaçacak, göçecek yeri kalmadı." Bu telefon konuşmasının ardından kendisini arayanın Yeşil olduğunu teyit ettiğini belirten Oğuz, Yeşil'in oğlunun da kendisini arayıp babasının itirafçı olmak istediğini yaptıklarından dolayı pişman olduğunu söylediğini belirtti.

08 Ekim 2010 tarihinde Astsubay Hüseyin Oğuz, Star gazetesine yaptığı açıklamada da, "Yeşil'in yaşadığını ve deşifre olduğu için Ergenekon soruşturması kapsamında konuşacağını" iddia etmiş ve "Yeşil ölmedi, Ankara'da yaşıyor, bir süre önce bir lokanta işletiyordu. Biliyorum çünkü yaşayabilmek için Yeşil'i takip etmek zorundayım" demişti. Emekli Albay Arif Doğan'ın "Yeşil yaşıyor" şeklindeki sözleri sorulan Hüseyin Oğuz "Susurluk Komisyonu'na 'Yeşil yakalanıp konuşursa iç savaş çıkar' demiştim. Artık böyle demiyorum. Çünkü Susurluk'ta başarılamayan Ergenekon soruşturmasıyla başarılmaya başlandı. Yakalananlar daha buz dağının görünen yüzü. Yeşil yaşıyor, öldüğünü ispat edemiyorlar, edemezler de çünkü o hayatta. JİTEM'in kurucusu emekli Albay Arif Doğan da yaşadığını söylemiş. Söyler, çünkü hâlâ görüşüyorlar. Yeşil, Doğan'ın ekibinin bir parçası" diye konuşmuştu. Yeşil'i ilk olarak deşifre eden yetkili olarak tanınan emekli Astsubay Hüseyin Oğuz sözlerini,

Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın hâlâ yaşadığını belirterek, 'Kısa sürede yakalanacak' diyerek noktalamıştı.

JİTEM KURUCUSU EMEKLİ ALBAY ARİF DOĞAN: YEŞİL İLE HÂLÂ GÖRÜŞÜYORUM.

Albay Arif Doğan, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım ile hâlâ görüştüğünü ileri sürerek, "Ancak bana nasıl olduğunu sormayın, söylemem" dedi. Doğan, "Tunceli-Muş-Bingöl bölgesindeyken, burayı çok iyi bilen, bu halkın dilinden konuşan istihbaratçıdan söz ediliyordu. Kendisine 'Yeşil' denilen bu kişiyle konuştum. Bana 'Hükümete çalışıyorum' dedi. Ben de ona 'Ben görev verdiğim zaman yapacaksın' dedim ve bunu kabul ederek bölgede kaldı. Bir iki defa görev verdim, 72 saat hiç uyumadan çalıştı" diye devam etti. 06 Ekim 2010 tarihinde Ergenekon savcısı Zekeriya Öz'e verdiği ifadesinde de Arif Doğan, Yeşil'in yaşadığını iddia etmişti. Doğan, ek ifadesinde, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım ve 'JİTEM' ile ilgili açıklamalar yapmıştı. Doğan ifadesinde, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ın arkadaşı olduğunu ve halen hayatta olduğunu, kendisiyle Tunceli'de zaman zaman görüştüklerini söyledi. Albay Arif Doğan, Yıldırımla aracı ekipler aracılığıyla görüştükleri yönünde bilgi verdi. 'Yeşil'in nerede olduğuna' dair soruyu yanıtlamadığı belirtilen Doğan'ın JİTEM hakkında sorulan soruya da 'JİTEM' i kendisinin kurduğu ve yönettiği' şeklinde yanıt verdiği belirtildi.

Eski Jandarma Kıdemli Yüzbaşı Özcan Tozlu da, JİTEM'in varlığına dair medyada başlayan tartışmalara katıldı. Tozlu'ya göre 'Yeşil' yaşıyor. Tozlu, Doğu ve Güneydoğu'da

JİTEM'in kurucularından Cem Ersever, Abdülkerim Kırca ve 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım ile Ergenekon terör örgütünün tutuklu sanıklarından Veli Küçük ile İstanbul'da birlikte çalışmış. JİTEM yapılanması ve Yeşil hakkında geniş bilgiler veren Tozlu'ya göre Mahmut Yıldırım, o dönem ordu içinde JİTEM'ci olarak bilinmesi için boynuna (Yeşil) kaşkol takardı. Daha sonra adı kaşkolün renginden yola çıkılarak 'Yeşil' olarak anılmaya başlandı. Tozlu, Yeşil'in halen yaşadığını ileri sürerek şu iddiayı dile getirdi: "Eski çalışma arkadaşım Levent Göktaş'a Ergenekon'dan gözaltına alınmadan önce Ankara'ya gittiğimde Yeşil'in ne olduğunu sordum. Bana, Yeşil'in Ankara Yenimahalle'de olduğunu ve tecrit edildiğini, normal bir hayat sürdüğünü anlattı" dedi.

ERGENEKON SANIĞI İBRAHİM ŞAHİN: YEŞİLLE ANKARA'DA GÖRÜŞTÜM.

13 Şubat 2009'da Ergenekon tutuklu sanığı eski Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin, Susurluk skandalıyla ilgili de sorgulandı. Savcılıkta alınan ifadesi 107 sayfalık ifadesinde 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım'ı tanıyıp tanımadığı sorularına da cevap veriyordu. İbrahim Şahin, "Yeşil, Ankara'da yanıma geldi. Doğu'daki operasyonlardan tanıyorum. Ankara'da 1-2 defa görüştüm. Bir daha da görüşmedim."

YEŞİL, SUSURLUK'TAKİ CİNAYETTEN AKLANDI

Eski Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş'ın Susurluk raporunda, 'Yeşil' kod adlı Mahmut Yıldırım ve PKK itirafçıları tarafından Diyarbakır'da kaçırıldığı iddia edilen ve cesedi köprü altında bulunan Bayram Kanat'ı, Hizbullah'ın infaz ettiği açığa çıktı. 14 yıla mahkûm olan tetikçi Nurettin Sezik ile ilgili 30 sayfalık gerekçeli kararda, Sezik'in Bayram Kanat'ı kendilerine polis süsü verip kara çarşafla kaçırdıkları, suçunu itiraf etmesi nedeniyle de cezasında indirim yapıldığı belirtildi.

Diyarbakır'da 13 yıl önce beyaz renkli bir otomobil ile silahlı ve telsizli kişilerce evinden alındıktan sonra, Dicle Nehri üzerindeki 10 Gözlü Köprü altında cesedi bulunan Bayram Kanat'ın terör örgütü Hizbullah tarafından kaçırılıp infaz edildiği ortaya çıktı. Susurluk raporunda ise, itirafçı Muhsin Gül'ün Diyarbakır Cinayet Büro Amirliği'ne

verdiği ifadesinde, Mahmut Yıldırım'ın talimatıyla JİTEM'de görevli Ali ve Kemal kod adlı kişiler ile kendisinin Bayram Kanat'ı kaçırdığı bilgisi yer aldı.

HİZBULLAHÇILAR KAÇIRIP ÖLDÜRMÜŞ

Diyarbakır'da terör örgütü Hizbullah adına 3 kişinin öldürülmesi, 1 kişinin yaralanması eylemlerine katıldığı gerekçesiyle 7 yıldır tutuklu bulunan ve 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nce 14 yıl hapis cezasına çarptırılan Nurettin Sezik'in, Bayram Kanat'ı bizzat kaçıran kişi olduğu ortaya çıktı. Şanlıurfa'nın Ceylanpınar ilçesi Işıklar Köyü İlköğretim okulunda öğretmenlik yaparken yakalanan Sezik ile ilgili hazırlanan gerekçeli kararda, Bayram Kanat'ın, PKK'lı olduğu gerekçesiyle Nurettin Sezik, Ramazan Elmas, Mustafa İpek, Seyfettin Kınay ve Sabahattin Arkan adlı tetikçiler tarafından, kendilerine sivil polis görüntüsü vererek, sahte plakalı otomobil, 1 MP-5 otomatik tabanca, kelepçe, telsiz ve tabancayla evinden kara çarşaf giydirilip, ağzına pamuk tıkanarak kaçırıldığı belirtildi.

İTİRAF ETTİ CEZASI İNDİRİLDİ

Kararda, Nurettin Sezik'in eyleme katıldığını inkâr ettiği, ancak Topluma Kazandırma Yasası'nın yürürlüğe girmesi üzerine cezasında indirim yapılacağı düşüncesiyle Kanat'ı kaçırıp sorgulayarak öldürüp, cesedini 10 Gözlü Köprü altına attıklarını itiraf etmesi nedeniyle bu eyleme katıldığı konusunda mahkemede tam bir kanaatin hâsıl olduğuna yer verildi. Kararda, sanığın bu faaliyetlerinden sonra

öğretmenlik yapmaya başlayıp örgüt ile ilişkisini kestiği, yakalandıktan sonra verdiği bilgilerle 53 Hizbullahçının yakalanmasını sağladığı, örgütü çökertebilecek bilgi ve belge verdiği, bu bilgilerden yola çıkılarak yapılan operasyonların başarılı geçmesi nedeniyle cezasında indirim yapılarak, ağırlaştırılmış müebbet hapis yerine 14 yıl hapis cezasına çarptırıldığı ifade edildi.

HİZBULLAH SUÇUNDAN SERBEST KALMIŞ

Bu arada Dicle Üniversitesi'nde öğrenci iken silahlı yaralamadan 28 Kasım 1992'de gözaltına alınan Nurettin Sezik'in, polise verdiği ifadesinde Hizbullahçı olduğunu söylemesine rağmen, savcılığa bile çıkarılmadan serbest bırakıldığı ortaya çıktı. Sezik'in adı geçen tarihte polise verdiği ifadesi şöyle:

"Halk dilinde Hizbullahçı denilen gruplara sempatim var. Dini konularda ders aldım. Güneydoğu'da Kürt devleti kurmak isteyen PKK'ye karşıyım. Türkiye'yi bölmemeleri için elimden geleni yapacağım. Örgüt sempatizanı öğrenciler dersleri boykot etme kararı alıp bildiri dağıtınca, bizim dinciler de engel olmak isterken olay çıktı. Ben olaya katılmadım, ama haberim olsaydı dincilerle hareket ederdim. PKK Türkiye'yi parçalamak istiyor. Bizim de Türk vatandaşı olarak buna karşı çıkmamız gerekir. Benim gibi dinci, Allah'ını, devletini sevenlerin, PKK gibi örgütlerin karşısında durup güvenlik güçlerine yardıma olması lazım. PKK katliam yaparak güvenlik güçlerini öldürüyor. Bu tür katliamlara dur demek için bizim de Hizbullahçı

gruplar olarak devlete yardıma olup olayların üstesinden gelmemiz gerekiyor."

HAYALET YEŞİL

Ben Yeşil olsam, ne yapardım sorusunu sorduğumda kendime herhalde yaşıyor da olsam ortaya çıkmazdım cevabını alıyorum. Yok, eğer Yeşil öldüyse biz yıllarca Yeşil hakkında konuşup duracağız.

Yeşil ve diğerleri silahlı mücadelede bulunmuş insanlar canlarını bulundukları mevki ve görev için feda etmişler. Görevleri bittikten sonra girdikleri ya da yaptıkları söylenen işlerden birilerine ya da devlete zarar vermişlerse bu onların şahsi davalarıdır. Bu olayları kurumlara ya da devlete bulaştırmak adaletsizlik olur.

Bugün Abdullah Öcalan'ında itiraflarında dış güçlerden destek aldığını yardım gördüğünü düşünürsek askerlerimizi şehit edenlerin PKK değil de dış güçler olduğunu hâlâ söyleyemiyoruz.

Faili meçhul cinayetleri TV kanallarında yaygara yaparak tartışan aydınlarımız. 20 yaşında eline hayati boyunca silah dahi almamış gencecik insanlarımızı şehit eden terörü tartışsalar.

Hayatlarının baharında Türk-Kürt gençlerinin neden öldüğünü bu işin artık tartışılmadan bitmesi gerektiğini... En ufak bir olay için basın açıklaması yapan, konserler düzenleyen, imza toplayan insanların her gün sayısız şehit verdiğimizde üç beş gün sonra unutulan şehit ve şehit ailelerini düşünmeden ve unutarak yaşadığımızı. Biraz düşünseler...

Biraz bu ülkenin refahı için kafa yorsalar...

Mesut Yılmaz, "Susurluk Raporu"nu yıllar sonra mahkemeye verdi. Raporda daha önce sansürlenen 12 sayfa da var. Bu sayfalarda Çatlı'nın Fransa'daki eylemleri, öldürülen gazeteciler ve Azerbaycan darbesi bulunuyor. Yeşil için ise "Safi Kürt"tür deniliyor.

12 SAYFA 12 YIL SONRA GÜN IŞIĞINDA

Başbakanlık Teftiş Kurulu tarafından 1997 yılında hazırlanan ve aslı dönemin Başbakanı Mesut Yılmaz'da olan "Susurluk Raporu" 12 yıl sonra gün ışığına çıktı. Yılmaz'ın mahkemeye sunduğu raporda, daha önce sansürlenen 12 sayfa da bulunuyor.

Gazeteport'un haberine göre TBMM Susurluk Komisyonu üyesi Fikri Sağlar, yaptığı açıklamada "Rapordan çok ekleri önemli. Yeşil'in telefon irtibatlarını gösteren kitap kalınlığında bir doküman, öldürülen gazetecilerle ilgili detaylar, kara para trafikleri, Topal cinayetinin şifreleri vardı. Raporun aslı bu ekler nedeniyle önemli" dedi.

O 12 SAYFADA NELER VAR?

Susurluk Raporu'nun gizlenen bölümleri 12 sayfadan oluşuyor. Rapor 22 Ocak 1997'de Mesut Yılmaz'a sunuldu ancak 68,69, 70, 71, 75, 77, 78, 79, 80, 99, 103 ve 104'üncü sayfaları açıklanmadı. Bu sayfalarda şu bilgiler yer alıyor:

68-69. SAYFA: Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılma olayı... Ömer Lütfi Topal ve Mehmet Ali Yaprak arasındaki irtibatlar... Yaprak ve Hidayet ailelerinin yönetim ve faaliyet şeması...

70-71. SAYFA: Azerbaycan'daki darbe girişimi. Bu bölümde 'Açıkça ortaya çıkmıştır ki; Türkiye dost bir ülkede ihtilal yapmaya teşebbüs etmiştir" deniliyor.

75-77-78. SAYFA: Cantürk'ün öldürülmesine değinilen bölümde "Kim olduğu ve ne yaptığı aşikâr olmasına rağmen devlet, Behçet Cantürkle baş edememiştir. Devlete biat etmesi beklenirken adı geçenin yeni bir tesis kurmak üzere harekete geçmesi üzerine, öldürülmesi kararlaştırılmış ve karar infaz edilmiştir" deniliyor..

79-80. SAYFA: Çatlı'nın göreve şevki konusuna ilişkin bu bölümde "ASALA'ya yönelik uygulamaya konulan çalışmalar çerçevesinde 22 EKİM 1983 tarihinde Fransa/ Paris'te temasa geçilmiştir. Göreve sevk edilmiştir" deniliyor ve iki Ermeni liderinin otolarına bomba konulması ve bir Ermeninin öldürülmesine değiniliyor.

98-99. SAYFA: Bu bölümde bankalar ele alınıyor ve "Şekerbank menşeili bir grup bürokrat 1992 ve sonrasında kamu bankalarında yönetici olarak çalışmışlardır. Bu grup 1992-1996 döneminde bir aile holdinginde görülebilecek bir şekilde bankadan bankaya dolaştırılmışlardır" deniliyor.

103-104. SAYFA: JİTEM'in anlatıldığı bölümde "JİTEM'e alınan itirafçılar, zaman içinde başıboş kalınca, problemin kaynağını oluşturmuşlardır... Bunlardan en meşhuru ise zalimliği ve öldürdüğü insan sayısının fazlalığı ile tanınan Mahmut Yıldırım - Yeşil'dir. Yeşil Safi Kurttur. Bu grup, Alevi Kürtleri en büyük hasım olarak görür ve kabul eder. Bu hava Yeşil'i Alevi Kürtlere karşı sadece menfaat, haraç vs. kaygılarıyla değil dini motif etkisinde aşırılıklara yöneltmiştir" deniliyor.

'YEŞİL SAFİ KÜRT'

Susurluk raporunun eklerinde ise şu dokümanlar ter alıyor.

ÖZEL HAREKAT: Özel Harekâtçı polisler hakkındaki referanslar ve Özel Harekât timlerinin operasyonlarının sevk evrakları

MİT: Nuri Gündeş'in Başbakan'ın 16 Ağustos 1993 tarihinde imzaladığı yazı ile MİT "İstihbarat Başdanışmanlığı" kadrosuna atanması ve Başbakanlık'ta görevlendirilmesine ilişkin bilgiler.

YEŞİL: Yeşil kod adlı Mahmut Yıldırım'ın, Ankara, Antalya, Elazığ'da kullandığı mobil, sabit ve cep telefon irtibatlarının dökümleri. Yeşil'i arayanların listesi.

YEŞİL VE VELİ KÜÇÜK

YEŞİL'in aslen Bingöl Solhan Asmakaya köyü nüfusuna kayıtlı, 1953 doğumlu Salih oğlu Mahmut YILDIRIM olduğunu, Sakallı diye anılan kişinin de aynı şahıs olduğunu, çocukluğunun Elazığ'da geçtiğini, 1982 yılında

Ülkü Ocakları davasından Elazığ polisince gözaltına alındığını, "Devletin manevi şahsiyetine hakaret ve polis memuruna hakaret"ten 2 fişi bulunduğunu, kendisini gördüğünü, uzun boylu, 1,85 boyunda, esmer bir şahıs olduğunu, çok zengin olduğunu, Yeşil'in önce polisle birlikte çalıştığını, daha sonra Cem ERSEVER'le tanışarak JİTEM'de çalışmaya başladığını, onunla birlikte Suriye'ye gidip geldiğini, Jandarma istihbarat birimlerinden herkesin Yeşil'i tanıdığını, Yeşil'in Emniyet ve Jandarma teşkilatlarına rahat girip çıktığını, hatta bazen kapıda karşılandığını, Kürtçe bildiği için herkesle rahat diyalog kurduğunu, Çatlı'dan da önemli ve üstte bir adam olduğunu, bilhassa Jandarma'da çok önemli olduğunu, Çatlı ile de ülkücülükten dolayı birbirlerini tanıdığını, ayrıca Jandarma'da da ülkücü olanların olduğunu, bunlar arasında da ilişki olduğunu, Yeşil'in Korkut Eken'i de Sedat Bucak'ı da, hatta Mehmet Ağar'ı da tanıdığını, hatta Mehmet Ağar'ın "Bu adamı öldürün" diye emir de verdiğini,

Yeşille irtibatı olanların Ankara'da Cinnah Caddesi'nde kumarhane veya birahane gibi herkesin girip çıkmadığı bir yerde buluştuklarını,

Tuğgeneral Veli Küçük'ün de Yeşil'i çok iyi tanıdığını, beraber çalıştıklarını, Yeşil'in Veli Küçük'ün sözünden çıkmadığını, Veli Küçük bir zamanlar JİTEM'in en kıdemli, en sözü geçen kişisi olduğunu, bu kişiyi tutan kötü insanlar çoğunlukta oldukları için general olduğunu, Kocaeli Jandarma Komutanıyken birkaç soruşturma geçirdiğini, ancak bunların kapatıldığını, Veli Küçük'ün Doğu'dan ayrıldıktan sonra da telefonla Doğu'daki bazı şeyleri yaptığını,

Kocaeli Jandarma Komutanı olduktan sonra Yeşil'in de İstanbul tarafına kaydığını, bu tarafta da infazların başladığını, faili meçhullerin arttığını,

1993 yılında Diyarbakır'da birtakım infazlar yapıldığı zaman Yeşil'in de orada olduğunu, tetikçi olarak görev yaptığını, Diyarbakır'da Vedat Aydın'ı Yeşil'in iki kişiyle Özel Harekâtçı elbisesi giyerek evine gidip, "Polis" diyerek kaçırdığını, sonra da infaz ettiğini, yanındakilerden birinin Alaattin Kanat olabileceğini, bu kişinin de PKK itirafçısı ve tetikçi olduğunu, Ankara açık cezaevinden konuşmasın diye kaçırıldığını, belki de infaz edileceğini, Yeşil'in Malatya'ya da girmek istediğini, ancak o zamanki Jandarma Alay Komutanı Yaşar Ercan'ın buna izin vermediğini, bir defa Malatya Alay Komutanlığı'na geldiğini, alay komutanını sorduğunu, ancak Yaşar Albay'ın kendisini kabul etmediğini, kendisinin de orada gördüğünü, Yeşil'in Alaattin Çakıcıyı çok iyi tanıdığını, bir zamanlar İstanbul'da çıkan çek-senet mafyasında da olduğunu, çünkü Yeşil'in parasız iş yapmadığını, çok parası olduğunu, çok para harcadığını, bekâr olduğunu, kadına düşkünlüğü bulunduğunu,

Yeşil'in uyuşturucu olayını en iyi yönlendiren kişi olduğunu, 'torbacı' tabir edilen taşıyıcı olduğunu, arabasıyla getirip götürdüğünü, uyuşturucunun Yüksekova'da imal edildiğini, sevk yolunun VAN olduğunu ve oradan ayarlandığını, İstanbul'da da pazarlanıp satıldığını, güvenlik güçlerinden zaafı olanların, menfaati olanların bu olaya yardıma olduğunu, bütün bu irtibatları Yeşil'in sağladığını, nerede ne kadar güvenlik gücü olduğuna dair istihbaratı da Yeşil'in sağladığını, Yeşil'in bankaya yatırdığı 300 bin mark,

50 bin doları Urfa Suruç (veya Siverek) nüfusuna kayıtlı Ahmet Demir'in çektiğini,

Yeşil'in halen MİT'te çalıştığını sandığını, üç gün önce İstanbul'da MİT tarafından sorgulandığını, Sabancı suikastının tetikçisi DHKP'li İsmail Akkol'u Suriye'den Yeşil'in getirip MİT'e teslim ettiğini, çünkü Yeşil'in Cem ERSEVERle birlikte Suriye'ye gidip geldiğini, Suriye istihbaratı ile irtibatı olduğunu,

Bütün bu bilgileri Jandarma Genel Komutanlığında istihbaratçı olarak çalışan samimi arkadaşlarından şifahi olarak aldığını,

Doğan ERŞAHİN:

Malatya Pötürge Tosunlu köyünden Doğan Erşahin adında mafyanın çok önemli bir adamı olduğunu, bu kişinin halen cezaevinde bulunan İsrailli MOSSAD ajanı Gülbahar Ateş'in kocası (ve Pötürgeli) olan Celal Ateş'in ve İzzet Avni Öztürk'ün de arkadaşı olduğunu, (Celal Ateş'in de Hollanda'da öldürüldüğünü)

Doğan Erşahin'in Veli Küçük Kocaeli Jandarma Komutanı olduğu sırada Kocaeli Jandarmasının elinden firar ettiğini, Malatya nüfusuna kayıtlı olduğu için olayla ilgilendiğini, Kocaeli Jandarmasını telefonla arayarak Erdoğan Emelce adında bir astsubayla görüştüğünü, ona "Sizin pisliğinizi biz mi temizleyeceğiz, 800 milyon para almışsınız" dediğini, Doğan Erşahin'in adamı Mehmet Ateş'in annesinden para alınıp sevk sırasında yemekte kaçtığının açık olduğunu, Veli Küçük'ün bu yüzden soruşturma geçirmiş olabileceğini,

Kocaeli Jandarma Komutanı Veli Küçük'ün kendilerine Doğan Erşahin'in Malatya'ya geldiğini, Gülbahar Ateşle konuştuğunu söylediğini ve bu kadının telefonunu verdiğini, kendisinin de Gülbahar Ateşle konuştuğunu, kadının kendisine "Evladım Doğan Erşahin'i Veli Küçük koruyor, nerede olduğunu onlar çok iyi biliyor, O Malatya'da değil, bana sorma" dediğini,

Doğan Erşahin'in bir tetikçi olduğunu, ilk icraatının bir vatandaşın kafasını kesip kahvede masanın üzerine koymak olduğunu, Kocaeli'nden firar ettikten sonra da yüzbaşı elbisesi ile Malatya'ya gelerek Battalgazi'de evi olan Tekin Coşkun ile görüştüğünü, (Tekin'i polisin çok iyi tanıdığını, çek-senet mafyası ile uğraştığını, Alaattin Çakıcı'nın da arkadaşı olduğunu, kendisinin bu adamla tanıştığını, evine gittiğini) Battalgazi'de bir vatandaşı evinden çıkardığını ve bahçede öldürdüğünü, olayın polis bölgesinde olduğunu, (öldürülen adamın akrabası olan Aydın Öztürk adındaki vatandaşla kendisinin görüştüğünü, hâlâ da görüştüğünü), daha sonra Doğan Erşahin'in muhtar olan kardeşinin misilleme olarak öldürüldüğünü, bu dosyanın da adliyede faili meçhul olarak kaldığını, kendilerinin failini bildiğini, polisten bazılarının da bildiğini, ancak kanıtlamak istemeyeceklerini, çünkü onların da zarar göreceğini, bu cinayetin bir uyuşturucu hesaplaşması nedeniyle işlendiğini, Doğan Erşahin olayıyla 6 ay uğraştığını, daha sonra yakalandığını, ancak yine firar ettiğini, bu kişinin toplam üç defa firar ettiğini, bir sefer de İstanbul'dan firar ettiğini, bu Doğan Erşahin'in zabıta ile genel birlikteliğinden ziyade ferdi bir menfaat paylaşımının söz konusu olduğunu,

Doğan Erşahin'in Yeşille birbirlerini tanımadıklarını,

Genellikle pişmanlık yasasından faydalananların tetikçi olarak kullanıldığını, neticede tetiği çekenlerin de infaz edildiğini, bu nedenle faili meçhullerin yakalanamayacağını...

JANDARMA

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Asayiş Kolordusu'nun kontrolündedir. Terörün askeri mücadele yönü ilgi, bilgi ve yetki alanımız dışındadır. Ama bölgede cereyan eden olayları da jandarmadan bağımsız bir şekilde ele almanın mümkün olmadığı bir gerçektir. Susurluk olayı bir trafik kazası olmadığı, Ankara merkezli bir dizi oluşturduğu cihetle karışıklığın had safhada olduğu OHAL yöresi ve yörede bulunan görevlilerin dikkate alınmaması ciddi bir eksiklik olurdu.

Jandarma Genel Komutanlığı reddetse de JİTEM'in varlığı unutulabilir bir gerçek değildir.

JİTEM kaldırılmış, tasfiye edilmiş, personeli başka birimlerde görevlendirilmiş, evrakları arşive gönderilmiş olabilir. Ama JİTEM'de görev yapan pek çok görevli hayattadır. Ayrıca JİTEM'in mevcudiyeti bir kusur da oluşturmamaktadır. Aslında JİTEM bir ihtiyaçtan doğmuştur.

Korucular ve itirafçılar, PKK ile mücadelede ilk dönemde güvenlik kuvvetlerine büyük kolaylıklar sağlayarak etkili görev yapmışlardır. Bu durum güvenlik kuvvetlerinin sempatisini arttırmıştır.

Özel timlerin kırsal kesimde yetkili, etkili ve serbestçe hareket edebilmeleri giderek görev dışı davranışlara yönelmelerini ve içlerinde suç işleyenleri hoşgörü ile karşılama eğilimlerini arttırmıştır.

Özel timlerin sevk ve idaresini koordine etmek için Jandarma içinde JİTEM olarak adlandırılan grubun faaliyete geçirildiği görülmüştür.

JİTEM bölgede etkili çalışmalar yapmıştır. Bunların çoğundan da mahalli Jandarma birliklerinin dahi haberi olmamıştır. Zaman içinde, JİTEM bünyesinde görev alan sivil ve askeri şahısların faaliyetleri yörede dikkati çeker hale gelmiştir. Bünyesinde çok miktarda korucu ve itirafçı bulunması sebebiyle ferdi suç oranı yükselmiştir.

Bölgeden zaman içinde ayrılan bu unsurlar, faaliyetlerine uygun ortamlarda devam etmişlerdir.

Bu gruptan iki kişi kamuoyunda olağanüstü tanınmıştır. Birisi, Binbaşı A.Cem Ersever, diğeri Mahmut Yıldırım -Yeşil'dir.

CEM ERSEVER

Cem Ersever, kısaca JİTEM olarak anılan Jandarma Genel Komutanlığı'nın Güneydoğu Anadolu'daki istihbarat biriminin kurucusu ve uzun süre yöneticisi olan bir Jandarma subayıdır. Mart 1993'te istifa etmiştir.

Ersever, Güneydoğu Anadolu'da uzun süren görevi esnasında PKK ile yapılan gerilla ve istihbarat çalışmalarının tümünde yer almıştır. Silahlı çatışmalara bizzat girmiş, tüm

faaliyetleri yönetmiş, PKK'ye karşı ve yandaş olan kişi ve gruplarla kubatlar kurmuş, bütün bunları tam yetkiyle ve Komutanlığa doğrudan bağlı olarak yürütmüştür.

Subay ve istihbarat sorumlusu olarak bölgedeki tüm faaliyetlerin ya içinde bulunmuş ya da içeriği hakkında bilgi sahibi olmuştur.

Ersever, önceleri normal bk Jandarma subayı olarak görev yapmış, sonraları çok önemli yetkilerle donatıldığı için tüm kuruluşlar ve yöredeki gayri kanuni gruplarla ilişkiler geliştirmiştir. İlişkileri sınır ötesine de taşmış, IKPP lideri Barzani ve KYB lideri Talabani arasında sürekli olarak Barzani'ye yakın olmuş, ancak her ikisinin Ankara'yla ilişki kurmasında etkili rol oynamıştır.

Kerküklü olması sebebiyle Iraklı Türkmenlerle de yakın ilişkileri vardır. Irak İstihbarat Servisi ile de irtibat içinde olmuştur. Bu ilişkinin bölgede görev yaptığı 1976 yıllarından itibaren başladığını kendisi de reddetmemiş, irtibatı PKK ile mücadeleye bağlamıştır. Sık sık gittiği Kuzey Irak'ta İngiliz ve ABD istihbarat gruplarıyla da irtibatı hep düşünülmüştür.

Emekli olduktan sonra bk tepki içine girmiş, PKK ile mücadelede aksaklık, eksiklik ve yetersizlik olarak beklediği hususlarda kamuoyu oluşturma faaliyetlerine başlamıştır. Tempo dergisi, Aydınlık, Tercüman ve Daily News gazetelerinde röportajları ve açıklamaları yayımlanmıştır.

Bu arada, IKPP'nin Ankara Temsilcisi Hayrullah Salih'ten partinin büro olarak kullandığı daireyi kiralamış (veya kullanmış) ve bk siyasi dergi çıkarma hazırlıklarına

başlamış, Ahmet Aydın adıyla iki kitap yazmış, Tempo dergisindeki açıklamaları sebebiyle aleyhinde Askeri Mahkeme'de dava açılmıştır. Ersever bölgeye ve Kürt problemine ilişkin çeşitli görüşleri yanında Jandarma Genel Komutanlığı'nın ve Asayiş Kolordu Komutanlığı'nın atama, çakışma tarzı ve icraatlarını ayrıntılı şekilde eleştiren açıklamalarda bulunmuştur.

Ancak gelişmeler beklediği yönde olmamış, destek görmemiş, Silahlı Kuvvetler tepki göstermiş, mali yönden ve güvenlik açısından sıkıntıya girmiştik.

Cem Ersever'in öldürülmesi ise halen faili meçhul olaylar arasındadır. MİT'e göre; Hanefi Avcı "Mahmut Yıldırım'ı çağırarak gerekli yerlerde görüştüğünü söyleyerek, son dönemdeki faaliyetlerinden ötürü Cem Ersever'in ortadan kaldırılması gerektiğini bildirmiş, daha sonra Mustafa Deniz ve Neval Boz'a yönelerek onların işbirliğini sağlamış onlar da Avcı'nın talimatıyla Cem Ersever'i infaz grubuna teslim etmişlerdir."

Aydınlık dergisi Ersever'in öldürülüşünü kendi mantığı içinde bir yere yerleştirmekte ve "Kasım 1994'te, uyuşturucu trafiğinin elemanı ve tanığı olması sebebiyle, Abdullah Çatlı ve ekibi tarafından Başbakanlık Poligonu'nda sorgulandı ve arkadaşları Mustafa Deniz ve Neval Boz ile birlikte öldürüldü" şeklinde açıklamalar yapmaktadır.

MİT'in açıklamaları gerçeklerden uzaktır.

Mantıklı ve tutarlı açıklamayı ise nedense MİT'in sürekli olarak itham ettiği Hanefi Avcı yapmıştır.

Avcı, TBMM Susurluk Komisyonu'na 4.2.1997 tarihinde yaptığı açıklamada "Gümrük Müdürü Ali Balkan Metel'in şoförü (jandarma elemanı) Kemal Uzuner'in evinde Cem'in arşivinin muhafaza edildiğini,

Jandarmanın Kemal'in evindeki malzemeleri, arşivi aldığı, Kemalle randevulaşan Ersever'i yakaladığı, eve gelen Mustafa Deniz ve Neval Boz'u da ele geçirdiğini anlatmaktadır.

Sorgulamayı yapanlar arasında Mahmut Yıldırım'ın (Yeşil) olduğu iddiası yaygındır.

MİT de sonunda mantıklı bir izah yapmakta ve "Ersever ve arkadaşlarının teröristlerin harekât tarzı konusunda çok tecrübeli, kendi güvenlikleri yönünden de çok dikkatli oldukları bilinmektedir. Buna rağmen herhangi bir mücadele emaresi olmadan cinayeti işleyenlerce ele geçirilmiş olmaları dikkati çekmektedir. Bu durum Ersever ve arkadaşlarının kendileri açısından 'güvenilir' saydıkları kişilerce veya bunların aracılığı ile yakalanmış oldukları ihtimaline kuvvet kazandırmaktadır" demektedir. Eylemin gerçekleşme biçimi, her üçünün fiziki bir zorlanmaya maruz kalmamaları, cinayette PKK ihtimalini yok etmektedir. PKK'nin çok şey bilen bu kişileri "konuşturmadan" öldürmesi beklenemez.

Basının, devlet içinde bir hesaplaşma olduğu veya devletin çok etkili görevlerde bulunanları dahi koruyamadığı veya kolayca feda ettiği kanaatine yol açan yayınlarını da bu vesileyle doğruluk payı olan yorumlar olarak kabul etmek yanıltıcı değildir. Birçok polis görevlisi "Cem'in öldürülmesini değil, son zamanlardaki faaliyetleri dolayısıyla

sorgulanacağını, korkutulacağını tahmin ediyorduk" ifadesiyle olaya ışık tutmuşlardır.

Görüştüğümüz gümrük teşkilatı şoförü Kemal Uzuner, Cem'in evine geldiğini, kapalı valizini aldığını, diğer kişilerin de eve geldiğini sonra gittiklerini, anlatmakta ve Cemle yıllara dayalı ilişkisini açıklamakta, ancak silahlı mücadeleye alışkın ve yatkın Cem ve arkadaşlarının o saatlerde ve ev dışında kaybolmasına hiçbir açıklık getirememektedir.

Aslında görüştüğümüz onlarca kişiden sonra olayın cereyan tarzı hakkında bir şüphe duymamak gerekir. Erseven'in zararlı olmaya başladığı, giderek devleti ve kurumlarını hedef tuttuğu, ilişkilerinin yanlış boyutunun büyüdüğü ve yargı önünde bir cezayı hak ettiği muhakkaktır. Burada ve olayı uzunca anlatarak Sayın Başbakan'ın dikkatine sunmak istediğimiz temel husus; bu dönemde Ankara'da oluşan havanın göstergesi olması itibarıyla bu konunun taşıdığı önemdir.

MİT'in tabiriyle yakalayanlar Cem'i ve arkadaşlarını "infaz grubuna teslim" etmişlerdi. "İnfaz grubu" ibaresi kanaatimizce birçok olayın düğüm noktasıdır. "İnfaz grubu"na kim emir verebilir? Böyle bir grubu kimler kurabilir? Devlette bu yetki olacaksa sistem nasıl işleyecektir? Ve hangi amaçla bu sistem çalıştırılacaktır?

Şu husus bilinmektedir. OHAL bölgesinde bu karar mercii başçavuşlara, komiser yardımcılarına çok daha önemlisi bu yetki dünkü terörist yarınki potansiyel suçlu itirafçılara kadar inmiştir. 1996 yılında Kolordu Komutanı'nın her türlü düzensizliğe son vermek için harekete geçmesi

bu adam öldürmedeki keyfiliği de bir noktaya kadar önlemiştir. Çünkü mahkemelere kadar gitmiş bir konu nedeniyle elden ele teslim edilen kişilerin devlet elindeyken köprü altında ölü olarak bulunmasının faili meçhul olamayacağı aşikârdır.

OHAL Bölgesi'nde bunlar olurken, Cem Ersever ve arkadaşlarının Ankara'da faili meçhul bir cinayete kurban gitmeleri artık kamu yararının dışında kamu zararı tevlit eder boyutlara gelindiğini ispat eden bir örnek oluşturmaktadır.

HÜSEYİN OĞUZ

18.02.1997 tarihli ifadesinde; 1959 Edirne İpsala doğumlu olduğunu, daha sonra nüfusunu İzmir Karaburun Merkez Mahallesi'ne aldırdığını, Baba adı Mehmet, ana adı Havva olduğunu, halen Elazığ İl Jandarma Komutanlığı Merkez Bölüğü personel İşlem Astsubayı olarak çalıştığını, 1977 yılında Astsubay Okulunu bitirdiğini, 1977-1981 arasında Diyarbakır'da görev yaptığını, önce 1977-1979 arasında Kulp'ta, 1979-1981 arasında Ergani'de çalıştığını, 1981 yılında Ergani Keşantaş köyü matematik öğretmeni, Afyon Kırali kasabasından babası Adalet Partisi İlçe Başkanı olan ve okulda Kürtçe konuşulmasına, şarkı söylenmesine karşı olan Kadir ismindeki öğretmenin Ergani-Afyon yolunda otobüs içinde bıçaklanarak öldürüldüğünü, bunun Keşantaş köyünden Şaban ismindeki failini kendisinin bulduğunu, 1981-1983 arasında Bursa'da 6 ay komandoda çalıştığını, 1982'de Sorguya geçtiğini, 1983-1986 yıllarında Kars'ta çalıştığını, bu sırada 1984 yılında 3 ay 10 gün faili meçhullerle ilgili sorgu kursuna katıldığını (Babası faili meçhul gittiği için bu konuda hobisi olduğunu), burada herhangi

bir terör ya da faili meçhul olayı hatırlamadığını, 1986-1993 yıllarında Uşak İl Jandarma'da sorgu kısım amiri olarak çalıştığını, narkotik sorumluluğuna baktığını, burada Dev-Sol içindeki bir hesaplaşma dolayısıyla Ulubey ilçesinin Büyükkayalı köyüne atılan 1 ceset dışında önemli bir olay olmadığını, 1993-1996 yıllarında (1 Temmuz 1996 tarihine kadar) Malatya İl Jandarma'da sorgu görevinde çalıştığını, Malatya'da görev yaparken 1996 yılında Elazığ-Malatya arasındaki Kömürhan Köprüsü'nün yakınında 20-25 yaşlarında genç bir erkekle genç bir bayan cesedinin bulunduğunu, her ikisinin de ellerinin arkadan bağlı olduğunu ve enselerinden vurulduğunu, olay yerinde 9 mm. Makina Kimya mermileri olduğunu, erkeğin ayaklarının çıplak olduğunu, ayakkabılarının kendine ait olmadığını tespit ettiklerini, her ikisinin de temiz giyimli, erkeğin tıraşlı olduğunu, bayanın da bakire kız olduğunu ve iç çamaşırlarının dahi çok temiz olduğunu, bunlardan hareketle bu olayın başkası tarafından değil, kesinlikle güvenlik güçleri tarafından gerçekleştirilmiş bir İNFAZ olduğu kanaatine vardıklarını, örgüt işi olsaydı, örgütün maktulün ayağına "Ajan veya provakatörün sonu budur" gibi bir bildiri bırakacağını, Maktullerin kimliklerini tespit etmek için olay yerinde çektiği resimleri basına verdiğini, kızın babasının resmi gazetede görerek kendilerini aradığını ve Malatya'ya geldiğini, cesedi morgda teşhis ettiğini, adamın Mersin Gülnar ilçesinde ayakkabı tamircisi ve fakir bir aile olduğunu, kızın Dicle Üniversitesi Yabancı Diller bölümünde öğrenci olduğunu, herhangi bir olayla ilgisinin

olmadığını, erkeğin ise; Diyarbakır Silvan nüfusuna kayıtlı olup Sivas'ta 2 yıllık yüksekokulu bitirdiğini, Diyarbakır'da iş ararken kızla tanıştıklarını, güvenlik güçlerince gözaltına alındığına dair bir kaydının olmadığını, Diyarbakır'daki sistemi bildiğini, buna göre bir kişinin bu şekilde öldürülmesi için Kürt kökenli olması ve PKK'ye 'müzahir' olmasının (yani PKK'ye hafif bir sempatisinin olmasının) yeterli olduğunu, kendini devlet yanlısı tanıtan birinin "Falan PKK yanlısıdır" gibi bir ihbarı üzerine adamın özel harekâtçı kıyafetiyle evinden alındığını ve 2-3 kişilik infaz ekibi (Tetik Timi) tarafından infaz yapıldığını, buna İstihbarat biriminin karar verdiğini, ancak son zamanlarda infazların durduğunu, Bu kişinin de bu sisteme göre tahminen müzahir olması nedeniyle yanındaki kızla beraber Diyarbakır ekiplerince gözaltına alındığını, onlar gözaltındayken başka bir infaz olayına tanık olduklarından bu tanıkları yok etmek için infaz edilmiş olabilirler diye değerlendirdiğini, çünkü o sırada 5 kişinin daha Diyarbakır'da atıldığını bildiğini, ayrıca bu kişileri polisin gözaltına aldığının da kesin olduğunu, kızın bir arkadaşının ailesine telefon ederek yurda gelmediğini bildirdiğini, Ayrıca Diyarbakır'la cesetlerin bulunduğu yer arasında 11-12 tane kontrol noktasının bulunduğunu, güvenlik güçlerinden başka kimsenin bu noktaları yanındaki bu kişilerle veya cesetlerle geçmesinin mümkün olmadığını, ceset bırakılan yerin güvenlik amirinin de normalden bu işten haberdar olmasının gerektiğini, ancak Malatya'da fazla güvenlik görevlisi olmadığını da düşünerek cesetleri Malatya'ya, Jandarma

bölgesine bıraktıklarını, olayı araştırmak üzere İl Merkez Bölük Komutanı Üsteğmen Abdullah Kaya ile Kriminalci Uzmançavuş Ergun KAYAKAYA ve Ali Başçavuşun Diyarbakır'a gittiklerini, kendisinin gitmek istemediğini ve gitmediğini, bu ekibin polis ve jandarmaya uğradıklarını, adı geçen kişilerin (maktullerin) poliste gözaltına alındıklarını öğrendiklerini, ancak burada kendilerine; "Sizin ne işinize geliyor, bunun sizinle alakası yok, çekin gidin görevinize" dendiğini, böylece hiçbir evrak almadan, hiçbir işlem yapmadan geri geldiklerini, onlara "İyi ki sizi de infaz etmemişler" dendiğini, olayın böylece kaldığını, 1 Temmuz 1996'da Hakkâri İl Jandarma Alay Komutanlığı İstihbarat Şube Subay Vekilliğine atandığını, burada kendinden önce Binbaşı İbrahim İçgüder'in görev yaptığını, çalışacağı odayı temizlerken çekmecede 2 adet tabanca bulduğunu, birinin 141ü Saddam, diğeri daha önce hiç görmediği bir silah olduğunu, önce bir astsubayla kendisi bir tutanak tuttuğunu, sonra tabancaları Komutan Yardımcısı Mesut Kuru'ya, sonra da Alay Komutanı Necati Kılıçkaya Albay'a götürdüğünü, ancak Alay Komutanı'nın beklediği tepkiyi göstermeden Arif Özkan Başçavuşa göndererek "Buluntu Silah" tutanağı tutturduğunu, kendi tutanağını saklayarak daha sonra Diyarbakır DGM'ye verdiğini, Alay Komutara'ndan kendi kurs gördüğü alan olan SORGU'da çalışmak istediğini söylediğini ve bu konuda ısrar ettiğini, ancak Alay Komutanı'nın bunu kabul etmeyerek kendini Şemdinli'nin ORTAKLAR KARAKOLU'na sürdüğünü, bu karakolda 19Temmuz-16 Ağustos

tarihleri arasında görev yaptığını, Bu karakolun 1995 yılında baskına uğradığını ve 17 erin şehit olduğunu, bu konuda bir soruşturma yapılmadığını, ancak Bölük Komutanı'nın bu olaydan kendini kurtarmak için (Arkadaşı Astsubay Ali Şen'in kardeşi olan) Urfa-Viransehirli Uzman çavuş Haşim Şen'i sorguya çektiğini, ona işkence yaptığını, hatta cop soktuğunu, bunun üzerine adı geçen astsubayın bütün özel eşyalarını da karakolda bırakarak firar edip İsviçre'ye gittiğini, orada MED-TV'ye beyanat verdiğini, bunun da ülkemiz aleyhine olduğunu, Ortaklar Karakolu'ndan Hakkâri İl Jandarma Harekât Asayiş Müdürü Yarbay Adnan Keskinle birlikte ayrılarak birlikte bir rapor yazdıklarını, yapılması lazım gelen şeyleri yazdıklarını, Buradan Hakkâri-Van-Yüksekova arasındaki üçgende yer alan ve önemli bir kontrol noktası olan YENİKÖPRÜ Karakolu'na atandığını, burada görev yaparken 06 plakalı kırmızı bir Opel aracın geçerken askerlerin aramak istediğini, içinde bulunan bir Başkomiserin aratmak istemediğini, kendisinin de onlarla münakaşa ettiğini, aracın gitmek istediği yönden vazgeçerek Hakkâri'ye geri döndüğünü, bunun üzerine kendisinin de 2 gün sonra İl Merkezine bağlı Bağışlı Karakolu'na tayin edildiğini, Bağışlı'ya varınca Karakol Komutanı'nın odasında 2 kilo esrar bulduğunu, burada 8 gün kaldığını, buradan Hakkâri'ye döndüğünü, Hakkâri'de daha önce Uşak'ta birlikte çalıştığı için tanıdığı ve Tugay'da çalışan, dürüst bir insan olan Yarbay Hami ÇAKIR'a gizlice telefon ettiğini ve gördüğü yolsuzlukları anlatarak kendisini Yüksekova'ya aldırmasını istediğini,

Onun da Paşa'ya söyleyerek 4-5 gün içinde 20 Ekim'de (gerçekte 20 Eylül) YÜKSEKOVA'ya tayinini çıkardığını, aynı gün Yüksekova'da göreve başlayarak gözaltında bulunan 37 kişinin sorgusunu yaptığını, bunlardan kırsaldan gelen silahlı militan Ferhat Duma'nın ifadesinin önemli olduğunu, ertesi günü (21 Eylül) Anavatan İlçe Başkanı Tahir Baskın'ın gelerek yeğeni Necip Baskın'ın kaçırıldığını söylediğini, olayla hemen ilgilenip bunun fidye amaçlı olduğunu anladığında korucu ve itirafçılardan şüphelendiğini, bunlardan Kahraman Bilgiç'i çağırıp da kaçırılırken Necip Baskın'ın yanında bulunan İlhami Baskınla yüzleştirilince renginin attığını, bunun üzerine Kahraman Bilgiç'i hemen sorguya çektiğini, hiçbir işkence yapmadan, çay, sigara ikram ederek adamın ifadesini aldığını,

Yüce Karademir Olayı: Önce üstünü başını boşalttığını, cüzdanından 1000 Irak Dinarı'nın çıktığını, defterinde "15 Ağustos 1996 tarihinden itibaren beni ara- Yüce Karademir" şeklinde bir not bulduğunu, Yüce Karademir'in kim olduğunu sorduğunu, "Çukurca Komanda Taburunda ikmal Astsubayı olduğunu" öğrendiğini, bir itirafçının ikmal astsubayı ile ilişkisine anlam veremediği için onunla ne ilişkisi olduğunu sorduğunu, Kahraman Bilgiç'in "Kendisinin bu astsubayda 7 adet Lav silahı, Uzi ve birkaç el bombasının olduğunu, kendisi ile Ankara'da banka soyacaklarını planladıklarını, Yüce Astsubayın her şeyi ayarladığını, silahları, elbiseleri Ankara'ya götürdüğünü, burada sözlüsünü ayarladığını, birkaç gün sonra cep telefonundan kendisini arayacağını, isterse şimdi de arayabileceğini" anlattığını, önce

bunlara inanamadığını, sonra bu ifadeleri tutanağa geçirerek ve mesaj halinde üst makamlara gönderdiklerini, Daha sonra bu kişinin Ankara'da tutuklanarak Hakkâri'ye getirildiğini, bunu Van askeri savcılığına götürmek üzere kendisinin görevlendirildiğini, Yüce'yi 07.10.1997 tarihinde alarak Van'a götürüp Askeri Savcılığa teslim ettiğini, yolda giderken 7 saat süre arabada kendisi ile konuştuğunu, "10.600 mark, 7 tane tapuyu nereden bulduğunu, bu silahların ne olduğunu sorduğunu", onun da; "Çeto isimli bir kaçakçıdan bahsettiğini, Kıdemli Binbaşı Cengiz Yıldırım'a (Halen Yarbay, Jan.Gn. Kom. Sınır Kaçakçılık Sb.Md.) 2 sıfır kaleş, bir M-16,161i Baretta, 9 mm. verdiğini, bir kalesi Bayram Akdoğana (Halen Albay, Niğde Alay Komutanı), M-16'yı Hamdi Poyraz'a verdiğini, bunu Kahraman Bilgiç'in de doğruladığını, kendisi ikmal subayı olduğu için bunları verebildiğini, ayrıca Ramazan ismindeki bir astsubaya *75* milyon karşılığı silah sattığını" söylediğini, Ayrıca Yüce Karademir'in özel eşyaları arasında 2 orijinal sıfır kaleş, 5 tabanca, bir tane ucuna susturucu takılabilen UZİ marka suikast silahı ve 2 çuval askeri malzemeyi ve 10.600 markı teslim aldığını,

Necip Baskın'ın Kaçırılması: Daha sonra Necip Baskın olayını net bir şekilde anlattığını, yüzleştirmelerinin yapıldığını, buna göre; Komiser Fatih (Fatih Özkan ismindeki polis memuru), Kahraman Bilgiç, Korucu Kadir (Abdülkerim Özcük) ve birkaç korucunun Korucubaşı Mehmet Emin ERGEN'in evinde toplandıklarını ve bir düzen kurduklarını, önce A köyünde, B köyünde koyunları kaçırıp Muş'ta satmayı ve parasını kırışmayı, bunun için "PKK kaçırdı"

diye propaganda etmeyi planladıklarını, MHP Üçe Başkanı Tahir'in de Menşe şehadetnamesini ayarlayacağını söylediğini, Aynı toplantıda BASKIN'lardan birini kaçırmayı, PKK tarafından kaçırılmış süsü verilerek alacakları fidyeyi paylaşmayı, sonra da teslim sırasında hem Necip Baskın'ı hem de para getirenleri öldürmeyi, sonra da "PKK ile çatışmada öldürüldüler" demeyi planladıklarını, komşu köyden Korucubaşı M.Emin Ergen'in istihbarat çalışması yaptığını, (20 Eylül gecesi) Kahraman Bilgiç'in PKK militanı kılığında olmak üzere, üç polis, üç korucu Baskınların köyüne gittiklerini, Kahraman Bilgiç'in Necip Baskın'ın evine girdiğini, yüzünün açık olduğunu, elinde de bir M-16 marka silah olduğunu (Örgüt mensuplarında genellikle Kaleşnikof olduğunu), odada üniversite öğrencisi Necip Baskınla İlhami Baskın'ın ve bir yaşlı kadınla bir çocuğun yattığını, K.Bilgiç'in kendisini PKK örgüt üyesi olarak tanıttığını, önceden hazırlanmış mühürlü imzalı 200 bin marklık bağış makbuzunu İlhami Baskın'a vererek Necip Baskın'ı da yol gösterme bahanesi ile yanına alıp çıktığını, Necip Baskın'ı Komiser Fatih'in Mazda marka arabasına bindirdiklerini, yolda gözlerini bağladıklarını, doğru Özel Harekât kapısından Emniyete götürdüklerini ve mescide kapattıklarını, bu arada da İl Emniyet Müdürü'ne telefon ederek "Bir milis ele geçirdiklerini, muhtemelen PKK'nin buluşması olduğunu, akşam bir operasyon yapacaklarını", bunun üzerine Emniyet Müdürünün yardıma ihtiyaçları olup olmadığını sorduğunu, Fatih'in de "Buna gerek olmadığını, kuvvetlerinin yettiğini" söylediğini, böylece öldürme eylemine kılıf hazırladıklarını, sonra da Necip Baskın'ın verdiği

numaraya telefon ederek parayı istediklerini, telefona Tahir Baskın'ın çıktığını, paranın çok olduğunu, biraz müsade etmelerini istediğini, daha sonra da Jandarma Taburuna gidip Hami Yarbay'a durumu anlattığını, Korucu ve polislerden şüphelendiğini de söylediğini, bunun üzerine telefonun dinlemeye alındığını, buradan telefon edilen yerin tespit edildiğini, bu arada Kahraman Bilgiç'in tabura çağrıldığını, bunun üzerine K.Bilgiç'in Komiser Fatih'e telefonla bilgi verdiğini, bunun üzerine Fatih'in Necip Baskın'ı ikindi vakti stadyum yakınına bıraktığını, K.Bilgiç'in tekrar sorguya çekildiğini, her şeyi anlattığını, sonra da Necip Baskın ile yüzleştirildiğini ve Necip Baskın'ın Kahraman'ı teşhis ettiğini, daha sonra olay yerinde YER GÖSTERİMİ yaptıklarını ve bunu kasete aldıklarını,

Bundan sonra polislerin ifadeden vazgeçsin diye Tahir Baskın'ın bir akrabasının evine 2 kilo esrar koydurduğunu, bunu koyan çocuğun da yakalandığını, ifadesini kendisinin aldığını, çocuğun "kendisinin polisler tarafından ölümle tehdit edildiğini" söylediğini,

Kurmay Albay Hamdi POYRAZ: Kahraman Bilgiç'in bu sorgusunda, halen Genelkurmayca İcra Tetkik Dairesi Başkanı olan, o zaman Tugay'da Kurmay Albay Hamdi POYRAZ'dan bahsettiğini, Hamdi POYRAZ'ın kendisi (K. Bilgjç) ile Kemal ve İsmet Ölmez ve sözde haber elemanı bir Kuzey Irak'a Çukurca Çığlı'ya gönderdiğini, yolda arandıkları zaman rahat geçmeleri için bir yazı verdiğini, Çığlı'da kendisinin askeriyede kaldığını, Kuzey Iraklı'nın Irak'a geçtiğini, sonra içi silah dolu ağır bir çuvalla geri

geldiğini, bunu İsmet Ölmezle birlikte Tugay Karargâhına Hamdi POYRAZ'ın odasına götürdüklerini,

Piyade Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul: Kahraman Bilgiç talimatları Albay Hamdi Poyraz'dan aldığını, Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul ile de görevlere gittiğini, Özel Harekât Timi ile birlikte Aşağıkonak köyünde operasyon yaparken kendisinin (K.Bilgiç'in) kümesten 13 kilo eroin ile 4 adet silah çıkardığını, tabancaları Tabur Komutanı Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul'a verdiğini, Binbaşının da bu silahlardan birini Belediye Başkanı Ali İhsan ZEYDAN'a verdiğini, diğerlerini bilmediğini, eroinin 8 kilosunun Mehmet Emin Yurdakul'un taburundaki bir astsubaya verdiğini, Bu astsubayın İzmir'de yakalandığını, ifadesinde Binbaşının ismini vermediğini, çünkü bunun için Mehmet Emin Yurdakul'un karısının adı geçen astsubayın karısına 480 veya 580 milyon lira gönderdiğini, Mehmet Emin Yurdakul'un kendisi (Kahraman Bilgiç) ile birlikte iki çobanla daha sonra tanıklık yapmasın diye namaz kılarken babalarını öldürdüklerini, ayrıca Esendere Yolu'nda iki gencin öldürülüp karlı bir zamanda atıldığını, Abdullah Canan'ın da Mehmet Emin Yurdakul'un tabura aldırdığını, bir hafta taburda sorguladığını, sonra da kendisinin tabura getirdiği ve üsteğmen diye tanıttığı, ancak gerçekte üsteğmen olmayan iki tetikçiye öldürttüğünü, kendisine (K.Bilgiç'e) de kimseye söyleme dediğini, (Kahraman Bilgiç'in) bu olayla ilgili olarak Abdullah Canan'ın akrabası olan Mehmet Cananla Yakup Ediş'in evinde (Abdullah Canan'dan haber almak veya kurtarmak için) pazarlık yaptıklarını 24 bin marka anlaştıklarını, Mehmet

Canan'ın bunun 7 bin markını ev sahibi Yakup Ediş'e bıraktığını, bunu Kemal ve İsmet Ölmez' in kardeşi Burhan Ölmez'e verdiğini, çünkü onlarla beraber olduğunu daha sonra bunlarla Otel Şenler'de görüştüğünü, bu Ölmezlerin ve Yakup Ediş'in 1984 yılında PKK'yi bölgeye sokan insanlar olduğunu, ancak sonradan bundan zarar gördükleri için devlet yanlısı olduklarını,

Kaçakçılık Olayları: Kahraman Bilgiç, Hasan Öztunç'un Zeydan'ın bir altı Korucubaşı olduğunu, devlet yanlısı geçindiğini, Çolak Hasan lakabını taşıdığını, korucuların maaşını bile vekâletle onun aldığını, Bir de Kemal Ölmez ve İsmet Ölmez olduğunu, bu kişilerin daha önce fakir olduklarını, Hakkâri'ye giden otobüslerde muavinlik yaptıklarını, şimdi ise altlarında birer CHAVROLET marka araba olduğunu, bunları Kurmay Albay Hamdi Poyraz'ın kendisine (K.Bilgiç'e) tanıttığını, Kemal Ölmez'in Vahyettin Aslan'ın yazıhanesine gelerek tehdit ettiğini, ancak ondan para alamadıklarını, Refah Partisi İlçe Başkanı Fakin MENGEÇ'in (askeriyeye malzeme veren bir esnafmış) de "tehdit edildiğini, şikâyet dilekçesi verdiğini, ancak dilekçenin Emniyete gelip takıldığını, o zaman işin içinde polisin de olduğunu anladığını, korkusundan takip edemediğini" kendisine (Hüseyin Oğuz'a) anlattığını, Hüseyin Oğuz, Astsubay Aydın, Teğmen Yalçın Karakurt ve Atilla Astsubayla birlikte bu işlerin üzerine korkusuzca gitmek için silah üzerine yemin ettiklerini, bundan sonra şikâyeti olanların dilekçe vermeleri için Fakin Mengeç'e haber gönderdiğini, daha sonra taburda Hamdi Çakır Yarbay ve Ersan Alkan Albayla birlikte halka güven vermek,

"olayların üzerine gidiyoruz" imajını vermek ve halkı devletin yanına çekmek için bir halk toplantısı yapmaya karar verdiklerini, aşiret ileri gelenlerini çağırdıklarını, hepsinin geldiğini, yalnızca Belediye Başkanının gelmediğini, kolonya, çikolota alarak vatandaşa ikram ettiklerini, orada bir vatandaşın "Abdullah Canan olayı da çözülecek mi?" diye sorduğunu, Abdullah Canan'ın oğlu Vahap Canan'ın da Mehmet Balkız Yüzbaşıya gittiğini, yakasına yapıştığını, "Babamın katilleri sizsiniz" dediğini, bunun üzerine kendisini dövdüklerini, çünkü babasını çağırtıp tabura gönderenin Mehmet Balkız Yüzbaşı olduğunu söylediğini, bunun üzerine bu çocuğu kenara çekip özel telefonunu verdiğini ve kendisini aramasını istediğini, Kahraman Bilgiç'in ifadelerini mesaj halinde Alaya, Tugaya, Genel Komutanlığa çekildiğini, Alaydan Yalçın Teğmen'e telefon açılarak kendisi (Hüseyin Oğuz) için "Ulan sen Silahlı Kuvvetlerini hedef aldın" şeklinde tepki gösterdiklerini, Bunun üzerine Albay Hasan, Yarbay Hami Çakır, kendisi (H.Oğuz), Aydın Başçavuş, Yalçın Teğmen'in toplandıklarını, Hami Yarbay'ın "Dürüstçe mücadele ediyoruz, yanlış bir şey olmasın" dediğini, olaya siyaset karıştırılmaması gerektiğini konuştuklarını, Yalçın Teğmen'in "Abi bunlar bizi infaz edecekler, bunları not düşeceğim, yazacağım, kasete alacağım" dediğini, kendisinin de "Sonuna kadar mücadele edeceğini, kendisini desteklemelerini" istediğini, kendisinin de Atilla Astsubaya "yer gösterimi ve ifade sırasında alınan kasetleri çoğalt" dediğini, ifadeleri de 6 nüsha yazdığını, birini özel olarak saklaması için Atilla Astsubaya verdiğini, onun da özel valizine sakladığını, toplantıda 5 suret ifade yazdıklarını

söylediğini, Ersan Alkan Albayın "Bu ifade tutanaklarını yok edeceksiniz" dediğini, "Neden" diye sorması üzerine Albay'ın "Bu Tugay Komutanı'na, Genelkurmaya, bir yere sıçrıyor" dediğini, Kahraman Bilgiç'in ifadesini kendisinin aldığını, ancak orada geçici görevli olduğu için imza atmadığını, bu tutanakların PBIK (Personel Bilgi İşlem) Kod numarası yazılarak imzalandığını, bu ifadelerdeki imzaların Teğmen Yalçın Karakurt ile Astsubay Aydın'a ait olduğunu, Aydın'ın soyadını hatırlamadığını, bu sorgunun Atilla Ateş Astsubay tarafından kamera ile çekilerek banta da alındığını, Yüksekova'ya gidişinin 8. günü görevinin bittiğini söylediklerini, İl Jandarma Alay Komutanı Necati Kılıçkaya'nın kendisini istediğini ve çok acele gelmesini istediğini, orada yol güvenliğinin olmadığını, yolda infazdan korktuğunu, tedbir alarak Yeniköprü'ye geldiğini, buradan tanıdığı Erdal Astsubayın kendisini BRT denilen araçla Hakkâri'ye ilettiğini, burada çok kötü karşılandığını, telefonla görüşmesi, çarşıya çıkmasının yasaklandığını, bunun üzerine 4 Kasım'da (4 Ekim olmalı) Atilla Astsubay adına misafirhaneye bağlattıkları özel telefondan eşini aradığını, olayları anlattığını, 7.10.1996 tarihinde de tutuklanmış olan Yüce Astsubayı Van'a Askeri mahkemeye götürmek üzere görevlendirildiğini, Van'da Abdullah Canan'ın akrabası olan eski Hakkâri Milletvekili Esat Canan'ın telefonunu bularak kendisi ile 2 saat konuştuğunu, bildiği her şeyi anlattığını, kendisini kurtarmasını istediğini, onun da bunu basına anlattığını, 10 Ekim'de Hakkâri'ye dönünce basına demeç vermişsin diye kendisini sorguya çektiklerini, kendisinin de halen Malatya'da görevli İsmail adındaki

helikopter pilotu üsteğmenden kendisini kaçırmasını istediğini, ayın 16'sında Tugay'da buluşmak üzere anlaştıklarını, Bu arada Mahmut Işık adındaki milletvekilini özel telefonla aradığını, olayları anlattığını, "Askerlik hayatı beni buradan çıkarmaz, infaz ederler. Kaset varsa konuşmayı al" dediğini, onun tavsiyesi üzerine ATV'den Suat isminde birinin kendisini aradığını, ona da her şeyi anlattığını, eğer infaz ederlerse yayınlanmak üzere anlaştıklarını, medyada resmim çıkarsa belki kurtulurum diye düşündüğünü, ayın 16'sında sivil bir taksi ile İsmail Üsteğmenle buluşmak üzere Tugaya gittiğini, ancak alaydan oraya gittiğini öğrendikleri için acele alaya çağırdıklarını "Jandarma Genel Komutanının kendisini istediğini" söylediklerini, Mahmut Işık'ın İçişleri ve Savunma Bakanını arayarak durumu anlattığını, bunun üzeri Genel Komutanlıktan çağrıldığını, ancak yine de infazdan şüphelendiği için Ali Kardeş ismindeki İzmirli bir askere evinin telefonunu vererek, babasına açmasını ve kendi durumunu anlatmasını istediğini, ayın 17'sinde bir daha dönmemek niyetiyle valizini alarak Hakkâri'den ayrıldığını ve Ankara'ya geldiğini, Komutanlığa gitmeden önce Mahmut Işık'ı bulduğunu ve konuştuğunu, ATV'den Suatla onun evinde buluşarak görüntü verdiğini, sonra Jandarma Genel Komutanlığına gittiğini, burada bir gün 12 sayfa ifade verdiğini, anlattıklarına inanmadıklarını, kaçırılan adamın PKK'li olduğunu söylediklerini, kendisine 20 Ekim'de Komutanla görüşeceğini söyledikleri halde 20 gün Ankara'da kaldığını, fakat Genel Komutanla görüşemediğini, ifadesinde askeri personeli ve Jandarmayı da yazdığı için görüşmek istememiş olabileceğini, sonra tayinini

istediğini, 10 Kasım'da Elazığ'a tayininin çıktığını, mehil müddetini kullanarak Elazığ'a gittiğini, burada pek hoş karşılanmadığını, bir İlçe Jandarma Bölük Komutanlığı'na Harekât subaylığı gibi bir göreve verdiklerini, orada bir ay kaldığını, telefon irtibatı falan olmayan bu yere kendisini susturmak için verdiklerini, sonra 30 Kasım'da Diyarbakır'a gidip Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde 9 saat 16 sayfa ifade verdiğini, çünkü adliyeye, hukuka güvendiğini, Hakkâri'deki menfaat şebekesine karşı Vali'nin hiçbir etkinliğinin olmadığını, kendisinin de ulaşamadığını, adli sistemin de orada bir şey yapmasının mümkün olmadığını,

EYÜP AŞIK

29.01.1997 tarihli ifadesinde; 1994-1995 yıllarında TBMM Faili Meçhul Siyasi Cinayetler Hakkında Araştırma Komisyonunda çalıştığını ve pek çok faili meçhul siyasi cinayetler üzerinde durduklarını, Uğur Mumcu cinayetini çözdüklerini, ne zaman bir yere el atsalar ellerinin geri itildiğini, devletin bazı makamlarının bu işi bildiğini, Devlet Güvenlik Mahkemesi Başsavcının, bu işle uğraşmayın dediğini, netice itibarıyla devlette bazı adamların bu işlerinin önünü kestiğini, Komisyonun net bir yere varamayacağını, mahkemelerin de varamayacağını, Türkiye'de bir şeyin netleştiğini ve Türkiye'de bu işlerle ilgili çete oluşumunun var olduğunu, bunun da son Susurluk kazasından sonra ortaya çıkan belgelerle de kanıtlanmış olduğunu, çete kurmakla ilgili Türk Ceza Kanunu'nun 313 ve 314. maddelerinin Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin görev alanı dışına çıkarılmaya çalışıldığını, DGM'den bu yetkilerin alınması

halinde bu çalışmalardan bir sonuç alınamayacağını, bunun demokratikleşme adına yapıldığı söylense de doğru olmadığını, DGM'nin bu yetkileri elinden alınmaz ise bu mahkemelerin çeteleri çözebilecek yeterli bilgi ve belgelere sahip olduğunu, bu komisyonun çalışmalarının da bir sonuç doğurmayacağını, ancak bir tespitten ibaret kalacağını, Topal cinayeti ile ilgili olarak Kemal Yazıcıoğlu ile ilk defa görüşenin kendisi olduğunu, ilk görüşmelerinde Kemal Yazıcıoğlu'nun Topal cinayeti faillerinin tarafından bilindiğini kendisine söylediğini, bunun Susurlukla da bağlantılı olduğunu söylediğini, Özel timcilerin itiraflarda bulunduklarını, iyi bir araştırmayla olayın çözülebileceğini kendisine söylediğini, kaset gibi, itiraf tutanağı gibi, telefon bağlantıları, parmak izi gibi birtakım bulgular olduğunu söylediğini, 12 Aralık 1994 tarihinde Kocaeli-Gebze'de Osman Gürbüz isimli THKP-C'ye mensup aşırı sol görüşlü bir militanın polisle silahlı çatışma sonrasında yakalandığını, bu şahsın evinde 3,5 milyarlık çek-senet, İstanbul'da polislik yapan Ahmet Tecer adlı polise ait bir kimlik, iki silah, cep telefonu ve 5.25 BMW araç ele geçirildiğini, ancak bu işin üzerine gidilmemesi için Genel Müdürlükten Kocaeli'ne talimat verilerek adamların bırakılmasının istenildiği, yakalanan şahsın itirafçı olduğunun ve JİTEM'de görevli Astsubay Ahmet'in adamı olabileceğinin söylenildiğini, BMW otomobilin Genelkurmay'a ait olduğunun ifade edilerek Korkut Eken tarafından Kocaeli'den alınarak Ankara'ya getirildiğini, bu araan motor ve şasi numaralarının hiç olmadığını, PKK itirafçılarının da bazı işlerde kullanıldığını, BMW Genelkurmay'a ait ise neden oraya

verilmediğini, İstanbul Sultanbeyli'de bir arazi mafyasının olduğunu, bu çete içerisinde bir komiser, 1 Emniyet Müdürü, 2-3 polis memuru ile Ziya Baycan, Şaziye Barın, İbrahim Genç ve halen cezaevinde bulunan Abdullah Sülük gibi şahısların olduğunu, ancak mahkeme kayıtlarında bu şahısların birbirleriyle bağlantısının pek gözükmediğini, oysa burada 17 cinayetin olduğunu, 2 yıl içinde bu cinayetlerin işlenmiş olduğunu, olayların adliyeye intikal ettiğini ancak münferit olaylar şeklinde intikal etmiş olduğunu, Ziya Baycan çetesinin işadamı Mehmet Koçaslan'dan 200 milyar lira aldığını İbrahim Genc'in de Ziya Baycan çetesinin bir elemanı olduğunu, bu şahsın İstanbul da döviz bürosunun olduğunu, çetenin paralarının aklanması işiyle uğraştığını, ancak şu anda İbrahim Genc'in suçlu durumda gözükmediğini, İbrahim Genc'in Sedat Demir'e para verdiğini, çete faaliyetleri ile ilgili suçların soruşturulmasında polise verilen gözaltı süresinin yeterli olmadığını ve 7-15 gün arasında tam çözülemese de evrakların adli mercilere intikal ettirilmek zorunda olduğunu, bu nedenle daha uzun zaman alabilecek çete soruşturmalarının bu süre içinde çözülmesi mümkün olmadığından soruşturmanın nihai amacına ulaşamadığını ve bunun yapısal bir sorun olduğunu, hukukta, yargıda bu sorunların çözülmesi gerektiğini,

SÖNMEZ KOKSAL

MİT Müsteşarı 9.01.1997 tarihli ifadesinde;

MİT'in yasal bir örgüt olduğunu, 2937 Sayı ve bu Kanun'un 27. maddesinin bilgi istihsali ve bilgi verme konusu ile ilgili olduğunu, yasal zorunluluktan dolayı bazı sorulara

cevap vermek durumunda olmadığını, 1992 Kasım ayında MİT Müsteşarlığı görevine başladığını, Susurluk olayının hiç birlikte olmayacak bazı kimselerin beraberliğini açığa vurma açısından çok önemli olduğunu, yargının işlevini yaptığı takdirde muhtemelen bu iddialardan bir kısmının doğru olduğunun ortaya çıkacağını, bu iddialarla ilgili her organın, her kurumun kendi açısından yürütmesi gereken birtakım tahkikatlar olduğunu, MİT'in görev alanının dışında yürüttüğü bir çalışmasının olmadığını, MİT'in uyuşturucu konusuna yaklaşabilmesi için geçtiğimiz yıldan itibaren bir birim oluşturduğunu, daha çok bu olaylara stratejik açıdan yaklaşma eğiliminde olduğunu, MİT'in uyuşturucu konusunda yaklaşımının sadece uyuşturucunun uluslararası terörle, uyuşturucunun organize suç denilen kavramlarla işbirliğini ortaya çıkarmak olduğunu, 1988'de yazılmış bir MİT RAPORU olduğunu ve bunun da ilgilisi tarafından üstlenildiğini ve Komisyona ifade verdiğini, bunun dışında MİT tarafından ortaya atılmış herhangi bir rapor olmadığını, Abdullah Çatlı ile ilgili olarak arşivlerinde bilgi olabileceğini, talep edilmesi halinde iletebileceklerini Sedat Bucak'ın legal bir milletvekili olduğunu ve bu şahısla ilgili bir çalışma yapmadıklarını, istihbarat neredeyse orada olduklarını, gerektiğinde herkesi istihbarat işlerinde kullanabildiklerini, Susurluk kazasından sonra Başbakanlıkça iddialar hakkında MİT'in bir inceleme yapmasının istenildiğini, MİT'in de bu incelemeyi yaptığını ve sonuçlarını Sayın Başbakan'a sunduğunu, bu incelemede devlet içinde kontrolsüz bazı güçlerin varlığının bu olayla ortaya çıktığının ifade edildiğini, gayri kanuni belgelerin temini, pasaport vs.

şeylerin ortaya çıktığı, yapılan bazı operasyonlarda merkezi kontrolün tam olmadığı hususunda vurgulandığını bunların MİT tarafından yapılan ilk incelemelerden sonra ortaya çıkan emareler olduğunu, istihbarat konusunda yoğun bir şekilde çok başlılıktan bahsedildiğini, burada sınırların iyi çizilmesinin lazım geldiğini, geçici köy koruculuğunun yeniden yapılanmasının ihtiyaç olarak ortaya çıktığının ifade edildiğini, devletin dış itibarı açısından bazı sakıncalı durumlarda yaratıldığına dikkat çekildiğini, MİT'in istihbarat çarkına takılmış olduğu kadarıyla kişiler hakkında bilgi sunduklarını, 59 kişinin adının geçtiğini, uyuşturucu ticaretinin devlet himayesinde yürütüldüğü konusunda bilgisi olmadığını, yürütülen büyük bir terör mücadelesi olduğunu, MİT'le, Emniyet ve Jandarma arasında çekişme ve kargaşa olmadığını, böyle bir kavga olsa terörle mücadelenin bu şekliyle yürütülemeyeceğini, MİT'in, yeraltı dünyası ile güvenlik güçlerinin ilişkisi konusunda bir araştırmasının olmadığını, Tank Ümit[7]in, MİT'in haber toplayıcı elemanı olduğunu, Tarık Ümit olayının Jandarma ve savcılığa yansıdığını, olay icraya yansıyınca MİT'in yapacak bir şeyi olmadığını, Mesut Yılmaz'a Budapeşte'de yapılan saldın ile ilgili olarak özellikle bir bilgilerinin olmadığını, ancak diğer ülkelerdeki bazı yapılanmalar hakkında bilgileri olduğunu, Özdemir Sabana'nın öldürülmesinin DHKP-C'nin bir operasyonu olduğunu ve Sabana ailesinin seçildiğini, bunun daha önceden planlanmış bir operasyon olduğunu, Güneydoğu Anadolu raporu konusunda bir siyasî parti genel başkanı ile aralarında Sabana'nın da bulunması nedeniyle operasyonun yanlış izlenim vermemesi amacıyla ertelenmiş

olduğunu, Türkiye'deki telefon hat sayısının 15 milyonu bulduğunu, hepsinin dinlenebilmesi için 15 milyon ek hat kurulması gerektiğini, bütün telefonların dinlenmesinin gerçek dışı olduğunu, MİT'in bu konuda töhmet altında bırakıldığını, Ömer Lütfü Topal cinayetiyle ilgili MİT'in bir çalışması olmadığını, Tarık Ümit'in MİT kadrolarında yer alan birisi olmadığını, Tarık Ümit'in sadece dışarıdan haber getiren birisi olduğunu, buna haber toplayıcısı dediklerini, MİT olarak PKK'ye finansman temini noktasında veya değişik tarzdaki lojistik destekler noktasında çalışma yapılması konusunda bilgi vermesinin güç olduğunu, olayın tahmin edilenden daha kapsamlı bir olay olduğunu, hem Türkiye'de hem Avrupa'da zorla para toplama olayının varolduğunu, bir bütün olarak yürütülen terörle mücadele de geçici köy korucularının fevkalade olumlu bir işlev gördüğünü, birtakım ortadan kaldırılan insanlar PKK'ye yardım ettikleri amacıyla kaldırıldıysa bunu komisyon üyelerinin de kendisinin de basından öğrendiğini, bunun dışında söyleyecek bir şeyi olmadığını, MİT'te yeraltı dünyası diye bir bilgi havuzu olmadığını, isim sorulduğu takdirde bilgi verebileceklerini, Türkiye gibi bir ülkede istihbarat yapmanın fevkalade zor olduğunu, şartların zor, iç dinamiklerinin çok hareketli, bir sürü iç problemleri, dış problemleri olduğunu, böyle bir ülkede istihbaratın hiçbir zaman yeterli olamayacağını, hiçbir ülkede hiçbir yöneticinin istihbaratın yeterli olduğunu söyleyemeyeceğini, MİT olarak hem insan kalitesi hem de teknik imkânın arttırılması konusunda olumlu adımlar attıklarını, Bu alanda güçlendikleri ölçüde istihbaratın kalitesinin de artacağını, MİT'in

ajanlarıyla olan ilişkisini ajanların haber getirme niteliği ortadan kalktığı zaman kestiğini, Haluk Kıra ile MİT'in bir ilişkisinin olmadığını, Abdi İpekçi, Uğur Mumcu gibi suikastlarla ilgili dosyaların kapanmamış olduğunu, üzerinde çalışıldığını, Kontrespionaj konusunda MİT'in sorgulama yetkisinin bulunduğunu, Özdemir Sabancı cinayeti sanığı Mustafa Duyar'ın da kontrespionaj kapsamında sorgulandığını, MİT olarak, Abdullah Çatlı'yı kullanmadıklarını, Gonca Us, Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak ile ilgili bir çalışma yapmadıklarını, Başbakanlıkta özel istihbarat bürosu olmadığını, Uğur Mumcu suikastında kullanılan patlayıcı konusu üzerinde MİT olarak hassasiyetle durduklarını, bunun üzerinde çalışıldığını, belirtmiştir. (Ek: 207)

HANEFİ AVCI

4.2.1997 tarihli ifadesinde;

PKK'nin ciddi eylemleri üzerine, devletin PKK mensuplarına ve PKK'ye büyük destek veren kişilere karşı hukuki olarak yeterince mücadele edemediğini düşünen bazı devlet görevlilerinin hukuk dışı bir anlayışla görev yapmak gerektiğine inanmaya başladıklarını ve ilk defa Güneydoğu'da JİTEM görevlisi Cem Ersever'in bu tür faaliyetler içerisine girdiğini ve bunu takiben özellikle İstanbul'da PKK'ye önemli ölçüde maddi yardımda bulunan finans çevreleri ve uyuşturucu kaçakçılarına karşı yasal mücadele yapılamadığı anlayışı ile illegal çalışacak gruplar oluşturulması ve illegal mücadele edilmesi düşüncesiyle Emniyet, MİT ve Jandarma içinde böyle grupların oluşturulduğunu

ve eylemlerin başlatıldığını, neticede PKK'nin ve diğer örgütlerin destekçisi aktif unsurların susturulduğunu, daha sonra faaliyet gösterilecek zemin kalmayınca resmi görevli ve sivil kişilerden teşekkül ettirilmiş olan bu grupların kendilerine menfaat temini uğruna mafya türü birtakım yasadışı faaliyetlere giriştiklerini,

Bu grupların Emniyet, MİT ve JİTEM içerisinde ayrı ayrı oluştuğunu, Emniyet içerisinde Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'a bağlı Özel Harekât Dairesi Başkanvekili İbrahim Şahin'in başkanlığında özel harekâtçılardan ve Korkut Eken'e bağlı sivillerden, MİT içinde Mehmet Eymür'e bağlı özel harpten geçmiş subaylar ile aşırı ülkücü ve mafya denen insanlardan, JİTEM içinde kendilerine bağlı kişilerden teşekkül ettiğini, Behçet Cantürk, Savaş Buldan ve beraberinde gelişen beş-on eylemin ve bazı bombalama eylemlerinin bunlar tarafından yapıldığını, bunlara normal Polis ve Jandarmanın müdahale edemediğini, bunların zengin işadamlarına müdahale ettiklerini ve haraca bağladıklarını, bir kısmının basına intikal ettiği halde çok büyük kısmının intikal etmediği ve bu grupların denetlenemez hale geldiğini, Yeşil denilen kişinin önceleri Jandarma tarafından Güneydoğu'da eleman olarak kullanılırken daha sonra bu gruplar içinde en büyük para tahsilatçısına dönüştüğünü, Yeşil'in şu anda MİT içinde Mehmet Eymür ve arkadaşları tarafından resmen eleman olarak kullanıldığını, Ege Bölgesi'nde JİTEM'e bağlı Yüzbaşı Sinan Yaşar ve bazı astsubayların mafya işlerine giriştiklerini, bunların ve Ankara Jandarma İstihbarat görevlisi Binbaşı Ali Yıldız'ın mafya örgütleriyle de görüşerek menfaat teinin ettiklerini,

Kocaeli Jandarma Alay Komutanı Veli Küçük'ün mafyacılarla sıkı diyalogunun olduğunu, Nurullah Tevfik Ağansoy'un yurtdışına kaçırılışını MİT görevlisi Yavuz Ataç'ın organize ettiğini, Alaattin Çakıcı ve adamlarına MİT tarafından yardıma olunduğunu, Bursalı işadamı Erol Evcil'in Alaattin Çakıcı'yı birkaç defa kiralayarak eylemlerde kullandığını, son defa da banka açmak istemesine mani olanları etkisiz hale getirmesi için iki milyon dolara anlaştığını, Çakıcı'nın durumu MİT görevlisi Yavuz'a anlatarak birlikte plan yaptıklarını, Kocaeli çetesi olarak basına yansıyan Hadi Özcan'ın sürekli MİT ile görüştüğünü, MİT görevlisi astsubay Duran Fırat'ın Eymür'ün temsilcisi ve kirli işleri ile ilgili olarak bütün mafyacılarla irtibatta olduğu ve ayak işlerini yaptığını, Tarık Ümit olayı ve Mehmet Ali Yaprak'ın kaçırılması olaylarında Mehmet Ağar ve Mehmet Eymür'e bağlı gruplar arasında anlaşmazlık çıktığını, Emniyet ile MİT arasında aslında bir çekişme olmadığını, olayın özünde Mehmet Ağarla Mehmet Eymür'ün çelişkisi bulunduğunu, ancak bunun kendilerine bağlı mafya gruplarına yansıdığını ve bunların birbirlerini öldürmeye çalıştıklarını, itirafçı Mustafa Deniz üzerinde çıkan silah taşıma belgesinin yapılan görüşmeler sonunda kendisine yardımcı olmak amacıyla bir idari tasarruf olarak kendisi tarafından düzenlendiğini ve tabancanın Mustafa Deniz'in Jandarma eri olarak görev yaptığı karargâh bölüğünün resmi tabancası olduğunu, daha sonra kendisine taşıma ruhsatlı özel tabanca alıp bu tabancayı iade ettiği halde düzenlenmiş olan belgenin alınmamış olduğunu, Cem Ersever'in öldürülmesi olayının o zamanki Habur Gümrük Müdürü Ali

Balkan'ın şoförü Kemal'in yakalanması halinde aydınlatılabileceğini, Orhan Taşanlar'ın İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne gelirken bugün bilinen suçlardan ve rüşvet suçundan yakalanıp yargılanmakta olan personeli beraberinde getirdiğini, bunlarla İzmir Emniyet Müdürlüğü'nde birlikte çalıştığını, bunları İzmir'den Ankara'ya ve Ankara'dan da İstanbul'a tayin ettirdiğini, İstanbul'da bunların bu olaylara karıştıklarını, Orhan Bey'in belli bir grup siyasî tarafından İstanbul'a getirildiğini, İstanbul'dan Bursa Valiliği'ne gönderilmesinde kendi ifade ettiği gibi kumar mafyasının rolü bulunduğunu zannetmediğini belirtmiştir. (Ek: 189)

MEHMET AĞAR

16.1.1997 tarihli ifadesinde;

Emniyet Genel Müdürlüğü görevine tayin olduğu vakit Türkiye'nin en önemli meselesinin terörle mücadele olduğunu, turistik bölgelerimizdeki patlama eylemleri sonucu turizmde büyük çöküntü olduğunu, Güneydoğu'nun dışında büyük şehirlerimizde öldürme ve patlama olaylarının devam ettiğini, yeni çalışma düzeni kurarak istihbarat ve terörle mücadele birimleri ile eğitim çalışmalarına ağırlık verdiklerini, teçhizatlanmayı arttırdıklarını ve bunların neticesinde de göreve başlamasından bir yıl kadar sonra terör ve önemli asayiş olaylarında yüzde 95 civarında düşme olduğunu, bazı bölgelerde sıfırlandığını, hakkında ortaya çıkan bazı kişilere usulsüz silah taşıma belgesi, kimlik, yeşil pasaport tanzim edilmesi gibi iddialarla ilgili olarak mahkemelere intikal etmiş konular olması ve Anayasanın 138. maddesi gereği bilgi vermesinin mümkün olmadığını,

Ömer Lütfi Topal'ın failleri olarak ihbar üzerine İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nce alınan özel tim polislerinin Emniyet Müdürü tarafından konunun kendisine anlatılıp serbest bırakacaklarını söylemesi ve bunları bir de kendi Daire Başkanlığının tetkik etmesinin ve hassasiyetle üzerinde durulmasının uygun olacağı görüşüne varmaları üzerine Ankara'ya getirttiğini, uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Baybaşin'in 1983 yılında İstanbul İkinci Şube Müdürü iken zorla senet imzalatma ve gasp suçundan yakalayıp tevkif ettirmesi yüzünden MED TVde hakkında iftiralarda bulunduğunu, 1988 MİT Raporunda adının geçmesi üzerine zamanın Emniyet Genel Müdürü'ne ve Başbakanı'na hakkında tahkikat açılması için müracaatta bulunmasına rağmen açılmadığını Başbakanlık Teftiş Kurulunca yapılan tahkikat ithamında da iddiaların aslı çıkmadığını belirtmiştir. (Ek: 191)

MEHMET EYMÜR

MİT Kontrterör Merkezi Yöneticisi 26.12.1996 ifadesinde;

1988 yılındaki MİT raporunun kendisi tarafından hazırlandığını, raporun çok tartışmalar yarattığını, ancak hukuki bir sorumluluk getirmediğini, çünkü raporun bazı belgelere ve çalışma metotlarına bağlı olarak hazırlanmış bir rapor olduğunu, rapor nedeniyle emekli olma durumunda kaldığını, Hiram Abbas ve kendisinin yardımcılığını yapan Korkut Eken ile birlikte emekli olduklarını, kendi işini kurduğunu 1993 yılında tekrar göreve çağrılması üzerine göreve geldiğini, hep siyaset dışında kaldığını, Sayın Çiller

zamanında göreve tekrar döndüğünü, kendisine yapılan bir telkin üzerine çağrıldığını, zira gerek Sayın Çiller'i gerekse MİT Müsteşarının kendisini tanımadığını, Tolga Atik'ın politikadan hoşlanmayan birisi olması, babasının da asker olması ve teşkilata büyük sempatisi olduğu için geldiğini, yeni başlayan her personel gibi belli bir kurs döneminden geçtikten sonra Malatya'ya tayin edildiğini, ancak basında yer almaktan rahatsız olduğunu ve teşkilattan ayrılma döneminde olduğunu, 1988'deki raporun o tarihteki Müsteşar Hayri Ündül Paşa'ya bilgi vermek maksadıyla ve yazılı olarak hazırlandığını o raporu o tarihlerde kurumun mensubu olan Cumhurbaşkanlığı'nda görevli Erkan Gürbüt'e görüşünü almak üzere verdiğini, o da raporun enteresan ve çok kapsamlı olduğunu söylediğini, o nüshayı da ona verdiğini, bir müddet sonra da ortada dolaşmaya başladığını, gerçekte onun rapor niteliği bulunmadığını, etüt özelliğinde olduğunu, Tarık Ümit'in Milli İstihbarat Teşkilatı'nın görev sahasına giren konularda istihbaratı olarak kullanılan bir kişi olduğunu, ortadan kaybolması üzerine bazı araştırmalar yapmak durumunda bulunduklarını, araştırmalar sırasında en son İstanbul Divan Pastanesi'nde yemek yediği sırada Özel Harekât polislerince alındığını ve ondan sonra da ortadan kaybolduğunu tespit ettiklerini, bu konuda yasal araştırmalar yaptıklarını, bu araştırmalar sırasında, aracın bulunduğu mahal Silivri bölgesinde olduğu için tahkikatın Jandarma Astsubayı Ahmet Altıntaş'ın yürüttüğünü, onunla görüşüldüğünde, kendisinin Özel Harekâtçı Ayhan Akça'yı gözlem altına aldığını, Ankara'dan Özel Harekât Başkanlığı'ndan müdahale edilmesi üzerine

"ifadesini alamayacağı konusunda" bırakmak mecburiyetinde kaldığını, araştırma grubuna Tarık Ümit'in telefonlarını tespit ettirdiğini, bu araştırma sonucu telefon konuşmalarının kendi bölgesinde TIR parkında çay ocağı işleten Avşar isimli bir kişinin telefonundan muhabere yaptığının tespit edildiğini, bu nedenle Avşar denilen kişinin alınıp sorgulandığını, Avşar'ın kendi adına olan bu telefonu Özel Harekâtçı polislere kullanılmak üzere verdiğini, Avşar'ın üzerinden Özel Harekâtta görevli iki polisin resimlerinin çıktığını, resimlerin Divan Pastanesi'nde ve Bağdat Caddesi'ndeki görevlilere teşhis için gösterildiğini, resmi kişiler olması nedeniyle tahkikatta zorlanıldığını, Haluk Kırcı'nın yine aynı olayla ilgili olarak gözaltına alınıp bırakıldığını, Avşar'ın üzerinde bir tabanca çıktığını, bunun balistiğe gönderilmek üzere istendiğinde, çeşitli resmi yerlerden baskı geldiğini, Jandarma Astsubayı Ahmet Altuntağ'ın belirttiğini, Tarık Ümit'in kaçırıldığı gün, Avşar denilen şahsa ait beyaz renkli Opel Astra marka bir arabanın Avşar'dan alındığı, Ziya isimli polis memuru tarafından ve Tarık Ümit'in kaçırılmasından üç gün sonra da Oğuz isimli polis memuru ile birlikte arabanın sahibine iade edildiğini, Avşar'a göre konunun içinde Abdullah Çatlı ve Arnavut Sami denilen kişiler olduğunu zannettiğini, bunlar hakkında araştırma yaptığını, hatta Özel Harekât Daire Başkanı ile de telefon konuşması yaptığını, bunların Astsubay Ahmet Altıntaş'ın yaptığını, 12.1.1994 tarihinde Adana Şakirpaşa Havaalanı'nda sahte pasaportla yakalanan Metin Bozbağ'ın ifadesi doğrultusunda İstanbul'da Yaşar Öz isimli şahsın evinde ele geçirilen, Tank Ümit adına verilmiş

hususi, özel yeşil bir pasaport bu konuda Tarık Ümit'in sadece MİT ile çalışmadığını, 1987 yılında MİT ile ilk ilişkilerinin başladığını, ondan önce de Dündar Kılıç, Behçet Cantürk'ün devlet tarafından sorgulandığı tarihlerde şahit olarak bazı ifadeleri bulunduğunu, 1982 yılında Dündar Kılıç, Şükrü Bala ve diğer tarihte bunu Dündar Kılıç'ın yönlendirdiğini söylediğini, 1987 yılından sonra da kendi istihbarı potansiyeli bulunduğunu, bundan yararlanarak kendi konularında, ondan yararlandıklarını, Tarık Ümit ile en son 1995 yılı Şubat ayı 28'inci günü onun evinde görüştüklerini, yalnız iki ayrı evi olduğu için hangisinde olduğunu bilemediğini, Özel Harekâtçı Ziya ve Semih isimli iki polisin evinde kaldığını operasyon el konularda ve faaliyetlerde yardım etmesini istediklerini söylediğini ve bu polislerle kendi yanlarından telefonla konuştuğunu polislere kendi evinde olduğunu söylediğini, Tarık Ümit'in yasal çerçevedeki konularına giren hususlarda kullandıkları bir kişi olduğunu, ancak bunun dışında devletin diğer istihbarat organlarıyla da irtibatı olduğunu bildiğini, onun meslek ahlakı yönünden kapsamının ne olduğunu ona sormadığını, ancak özellikle uyuşturucu kaçakçılığı konusunda Emniyet birimlerine yardım ettiğini genel hatlarıyla bildiğini, teşkilatının Türkiye içinde terörle mücadele görevinin bulunmadığını, istihbarı alanda böyle bir görevlerinin olduğunu ve intikal eden bilgileri gereken mercilere ilettiklerini, Tarık Ümit'inde bu çerçevede Türkiye içinde teşkilatla ilgili bir görevi olmadığını Türkiye dışında düşünülmesi gerektiğini, MİTe zaman zaman özellikle ihtilaller ve sıkıyönetimlerden sonra özel görevler verildiğini, kendisinin de

birçok bu tür görevlerde yer aldığını, kanuni görev sınırlarını aşan görevler olduğunu, örneğin babaların, mafyanın toplanmasından sonra da sorgulanmaları gibi görevler. Bu görevlerinde yasal çerçeveler de verildiğini, hatta sonradan bunların tartışmalara da neden olduğunu, yapılan tüm işlemin devletin arşivlerinde bulunduğunu, bu tür işlerde büyük kütleleri ve büyük menfaat çevresini karşısına almak durumunda kalınacağını, doğru yapılmaz ise hem vicdanının hem de yaptığı görevle kendimizi bağdaştıramayacağını, birçok şeyin doğal olarak kâğıda dökülmeden kafada olduğunu, otuz senelik meslek hayatının kafasında olan uzantılarının kâğıda dökülmesinin biraz mümkün olmadığını,

Bu tür olaylarda teşkilatının bir taraf gibi olmasını kabul edemediğini çünkü gördüğü manzaranın kendisini çok rahatsız ettiğini, bu manzarada da bir günah keçisi haline gelmek istemediğini, Emniyet Teşkilatında senelerce omuz omuza çalıştıkları arkadaşları bulunduğunu kader birliği yaptıkları insanlar olduğunu, keza askeri kesimde de aynı birliktelikleri olduğunu, söylenecek her şeyin yanlış yorumlamalara neden olacağını, birçok şeyin doğru olduğunu birkaç kişinin yaptığı olumsuz şeyler varsa bunların ortaya çıkmasını kendisinin de istediğini, konulara bu aşamada çok daha değişik veçhelerde bakıldığını, böyle olduğu sürece de bu şeyin içinde herhangi bir rol almak arzusunda olmadığını,

Olayların yabana istihbarat teşkilatlarıyla bağlantılı yönlerinin araştırılması gerektiğini, yurtdışında uzun süre kalmış kişilerin Türkiye'de karıştıklarını büyük eylemlerin çok dikkatle incelenmesi gerektiği, altında başka bir şeyler olup

olmadığını incelenmesi gerektiği, var veya yok diye bir şey söylemediğini, ancak Abdullah Çatlı gibi kişilerin sadece suç yönünden değil, yabana istihbarat teşkilatlarıyla bir bağlantıları olup olmadığının da incelenmesi gerektiğini, Tarık Ümit'in kızının beyanlarındaki kendilerinin tanıdığı ve sizin tarafınızdan gönderilen iki MİT görevlisinin ziyaretlerine geldiğini ve babasının dönemin Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın bilgisi dâhilinde, Müşavir Korkut Eken'in isteği üzerine Özel Harekâtçılarca kaçırıldığını ve sorguda olduğunu söyledikleri konusunun kızın bir yorumu olarak nitelemek gerektiğini, biraz önce de belirttiği gibi Mehmet Ağar ile Tarık Ümit'in buzları erittiğine ilişkin Tarık Ümit ile konuşma yaptığını Mehmet Ağar ile Korkut Ekenle o tarihe kadar arasının iyi olmadığını bildiğini, kendisinin Mehmet Ağar ve İbrahim Şahin ile görüştüğünü, duyumlarını anlatarak Çatlı'nın elinde olduğuna dair duyumların doğruluğunun olması halinde yardımcı olmalarını ve bırakılmasının sağlanmasını ve mesele haline getirilmeyeceğini ifade ettiğini, Mehmet Ağar'ın böyle bir şeyden haberi olmadığını ve bakacağını söylediğini, Tarık Ümit'in Ziya ve Semih dediği polislerin kendisine Dündar Kılıç'a yönelik bir operasyonda beraber davranmayı teklif ettiklerini kendisinin de böyle şeylere girmemesi konusunda telkinde bulunduğunu ve bu işlerden uzak kalması gerektiğini söylediğini, Astsubayın ifadesine göre Tarık Ümit'in Abdullah Çatlı'ya bu polis memurlarına teslim edildiğinden emin olduğunu, Tarık Ümit'in muhtemelen öldürüldüğünü ve Yalova taraflarına gömülmüş olabileceğini teşkilattaki arkadaşlarının söylediğini, Avşar'ın Jandarmada sorgulanması

sırasında polis memuru Ayhan'ın telefonla onu aradığını onun da nerdesin diye sorduğunda polis memurunun Yalova taraflarında olduğunu söylediğini, bunun üzerine de Astsubay Ahmet'in bir yorum getirdiğini Tarık'ında bu kadar süre ortadan kaybolup hiç kimseyi aramamasının da öldürüldüğü kanaatini pekiştirdiğini, Mehmet Özbay'ın Abdullah Çatlı olduğunu Jandarmanın bildiğini ve kendisinin de oradan bildiğini belirtti.

KORKUT EKEN

27.12.1996 tarihli ifadesinde;

Kendisinin 1965 yılından itibaren ordu mensubu olarak görev yaptığını, 1974 yılında Kıbrıs Barış Harekâtına katıldığını, 1978 yılında Silahlı Kuvvetler özel birliklerin tim komutanlığına atandığını, çeşitli kurslar gördüğünü, özellikle komando harekâtına yönelik, rehineli harekâta yönelik kurs gördüğünü, 1982 yılında polis özel timlerinin kurulmasında görev aldığını, 1985-1986 yıllarında içgüvenlik polis özel timinin eğitiminde, kuruluşundan teçhizinde ve teşkilinde çalıştığını, 1987 yılında yarbay rütbesinde iken ordudan ayrılarak Milli İstihbarat Teşkilatı'nda Daire Başkanı Mehmet Eymür'ün yardımcısı olarak göreve başladığını, 1988 yılında MİT Raporu olaylarının meydana geldiğini, çalıştıkları dairenin bu raporu hazırlamış olması sebebiyle Müsteşar Yardımcısı Hiram Abas, Daire Başkanı Mehmet Eymür ve kendisinin emekliye sevk edildiklerini, daha sonra Mehmet Eymürle birlikte 2 yıl dışarıda çalıştıklarını, Mehmet Eymür'ün dayısının yardımıyla kurulan bir fabrikasında birlikte çalıştıklarını, kendisinin

parası olmadığından sadece % 8 hissesi bulunduğunu, daha sonra bu hisselerin Eymür tarafından kendisinden istendiğini ve onun da bunları iade ettiğini bu ve bazı şahsi nedenlerle buz fabrikasından münakaşa ederek ayrıldığını ve sonra da Eymür ile görüşmediğini, 1980 yılında BOTAŞ'a girdiğini, bir sene müfettişlik ondan sonra da koordinatörlük görevi yaptığını, Eylül 1983 ayında Emniyet Genel Müdürü Mehmet Ağar'ın kendisini çağırarak emniyet mensuplarının yetiştirilmeleri konusunda çalışmasını istediğini, sevinerek bu görevi kabul ettiğini ve hemen eğitime başladığını, kadrosunun BOTAŞ'ta kaldığını 3,15.4.1996 tarihinde de Emniyet Genel Müdürlüğü'ndeki görevden ayrıldığını, belirterek, kendisini tanıtmasının ardından; Tarık Ümit'in öldürülmesi olayında; Tarık Ümit'i 1987 yılında Milli İstihbarat Teşkilatı'nda çalışırken Mehmet Eymür vasıtasıyla tanıdığını, özellikle kaçakçılık ve narkotik konularında çok haber getiren bir eleman olduğunu, ancak kendisinin doğrudan bir görev irtibatı bulunmadığını Emniyet Genel Müdürlüğü'nde iken Tarık Ümit'in kendisini arayarak, önemli bir kaçakçılık olayı olacağını bunun mutlaka önlenmesi gerektiğini, bunun üzerine onu Genel Müdür Mehmet Ağar ile tanıştırdığını, Genel Müdürün Kaçakçılık İstihbarat Daire Başkanı Tuncay Yılmaz'a konuyla ilgilenmesi için talimat verdiğini, sonradan çok büyük miktarda asit anhidriti bu ihbarla yakalatmış olduğunu öğrendiğini, Mehmet Eymür'ün bilahare MİT'te yeniden görev aldığını, Tarık Ümitle birlikte çalışmaya başladığını duyduğunu, Tarık Ümit'in kaçırılması ve öldürülmesi olayı ile hiçbir ilgisinin bulunmadığını, Mehmet Eymür'ün Tank

Ümit'in kızının babasını kendisinin öldürttüğünü söylediğini, bu sebeple kızın kendisiyle konuştuğunu ve Mehmet Eymür'ün yazılarında Ahmet Akpak isimli gazeteci de varken babamı Korkut Eken öldürttü dediğini, kıza kendisinin konu ile bir ilgisi olmadığını söylediğini bilahare bir İstanbul seyahatinde aracının takip edildiğini fark ederek polisi aradığını, arkasındaki araçtan telefonla kendisinin arandığını ve Tarık Ümit'in kızının kendisini takip ettiklerini ve görüşmek istediklerini söyleyince, aracını durdurup kız ile görüştüğünü ve ona babasını 1,5 yıldır görmediğini ve kesinlikle olayla bir ilgisinin ve bilgisinin bulunmadığını söylediğini, Milli İstihbarat'tan ayrılıp Emniyet nezdinde çalışmanın Mehmet Eymür'ü kızdırmış olabileceğini, devletin istihbarat birimleri arasında çok koordineli bir çalışma yapılması gerektiğine inandığını, bu birimler arasında şahsi kin, nefretten doğan çekişmeler sen-ben davası, sen başarılısın, ben başarılıyım kavgası olduğu müddetçe bugün Susurluk olayı çıktı ise yarın, altı ay sonra başka bir olayın çıkabileceğini bu tür mücadelede 200 bin kişi olduğunu, bunlar içinde yanlış yola girmiş olabilecek görevliler ya da kişiler bulunabileceğini, bunun polis, asker ya da korucu olabileceğini, ancak bunun çözümünün basına sızdırılarak yapılmaması gerektiğini, devletin resmi birimleri arasında bu tür sorunların koordinasyon ile çözülebileceğini, yanlış yapanlar hakkında da yasal işlem yapılarak konunun aydınlığa kavuşturulabileceğini, resmi polis ve askerin dışında kimseyi eğitmediğini, sivil hiçbir şahsı eğitmediğini, gerek polis eğitiminde, gerekse özel tim eğitiminde hem psikolojik, hem de manevi eğitim yaptırıldığını, bu insanların

hata yapma ihtimallerinin az olduğunu, özel yetişmiş birimlerin ifade almayı dahi bilmediklerini, bunların sadece kırsal kesimde mücadele etmek için yetiştirilmiş olduklarını, ancak görev sırasında müşterek faaliyette asker ve polis timlerinde, emir komutasının Asker'de olduğunu, polis özel timinin başında Emniyet Müdürü rütbesindeki personel bulunmasına karşılık Askeri timin başında Astsubay veya Teğmen olduğunu, ovadaki askeri birlik komutasının istemi olmadıkça özel timlerin arazide göreve çıkamadığını, halkın özel timlerden rahatsız olmaları ile ilgili konunun tamamen belli kesimlerin abartması olduğunu, PKK'nin en çok korktuğu iki unsurun polis ve askere ait özel timler olduğunu, bunları yıpratmak için gaspçı, haraca, köy yakıyor, köylüleri eziyor diye görev yapmalarını önlemek istediklerini, mücadelenin kazanılması için halkın desteğine ihtiyaç olduğunu, o olmadan mücadele yapmanın mümkün olmadığını, halkla diyalog içinde örf, âdet ve törelerine hürmet ederek ilişkide bulunulması gerektiğini, zaman zaman ferdi yanlışlıklar olabileceğini, Sedat Bucak'ın babasını tanıdığını, Bucak askerinin PKK'ye karşı mücadelesinde, zamanının çoğunu Siverek'te harcadığını, Sedat Bucak'ın adamları olmadan dışarı çıkamayanların şimdi ağır suçlamalarla karşılarına çıktıklarını, ister asker, ister polis gece yol aramaları dâhil Sedat Bucak'tan yardım isteyip adam aldıklarını, Güneydoğu'daki aşiret reislerinden ileri gelenlerin büyük bir bölümünü tanıdığını, hepsiyle irtibatı bulunduğunu, Sedat Bucak'ın esrar, eroin işlerine karıştığına kesinlikle inanmadığını, adamlarından bazılarının yapmış olabileceğini, ancak Sedat Bucak'ın onlara da cezalarını

vereceğini, Sedat Bucak'a bu kadar yüklenmenin yanlış olacağını, gururlu bir insan olduğunu, gerçekte topraklarının sulu ziraate geçmiş olması nedeniyle çok zengin olduğunu, adamlarının gönüllü köy korucuları olduğunu, Devletten para ve korucu maaşı almadıklarını, Sedat Bucak'ın bırakın taraf değiştirmesini Urfa, Viranşehir bölgesinde tarafsızım demesinin bile PKK için yeterli olabileceğini, Sedat Bucak'ın kardeşinin Abdullah Öcalan'ın yanında olduğu hususunun doğru olduğunu, adının Serhat olduğunu ancak Sedat Bucak'ın düşmanı olduğunu ve onunla görüşmediklerini, Abdullah Çatlı'yı tanıdığını, Mehmet Eymürle birlikte, emekli olduktan sonra tanıdığını, Mehmet Özbay ismini de bildiğini, ancak "Ekli" adını bilmediğini, Abdullah Çatlı'nın devlet için istihbaratı çalışmalar yaptığını, yurtdışına yönelik olarak özellikle Almanya'daki PKK faaliyetlerine yönelik olarak istihbarı bilgiler verdiğini, 15-16 senedir 80 öncesinden itibaren devlete çalıştığını bildiğini, kendisinin onu 1987-1988 yıllarında tanıdığını, Alaattin Çakıcı ve Dündar Kılıç'ı herkes gibi tanıdığını, Abdullah Çatlı ile Dündar Kılıç arasında ve Alaaddin Çakıcı arasındaki ilişkiyi bilmediğini belirtmiştir.

T.C. BAŞBAKANLIK
MİLLİ İSTİHBARAT TEŞKİLATI MÜSTEŞARLIĞI
KONU: İNCELEME
BAŞBAKANLIĞA

1. Sayın Başbakanımızın, devlet içinde yasadışı özel örgütlenmeye gidilmesi ve bunlar aracılığı ile yasadışı eylemler yaptırılması konusundaki ilgi (a) emirlerinin alınmasını müteakip gerekli araştırmalara başlanılmıştır.

2. Takdir buyrulacağı gibi MİT Müsteşarlığı'nın, vuku bulmuş, kamuoyuna mal olmuş ve yargı organlarına intikal etmiş olay ve iddiaları, diğer yetkili, görevli ve sorumlu kuruluşları bir kenara iterek araştırma ve soruşturma yetkisi bulunmamaktadır. Esasen açığa çıkmış bu tür olay ve iddiaların kovuşturulması, güvenlik kuvvetlerimizin (Emniyet ve Jandarma) ve ilgili yargı organının görev alanında bulunmaktadır. Doğal olarak araştırmaya müstenit bilgi, belge ve ipuçlarının da anılan kuruluşlarda bulunması esasen yasal bir zorunluluktur.

3. Bu itibarla olay, olaya bağlı olarak ortaya atılan iddialar ve bunlara adları karışanların durumları; ilgi emir

ekinde intikal ettirilen dosya münderecati ile kayıtlarımızda yer alan bilgiler çerçevesinde incelenmiştir. İddialara konu olan şahıslar hakkında önceden kayıtlarımıza intikal etmiş bilgiler ise müsteşarlığımız görev alanına giren çalışmalar sırasında, bu çalışmalarımızla ilgili faaliyetler ölçüsündeki hususları kapsamaktadır.

Yukarıda arzedilen esaslar çerçevesinde yapılan inceleme sonuçları bir dosya halinde ekte sunulmuştur. Arz ederim.

Sönmez Koksal / Müsteşar

EKLER:

EK 1: DOSYA (1 ADET)

1. GİRİŞ

03 Kasım 1996 günü saat 19.25 sularında Balıkesir Bursa karayolu Susurluk ilçesi Çatalceviz mevkiinde meydana gelen trafik kazası Türkiye genelinde büyük bir tartışma ortamı yaratmıştır. Kaza sırasında otomobilde bulunanların kimlikleri, meslekleri ve konumları, medyanın konuyu sahiplenmesi, tartışmaları giderek tırmandırmış, basının isimlendirmesiyle tartışmalar 'devlet-mafya-siyaset' üçgeni etrafında yoğunlaşmıştır.

Tepki ve tartışmalar, siyasi zeminde de etkili bir şekilde işlenmiş, devletin var olduğu öne sürülen bazı tasarruflarından hareketle devlet ve devletin bazı kurumlarını irdeleyen nitelik kazanmıştır.

Olay giderek kendi boyutlarını aşmış, siyasi, sosyal güvenlik ve psikolojik açıdan Türkiye gündemindeki en ağırlıklı konu haline gelmiştir.

2. OLAYIN CEREYANI

DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak, İstanbul Kemalettin Eröge Polis Okulu Müdürü Hüseyin Kocadağ, 'Mehmet Özbay[7] sahte kimlikli Abdullah Çatlı ile 1970 doğumlu Gonca Us 01 Kasım 1996 günü akşam saatlerinde Kuşadası Onura Otel'e gelmişlerdir. Bucak'a ait 06 AC 600 plakalı Mercedes marka otomobille Hüseyin Kocadağ yönetiminde İstanbul'a gitmek üzere yola çıkan grup, 3 Kasım 1996 günü saat 19.25 sularında Susurluk ilçesi Çatalceviz mevkiinde benzin istasyonundan yola çıkan Hasan Gökçe yönetimindeki 20 RC 721 plakalı kamyona çarparak trafik kazası yapmıştır.

Kaza sonucu 06 AC 600 plakalı otoyu kullanan Hüseyin Kocadağ, Mehmet Özbay sahte kimlikli Abdullah Çatlı ile Gonca Us hayatını kaybetmişler, milletvekili Sedat Bucak ise yaralı olarak kurtulmuştur. Kazada kamyon şoförü Hasan Gökçe asli kusurlu görülmüş ve sorgusunu takiben 04.11.1996 günü tutuklanmıştır.

2.2. Kaza sonrası Bucak'a ait otoda bulunan silah ve dokümanlar.

2.2.1 Çatlı'nın üzerinde bulunanlar:

Yapı Kredi Bankası kartı

Yapı Kredi Bankası Visa kartı

Fatura bilgi kartı

Barclays Visa kartı

İstanbul Ticaret Odası üye kimlik kartı

44.500.000 TL., 29 adet 100 ABD Doları, 305 DM.

Mehmet Özbay adına düzenlenmiş sürücü belgesi.

Mehmet Özbay adına, Emniyet Genel Müdürlüğü'nce düzenlenmiş Mehmet Ağar imzalı Emniyet Genel Müdürlüğü uzmanı belgesi.

2.2.2 06 AC 600 plakalı otoda bulunanlar:

930647 seri nolu 9 mm. çapında Saddam marka tabanca ile bu tabancaya ait şarjör, 9 adet mermi.

U544265 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka tabanca ve bu tabancaya ait 2 adet şarjör ile 10 adet mermi.

L534618 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka ve bu tabancaya ait bir adet şarjör ile 45 adet mermi.

B178902 seri nolu 9 mm. çapında Baretta marka ve bu tabancaya ait bir adet şarjör ile 10 adet mermi.

A925710 seri nolu 22 Calibre Baretta marka tabanca ve bu tabancaya ait 2 adet şarjör ile 12 adet mermi.

22 Calibre tabancaya ait susturucu.

21995 seri nolu 9 mm. çapında MP 5 makinalı tabanca ve 2 adet şarjör.

C42952 seri nolu 9 mm. çapında MP 5 makinalı tabanca, iki adet şarjör ve 82 adet mermi.

13 adet 7.62 mm. çapında BKC (Biksi) mermi.

100 adet 5.56 mm. çapında mermi.

8 adet 22 Calibre mermi.

Çeşitli markalarda 3 adet cep telefonu.

Bir adet ışıldak.

2 adet şifreli kilitli çanta, içerisinden; 19 kalem temizlik eşyası, 2 adet İnternational Hospital üye kartı, cep bilgisayarı ve değişik kredi kartları.

06 AC 600 plakalı araç adına düzenlenmiş, Sedat Edip Bucak adına onaylı 0514 seri nolu TBMM araç giriş kartı ve 46 kalem muhtelif eşya ve belge.

06 EMR 15 plakalı araç adına düzenlenmiş Uluç Gürkan adına onaylı 1070 seri nolu TBMM giriş kartı.

34 NUL 63 sayılı iki adet sac plaka ele geçirilmiştir.

Öte yandan, Sedat Bucak kaza sonrası basına yaptığı açıklamalarda; her an ölüm tehdidi altında olduğunu, bu yüzden devamlı silah taşıdığını, arabadaki silahların kendisine ait olduğu, bunları PKK ile yaptığı mücadelede kullandığı, ancak arabada bulunan susturucularla bir ilgisinin olmadığı, bahse konu susturucuların kaza sonrası arabaya konulduğu, bunun kendisine karşı hazırlanan bir komplo olduğu hususlarına değinmiştir.

Öte yandan, Sedat Bucak, DGM Savcısı'na, Meclis lojmanlarındaki evinde verdiği ifadede; kaza sonrası arabada bulunan silah ve susturucular hakkında hiçbir bilgisinin bulunmadığını ifade etmiştir.

3 OLAYA ADI KARIŞANLAR

Kazada yer alanlar:

Kaza yapan 06 AC 600 plakalı Mercedes marka oto içerisinde bulunanlardan milletvekili Sedat Edip Bucak, emniyet mensubu Hüseyin Kocadağ ve Abdullah Çatlıya

ilişkin olarak kayıtlarımızda yer alan dosya bilgileri EK 1'de sunulmuştur.

Üner ve Gül kızı 1969 İzmir doğumlu Gonca Us hakkında kayıtlarımızda herhangi bir bilgi bulunmamaktadır. Ayrıca olay sonrasında sürdürülen araştırmalar kapsamında, Abdullah Çatlı için 3 Ağustos 1994 tarihinde, Mehmet Özbay adına düzenlenmiş sahte talep formu tanzim edilerek Maliye Bakanlığı'na bağlı, birinci derece kadrodan Maliye müfettişi gösterilmek suretiyle hususi damgalı pasaport talebinde bulunduğu ve İçişleri Bakanlığı'nca adına TR A 245202 seri numaralı hususi pasaport düzenlendiği anlaşılmıştır.

Tartışmalarla Gündeme Gelen Şahıslar

İleri sürülen iddialarda ismi geçen '59' şahıstan '17'si halen hayatta bulunmamaktadır. 9'u yalnızca isimleri ile tanınan 59 kişiden; 4'ü politikacı, 4'ü işadamı, 14'ü mafya ile bağlantılı oldukları ileri sürülen eski ülkücü, 5'i TSK mensubu, 13'ü emniyet mensubu, 1'i din adamı, 1'i MİT mensubu, 1'i MİT'le bağlantılı olduğu iddia edilen şahıs, 2'si İran orijinli şahıs, 8'i mafya bağlantılı ve eroin kaçakçısı oldukları iddia edilen şahıs, 1'i şoför, 1'i PKK itirafçısı, 11'i Suriye orijinli bayan, 2'si Kürt orijinli avukat, 1'i genelev işletmecisi konusunda bulunmaktadır.

4. ŞAHISLAR ARASI İLİŞKİLER

Yapılan araştırma sonucunda kazaya karışan şahıslara ilişkin olarak, resmi görevli şahısların görevlerinden kaynaklanan doğal irtibattan dışında, bugüne kadar birbirleriyle,

olay ve sonrasındaki iddialar doğrultusunda iltisakları bulunduğu yolunda herhangi bir bilginin kurumumuza intikal etmediği görülmüştür. Buna karşın basında yer alan bilgilerle mütalaa edildiğinde, iddialarda isimleri geçen şahıslar arasında Tansu Çiller, Özer Çiller, Mehmet Ağar, Haluk Kırcı, Sedat Bucak, İbrahim Şahin, Korkut Eken, Hüseyin Baybaşin ile halen ölü bulunan Abdullah Çatlı, Ahmet Cem Ersever ile Tarık Ümit önem arz etmektedir.

Bahse konu şahıslar arasında var olduğu iddia edilen ilişkiler ve bu şahısların gerçekleştirdiği eylemler, genel olarak şematize edilerek EK 4'te sunulmuştur.

Ayrıca, olaya adı karışan şahıslara ilişkin basında çıkan iddialar ve bu şahısların ilişkileri ayrı ayrı şematize edilmek suretiyle EK 5'te sunulmuştur.

5. İDDİALAR

Aydınlık dergisinin 22 Eylül 1996 tarih ve 483 sayılı, 17 Kasım 1996 tarih ve 491 sayılı, 24 Kasım 1996 tarih ve 492 sayılı nüshalarında yer alan iddialar;

'Çiller Örgütü' iddiaları

DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, bazı MİT ve emniyet mensupları ile ülkücülerin içerisinde yer aldığı 'Özel Suç Örgütü' kurmuştur.

Anılan örgüt mensuplarınca, kendi aralarında, 'özel büro' olarak adlandırılan, Çiller Özel Örgütü, CIA ve MOSSAD ile bağlantılıdır.

Örgütün Yapısı ve Kadrolarına İlişkin İddialar:

'700 kişiden oluşan Özel Büro içerisinde; DYP Genel Başkanı Tansu Çiller, Özer Çiller, Mehmet Ağar, MİT Müsteşar Yardımcısı ve Kontr Terör Daire Başkanı Mehmet Eymür, Emniyet Genel Müdürlüğü Müşaviri, Emekli Albay Korkut Eken, Özel Harekât Daire Başkanı İbrahim Şahin, ülkücü mafya şeflerinden Alaattin Çakıcı, Abdullah Çatlı' bulunmaktadır. İddia edilen Özel Büro'nun yapısı ve kadrolarına ilişkin şema EK 7'de sunulmuştur.

Örgütün Mafya ile Bağlantısına ve Tetikçi Kadrolarına İlişkin İddialar:

Örgütün, A. Çatlı liderliğindeki ülkücü grup ile ilişkileri

Örgütün, 6. Filo isimli ülkücü grupla ilişkileri.

Örgütün, Söylemez çetesi ile olan ilişkileri.

Örgütün eylemlerine ilişkin iddialar:

Haydar Aliyev'i devirme operasyonu.

Çeçenistan'a müdahale ve Avrasya feribotunun kaçırılması.

M. Ağar'ın uyuşturucu kaçakçısı Hüseyin Baybaşin ile bağlantısı.

Özer Çiller'in nükleer madde kaçakçılığı yapması.

Manukyan'a suikast girişimi.

Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis'in öldürülmesi.

Cem Ersever ve arkadaşlarının öldürülmesi.

Askar Smitko ve Lazım Esmaeli'nin öldürülmesi.

Behçet Cantürk ve arkadaşlarının öldürülmesi.

Tarık Ümit'in öldürülmesi.

Avukat Yusuf Ekinci, Savaş Buldan, Hacı Karay, Adnan Yıldırım ve Medet Serhat'ın öldürülmeleri.

Tevfik Ağansoy'un öldürülmesi.

Haluk Kıra, Fethullah Gülen İlişkisine Dair İddialar:

1994 yılından itibaren Ankara'daki gazinolardan, kumarhanelerden, barlardan haraç toplamaya başlamıştır.

Devletten adamları için milyarlarca liralık yardım alan Bucak Aşireti'nin adam sayısını abarttığı ileri sürülüyor.

Askerlik yapmak istemeyen kaçakçıların, para karşılığı Bucak Aşireti'nden korucu kimlikleri aldıkları ve askerliklerini aşiretin belirlediği bir yerde, 'geçici köy korucusu' olarak tamamladıkları söyleniyor.

Sedat Bucak hastaneden çıkartıldıktan sonra, getirildiği TBMM lojmanlarındaki evinden 12 saatliğine ayrılıyor. Sedat Bucak'ın Mehmet Ağar ve bir emekli generalle basına yapacağı açıklamayı görüştüğü ve mezkûr açıklamanın kendisine Ağar ve emekli general tarafından dikte ettirildiği söyleniyor.

Bucak'ın katıldığı HBB'deki TV programını, anılan kanalda yöneticilik yapan eski MİT mensuplarından Bülent Öztürkmen, dostu Korkut Eken'in ricasıyla ayarladı.

DİĞER İDDİALAR:

Susurluk kazası ve sonrası basında yer alan iddialara ilişkin ayrıntılı bilgiler Ek 8'de sunulmuştur. Bunlar içerisinde aşağıda yer alan bilgiler önem arz etmektedir:

Abdullah Çatlı ile ilgili Susurluk kazası sonrası başlayan soruşturma sürerken, Çatlı'nın İngiltere'deki ilişkileri dikkati çekmektedir. İngiliz hükümetinin ülkelerine yönelik uyuşturucu trafiğinin önünü kesmek amacıyla, Çatlı gibi yabancıları kullandığı biliniyor.

Hüseyin Kocadağ, Abdullah Çatlı ve Sedat Bucak, Susurluk'taki kazadan önce Yalova'ya, kumarhane açmak amacıyla arsa aramaya gitmişlerdir.

Mehmet Ağar'ın istifasından sonra 'Çiller Özel Örgütü' üyelerine dağıtılan sahte kimlikler, ruhsatlar, pasaportlar geri toplanmış ve üyelerin ortalıkta görülmemesi emri verilmiştir.

Öte yandan, Hüseyin Kocadağ'ın eski İstanbul Asayiş Şube Müdürü Sedat Demir ile Sedat Bucak'ı barıştırmak için arabada bulunduğu ve Bursa'ya gittikleri de iddialar arasındadır.

İDDİALARDAN DOĞRULANANLAR:

Aydınlık dergisinin 2 Eylül 1996 tarihinde (483 sayılı), 17 Kasım 1996 (491 sayılı) ve 24 Kasım 1996 (492 sayılı) tarihli nüshalarında Doğu Perinçek tarafından ortaya çeşitli iddialar atılmıştır. Söz konusu iddialardan 22 Eylül 1996 tarihinde Aydınlık gazetesinde yayımlanan ve "MİT Raporu" olduğu iddia edilen metin içerisinde yer alan bazı hususların, kaza sonrasında çeşitli basın yayın kuruluşlarının araştırmaları sonucundaki gelişmelerle doğrulandığı gözlenmiştir.

Çatlı'nın sahte kimlik kullandığı iddiası:

Çatlı'nın, Mehmet Özbay sahte kimliği taşıdığı, Mehmet Özbay ve Mehmet Özbay adına Londra ve Chicago başkonsolosluklarından, 19801996 yıllarında 3 pasaport aldığı, 1992 yılında Şahin Ekli adına düzenlenmiş sahte pasaportla yurtdışına çıkmaya çalıştığı, konsolosluklar ve emniyette bulunan belgelerle kanıtlandığı basında yer almaktadır. (4 Aralık 1996 tarihli Sabah gazetesinde İçişleri Bakanlığı müfettişlerinin hazırladığı rapora atfen yayınlanmıştır. Söz konusu gazete kupürü Ek 9'da sunulmuştur.)

Çatlı'nın Ali Yasak ve Bucak aşireti mensupları ili ilişkili olduğu iddiası:

Çatlı'nın Ali Yasak ve Bucak aşireti mensupları ile ilişkili olduğu, şahısların beyanları ile doğrulanmıştır.

Çatlı'nın emniyet mensupları ile ilişkisi olduğu iddiası: Ağar'ın, kazadan sonra, "Hüseyin Kocadağ'ın Çatlıyı güvenlik kuvvetlerine teslim etmeye gittiğini, bu nedenle aynı arabada bulunduğunu" açıklamasına karşın, Sedat Bucak'ın "Kocadağ'ın Çatlıyı Mehmet Özbay adı ile tanıdığını" belirtmesi, Ağar'ın konuyla ilgili beyanları ile çelişmiştir. Ancak mevcut birliktelik dahi Çatlı'nın Emniyetle ilişkisi olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Mehmet Ağar'ın Haluk Kırcı ile iltisakının bulunduğu iddiası:

Ağar, Haluk Kırcı'yı tanımadığını ifade etmiş, bilahare Hürriyet gazetesinde nikâh şahidi olduğuna dair fotoğraflarının yayımlanması üzerine, olayı 'vali vatandaş' ilişkisi çerçevesinde açıklamaya çalışmıştır.

Çatlı'nın 12 Eylül 1980 öncesi Ağca ile ilişkisi olduğu iddiası:

Çatlı'nın Ağca ile ilişkisi 1978 yılından beri bilinmektedir. Söz konusu iddia, Ağca'nın 24 Kasım 1996 tarihinde gazete ve TV'lerde çıkan açıklamalarıyla da teyit görmüştür.

Araştırılmasında fayda görülenler:

Bahse konu iddialardan önemli görülen ve araştırılması gerektiği değerlendirilenler aşağıda sunulmuştur:

Çiller Özel Örgütü adı altında faaliyetlerini sürdürdüğü iddia edilen bir yapılanmanın mevcudiyetinin tespiti, bu suçlama ile bağlantılı tüm iddiaların doğru olup olmadıklarına vuzuh kazandırılması suretiyle mümkün olabilecektir.

19801i yılların başlarında, devletle bağlantılı gösterilmeye çalışılarak gündeme getirilen ASALA'ya yönelik eylemin inceleme konusu olan iddialarla ilgisi ve konu hakkında teşkilatımızın herhangi bir bilgisi bulunmamaktadır.

Çatlı'nın İsviçre'de tutuklu bulunduğu cezaevinden, CIA Türkiye İstasyon Şefi tarafından kaçırılması iddiasının, İçişleri ve Dışişleri bakanlıklarının İsviçre'deki ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda açıklığa kavuşturulabileceğine inanılmaktadır.

Mart 1995 tarihinde, Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e yönelik darbeyi, Tansu Çiller'in onayı ile dönemin Türk cumhuriyetlerinden sorumlu Devlet Bakanı Ayvaz Gökdemir, Emniyet Genel Müdürü Ağar, İbrahim Şahin ve Korkut Eken planlamış, ancak MİT'in olayı Süleyman

Demirel'e bildirmesi ve Cumhurbaşkanı'nın da Aliyev'i haberdar etmesi ile darbe girişimi başarısızlığa uğramıştır.

MİT Müsteşarlığı, yürütmekte olduğu istihbarat çalışmaları sırasında, Haydar Aliyev'e suikast girişimi hazırlığı yapıldığını belirlemiş ve durum yetkili makamlar aracılığı ile Haydar Aliyev'e intikal ettirilerek suikast önlenmiştir. MİT Müsteşarlığı, kendisine düşen yasal görevi yerine getirmiş olup, bunun dışında öne sürülen iddiaların MİT Müsteşarlığı ile ilgisi bulunmamaktadır.

Fethullah Hoca'nın, Çiller'in kara para aklama işinde gizli ortağı olduğu, Fethullah Hocacıların CIA'nın bölgemizdeki en önemli sivil toplum kuruluşu olduğu iddiaları, Maliye Bakanlığı müfettişlerinin Fethullah Gülen'in mali kayıtlarını incelemesi ile İçişleri ve Dışişleri bakanlıklarının ilgili kuruluşlarla yapacakları koordine sonucunda çözülebileceği değerlendirilmektedir.

Avusturya'da tutuklu bulunan H. Baybaşin ile M. Ağar arasında uyuşturucu ticareti bağlantısının olup olmadığının açıklığa kavuşturulabilmesi için, Baybaşin'in daha önce tutuklu bulunduğu İngiltere, Hollanda ve halen cezaevinde yatmakta olduğu Avusturya'daki faaliyetleri; İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından ilgili ülkelerin güvenlik kuruluşları ile koordine kurulması gerekmektedir. Ayrıca H. Baybaşin'in, M. Ağar ile olan ilişkisini bildiğini iddia ettiği avukatı İlhan Ongan'ın ifadesine başvurulmasının yararlı olacağı mütalaa edilmektedir.

Emniyetteki Ağar ekibine bağlı olarak çalışan ülkücü mafya liderlerinden Abdullah Çatlı ve ekibinin suç örgütü

içerisinde çalışıp çalışmadığı, söz konusu ekibin iddialarda yer aldığı gibi, M. Ağar'ın talimatıyla, birçok kişiyi öldürüp öldürmediği iddiası, Emniyet Genel Müdürlüğü içinde teşekkül ettirilecek muhakkik yetkisine sahip bir grup tarafından, söz konusu iddialarda adı geçen şahısların ifadelerine başvurulması suretiyle çözüme kavuşturulabilecektir. Nitekim Ö. Lütfü Topal'ın öldürülmesi olayında kullanılan silahlarda A. Çatlı'nın parmak izinin bulunduğu yolundaki emniyet tespiti de bu iddianın kısmen de olsa doğruluğunu teyit eder mahiyettedir.

Ömer Lütfü Topal'ın kumarhanelerinden gelen gelirden daha fazla pay alabilmek için M. Ağar, S. Bucak ve H. Kocadağ tarafından öldürülüp öldürülmediği iddiaları: Topal ve Topala ait şirketlerin, adı geçen öldürülmeden önceki üç aylık dönemi kapsayan para transferleri ile yakınlarının malvarlıklarının mali yetkililerce araştırılması, şahsın ölmeden önce yaptığı telefon görüşmelerinin Türk Telekom tarafından ortaya konulmasının, Topal cinayetinin faillerinin tümüyle açığa çıkarılmasına büyük ölçüde katkıda bulunacağı değerlendirilmektedir.

Tarık Ümit'in, 'Çiller Özel Örgütü'ne ilişkin olarak bildiği konular nedeniyle öldürülüp öldürülmediği iddialarının, Ümit'in en son beraber gördükleri söylenilen polislerin ilgili savcılık tarafından yeniden sorguya alınması ile konunun vuzuha kavuşturulabileceği değerlendirilmektedir.

Ayrıca Tarık Ümit'in kızı Hande Bilici: "Babasının 17 yıllık MİT personeli olduğunu, elinde MİT görevlisi sıfatıyla imzaladığı belgelerin bulunduğunu, dönemin Emniyet

Müdürü Mehmet Ağar imzalı özel plaka tahsis tutanaklarının olduğunu, babasının kayboluşunun ertesinde Mehmet Eymür'ün gönderdiği iki MİT görevlisinin kendisine, babasının Mehmet Ağar'ın bilgisi dâhilinde, müşaviri Korkut Eken'in isteği üzerine Özel Harekâtçı polislerce kaçırıldığını, M. Eymür'ün, M. Ağar'ı arayarak babasına bir şey yapılmayacağı sözünü aldığını, daha sonra M. Eymürle yüz yüze görüştüğünü, Eymür'ün babasının öldürüldüğünü söylediğini, ancak Korkut Ekenle yaptığı bir görüşmede, Eken'in, babasının özel bir görevle yurtdışına gönderildiğini, döndüğü zaman öldüğünü söyleyenlerin ne yapacaklarını merak ettiğini söylediğini, babasının akıbeti hakkında herhangi bir bilgi verilemez ise elindeki belgeleri açıklayacağını" ifade etmiştir.

Tarık Ümit, çeşitli kuruluşlara bilgi veren bir kişi olarak tanınmaktadır. Nitekim MİT Müsteşarlığına da müsteşarlığın görev alanına giren konularda zaman zaman bilgi intikal etmiştir. Bu nedenle T. Ümit'in kızının ifadesinde adı geçen şahısların soruşturma kapsamına alınmalarında fayda görülmektedir. Tarık Ümit'e ilişkin bilgi notu Ek Sami Hoştan'ın Dev-Sol örgütü ile ilişkilerinin yanı sıra İspanya, Hollanda, Kolombiya bağlantılı uyuşturucu kaçakçılığı yapıp yapmadığının ortaya çıkartılabilmesi için, Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bahse konu ülkelerin ilgili birimleriyle bağlantı kurmak sureti ile konuya ilişkin bilgi derlenmesi ve adı geçenin telefon kayıtlarının incelenmesinin gerektiği mütalaa edilmektedir.

Yzb. Hüseyin Pepekal'ın halen Silahlı Kuvvetler bünyesinde bulunup bulunmadığı, Silahlı Kuvvetlerde ise hangi

birimde çalıştığı hususları Genelkurmay Başkanlığı'nca belirlenebilecektir.

Hakkâri/Yüksekova'da, uyuşturucu kaçakçılığı amacıyla oluşturulduğu iddia edilen 'Üniformalı Çete' ve benzerlerinin kurulması, sevk ve idaresine M. Ağar'ın yeri ve konumunun Jandarma Genel Komutanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü bünyelerinde oluşturulacak muhakkik yetkisinde bir komisyon tarafından araştırılması gerekmektedir.

Türkiye'de kaçakçılık faaliyeti yürütürken öldürülen İranlı Kürt orijinli Lazım Esmaeili ve Askar Simitko'nun, Özer Çiller ve M. Ağar ile bağlantısı, öldürülmeleri eyleminde anılan şahısların rollerinin olup olmadığı, Askar Simitko'nun MİT'e bilgi verip vermediği iddiaları, şahısların öldürülmeden önce yaptıkları cep telefonu görüşmelerinin Türk Telekom tarafından tespiti ve Emniyet Genel Müdürlüğü'nün araştırmaları sonucu çözümlenebilecektir.

İran uyruklu Askar Simitko, 1985 yılında İstanbul'a gelmiş olup, bu şehirdeki çeşitli kanuni unsurlarla ilişkisi bulunan bir şahıstır. Bu faaliyetleri nedeniyle zaman zaman güvenlik kuvvetleri tarafından yakalanıp serbest bırakıldığı söylenmektedir. Teşkilatımız ile bir ilişkisi bulunmamaktadır. Adı geçen hakkında kayıtlarımıza intikal etmiş bilgiler Ek'te sunulmaktadır.

S. Edip Bucak'ın, devletten aldığı parayı, kendi aşiretine mensup koruculara dağıtıp dağıtmadığı hususuna, Maliye Bakanlığı'ndan ödeme şeklinin öğrenilmesi ve ödemede görev alan personelin bilgilerine başvurulması suretiyle açıklık kazandırabilecektir.

Tansu Çiller'in eski danışmanı ve Başbakanlık Müşaviri T. Şakir Atik'in, Özer Çiller tarafından bilgi sızdırmak gayesi ile MİT içerisinde görevlendirildiği iddia edilmektedir. Anılan şahsın MİT Müsteşarlığı ile ilişkisine dair bilgi notu Ek 13'te sunulmaktadır.

Özgür Gündem gazetesinin (Özgür Ülke) 1994 yılında bombalanması olayının dönemin Başbakanı Tansu Çiller'in emri ile Mehmet Ağa/ın emrindeki 'Özel Büro' tarafından gerçekleştirildiği iddia edilmektedir.

Üzerinde Durmaya Gerek Olmayan İddialar:

17 Eylül 1996 tarihli Aydınlık dergisinde II. MİT Raporu olduğu iddia edilen ve basında birçok tartışmalara neden olan rapor yayımlanmıştır. Söz konusu iddiaya cevaben müsteşarlığımızca 5.11.1996 tarihinde, Anadolu Ajansı Genel Müdürlüğü'ne gönderilen açıklamada: "Son günlerde medyada Milli İstihbarat Teşkilatı'na atfedildiği şekilde herhangi bir kuruluşa veya şahsa verilmiş bir rapor mevcut değildir" hususlarına yer verilmiştir.

Hiram Abas'ın Çiller Örgütü tarafından öldürüldüğü iddiası: Bu eylemin 26.09.tarihinde Dev Sol militanları Hayri Koç, Ferit Eliuygun, Bahattin Anık ve Ahmet Fazıl Ercüment Özdemir tarafından gerçekleştirildiğinin bilinmesi nedeni ile önem taşımamaktadır.

H. Kocadağ'ın Gonca Us ile hissi ilişkisi bulunduğu iddiası ise Çatlı'nın eşi Meral Çatlı'nın bu konudaki açıklamaları dolayısıyla üzerinde durulacak nitelikte bulunmamaktadır.

YEŞİL

Yeşil öldü mü?

Yeşil Yaşıyor.

Yeşil'i Gördüm.

Bu ve bunun gibi terimler yıllarca bu derin dosyalar açıldığı zaman yakın Tarih habercileri tarafından önümüze servis edilecek haberler listesinde birinci gelir. Mustafa Müftüoğlu hocanın dediği gibi 'Yalan söyleyen Tarih utansın' biz yılarca Vahdettin hain mi değil mi diye azmi tartıştık neyse ki Ecevit Yıllar sonra Vahdettin hain değil dedi ve bu konu kapandı.

Susurluk sürecinden sonra kimin kahraman kimin hain olduğu? Kimin kime çalıştığı? Ve bunun gibi bir sürü soru cevabını bulmak için çok muhatap aradı.

KİM DERİN DEVLET?

Yüzyıllar öncesine gitmeye gerek yok 1945-1939 yılları arasında yüz binlerce insanın öldüğü II. Dünya Savaşı'nın ardından Almanya'da neredeyse taş üstünde taş kalmamıştı.

Sadece ülke ekonomisi değil, sosyal yaşam oldukça ağır bir darbe almıştı. Aynı savaşta iki büyük kentine; Nagasaki ve Hiroşima'ya atom bombası atılan Japonya'da da durum bundan pek farklı değildi.

Bugüne gelindiğinde ise bu iki ülke dünya arenasında o savaşın öncesinden çok daha güçlüler. Ticari savaşların yaşandığı günümüzde Japonların Toyota'sı var, Almanların ise Mercedes'i. Bu hızlı kalkınmanın formülünü bulmak çok da zor olmasa gerek. Tek kelimeyle buna 'toplumsal gelişim' atağı denilebilir. Zira her iki milletin insanları da el ele verdiler ve yaşamlarını yeniden inşa ettiler. Yeni binalar yapmakla kalmadılar, her işlerinde son teknolojiyi kullandılar hatta çoğu zaman o son teknolojiyi kendileri buldular. Bütün bunları yaparken geçmişten ders almayı da ihmal etmediler. Her Japon çocuk ilköğrenim çağında önce devasa fabrikalara götürülür ardından ise Hiroşima ve Nagasaki'deki kurak topraklara. Ve onlara denilir ki; 'eğer çok çalışıp onları geçemezseniz sizin de sonunuz böyle olabilir'.

Biz kendi çocuklarımıza Nifak tohumları ektik yıllarca etnik gruplara ayırdık. Vurduk, vurulduk ama acısını biz çektik.

Bizim hiç derin devletimiz olmadı?

Bugüne geldiğimizde Mehmet Ağar dönemin Emniyet Müdürü hakkında bir sürü iddianame var Dönemin hızlı Emniyet Amiri Hanefi Avcı Devrimci karargah davasından yargılanmakta.

Peki, kim hain?

Aslında hainler aramızda Almanya ve Japonya örneğinde olduğu gibi bizi bu tür olayların içine çekenlerdir asıl hainler.

Yeşil

Terörler mücadele de görev yapmış bir Mit yada Jandarma elemanı kahraman ya da hain..

Öldü mü?

Bilen yok?

Belki yaşıyordur?

Öldüyse?

Allah rahmet eylesin.....

Geleceğin Büyük ve Güzel Türkiye'si Hayaliyle

YEŞİL FULARLI TETİKÇİ

Yeşil kimdi?

Kimin yanında kimin karşısındaydı?

Kimin için çalıştı?

Ne için kendini feda etti?

Kod Adı Yeşil: PKK'nın içine sızdığı dönemlerde teröristlerle asker arasında çatışma çıkarsa hemen boynuna yeşil renkli bir fular bağlayarak askerin kendini tanımasını sağlarmış. Bu sebeple kendisine askerler tarafından 'Yeşil' kod adı verilmiş.

Kod Adı Terminatör: Çatışmalardaki gözü pekliği nedeniyle komutanları ona 'Terminatör' lakabı takmış.

Kod Adı Sakallı: JİTEM'de Tunceli bölgesinde çalışırken bölge halkı giyim kuşamından korucu mu, asker mi olduğunu kestiremediği 'Sakallı' lakabı takmış.

Kod Adı Hacı: Ankara ve Antalya'da yaşadığı dönemlerde çevresindekiler tarafından 'Hacı' olarak bilinmiş.

Kod Adı Emmi: Ülkücü tanıdıkları 'emmi' derlermiş.

Kod Adı Deli Oğlan: Alparslan Türkeş'in taktığı isim.

